

(ସଲଭର କବିତା)

ସତ୍ୟକଥାରେ କି କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲେ ନାହିଁ ?
ଅନେକଙ୍ଗେକ ମନେ କରନ୍ତି ଏହି କଳିକା-
ଳରେ ସତ୍ୟକଥାରେ କବାପି କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲ ନ
ପାରେ ମିଛକଥା ନ କହିଲେ ପ୍ରବନ୍ଧନା ନ
କଲେ, ଜିନସର କଣ୍ଠଦର ଅପେକ୍ଷା ବଢ଼ାବତୀ
ଦାମ ନ କହିଲେ, ଯାହା ସଙ୍ଗରେ ଦେଖ
ନେଇ ଆହୁ ଲାହା ସଙ୍ଗରେ ଉତ୍ସାହଣ୍ଡି ନ କଲେ
କେବେହେଁ ଏ ସମ୍ବାଦରେ ନିଧାନ ଦେବାର
ସୁଯୋଗ ନାହିଁ । ସମ୍ବାଦରେ କାରବାର କରି
ବାବୁ ଗଲେ ମିଥାକଥା କହିବାକୁ ହେବ ଏହା
ସମସ୍ତକର ଦୃଢ଼ବିଶ୍ୱାସ ଏବଂ ଏହି ବିଶ୍ୱାସ ଲୋ-
କଙ୍କର ମନରେ ଏତୁପ ବଦଳୁଳ ହୋଇଥିଲୁ
ସେ, କେହି ସମ୍ବାଦରେ ଆଉ ସତ୍ୟକଥରେ
ଚଲେ କି ସତ୍ୟକଥା କହି ଲାହାର ସମ୍ବାଦ
ଦେଶ ଚଢ଼ିଥିଲୁ ଏକଥା କହିଲେ କେହି ବିଶ୍ୱାସ
କରେ ନାହିଁ । ବାସ୍ତଵକ ଏହା ବଢ଼ି ଦୁଃଖର
କଥା । ସତ୍ୟକଥା କହିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ ଚଲେ
ନାହିଁ ଲୋକଙ୍କ ମନରେ ଏତୁ କିଶ୍ୱାସ ହେବା
ସେ କି ଭୟନକ ଲାହା କୁହାଯାଇ ନ ପାରେ,
ଏବଂ ଏକାର ଫଳ ମଧ୍ୟ ଅମ୍ବୁମାନେ ହାତେ
ଦେଖିଥିଲୁ । ଦେଖି ପ୍ରାୟ କେହି କାହାରକ
ବିଶ୍ୱାସ କରେ ନାହିଁ ତୁମେ ଦଜ୍ଜାର ସତ୍ୟକଥା
କହି ତୁମଙ୍କୁ କେହି କିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ,
କାରଣ ଦେଶର ସମସ୍ତଲୋକ ମିଥାକଥା ନ
ହନ୍ତି ବୋଲି ଦେଶର ପବନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏମନ୍ତ
ଜୀବପ ହୋଇଛିଥିଲୁ ସେ ଜଣେ ସତ୍ୟବାଦିକୁ
ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବାକୁ ଦୟା ଦ୍ୱୀପ
ଦେଶ ଏଥରେ ସମାଜର କେତେ କଳ ହେ-
ଇଥିଲୁ । ସତ୍ୟର ସେ ମାନ୍ୟ ସେ ତୁଳକ ପ୍ରାୟ
ସମାଜରୁ ଏକାବେଳକେ ଗୁଲି ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ
ସତ୍ୟକଥା କହିଲେ ଲୋକେ ବିଶ୍ୱାସ କରନ୍ତି
ନାହିଁ, ଏହି ଭୟରେ ଧୂଣି ଯେଉଁ ମାନଙ୍କର
ତୁଳକଥା କହିବାର ଲାହା ନାହିଁ ଥଥତ ସତ୍ୟ
କହିବା ବିଷୟରେ ତେଜେ ବଳ ନାହିଁ ଏତୁପ
ଅନେକ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟ ମିଛକଥା କହି କାରବାର
କରିବାକୁ ଦେଇଥିଲୁ, ଜଣ କରିବ
ମିଥାକ ନ କହିଲେ ନ ଚକେ ଏହାହିଁ ସେମା-
ନକ ଡେଇର ହେବୁ ହୋଇଥିଲୁ, ଦେଶ
ଏଥ ଅପେକ୍ଷା ସମାଜର ଭୟନକ ଯୁନନା ଆଜି
କିମ୍ବା ହୋଇପାରେ ? ଯେଉଁ ସମାଜରେ ସତ୍ୟର

ଆଦର ନାହିଁ ସେ ସମାଜ ଭୁଲ୍ୟ ଉପ୍ତକର
ସମାଜ ଆତ୍ମ କିଛି ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଏହାର
ସମାଜସମ୍ବନ୍ଧରେ ଗଲା । ଅତ୍ର ଧର୍ମସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦେଖ ମିଥ୍ୟା କହିବା ବେଳେ ଉପ୍ତକର ।
କଥୁର ଅଛି ଯୁଧ୍ୱଣ୍ଠିର ଥରେ “ଆଶ୍ୱାମା ଦତ୍ତ
ଇତି ଗଜ” କହିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କୁ ନରକଦର୍ଶକ
କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା । ଦେଖ ସମସ୍ତ ଜୀବନ
ସେ ସଧ୍ୟଥରେ ଆଜ ସତ ବ୍ୟବହାର କର
ଦିନେ ଥରେମାତ୍ର ଟକିଏ ସାମାନ୍ୟ ମିଛ କହିଲେ
ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ନରକଦର୍ଶକ କରିବାକୁ ହେଲା
ତାହା ହେଲେ ଏକାଳର କୌକ ଘେର୍ତ୍ତିମାନେ
କି ସମସ୍ତ ଦିବାଘାତୀ ମିଛ କହୁଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ
କେବେ ବିଭିନ୍ନକା ଓ କେବେ ନରକ ଘେରି
ବାକୁ ହେବ ତାହା କହ ନ ପାରୁ । ସେହି
ଦେବୁରୁ କହୁଅଛୁ ପାଠକ ଆଜିଠାରୁ ସାବଧାନ
ହୁଅ । ଆଉ ମିଛକଥା ନ କହ । ଆଉ ମିଥ୍ୟା
କଥା କହ କଣ ହେବ ? ସାମାନ୍ୟ ଟକା କହି
ତୀର କି ସମ୍ମାରର ଟକିଏ ଲାହର ପ୍ରତ୍ୟାଶାରେ
କାହିଁ ପାଇଁ ବୁଥା ଉପ୍ତକର ନରକଭୋଗର
ସୋଗାଜ କରୁଅଛ । ସତ୍ୟ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ
କର, କୁଳ ପନ୍ଧ ରକ୍ଷା ହେବ । ସମ୍ମାର ରହିବ
ଏବି ଧର୍ମ ରହିବ । ବାହିବାର ତରିବାକୁ ହେବ
ବୋଲି କାହିଁ ପାଇଁ ଦର୍ଶ ବଢାଇ ନରକଗାମୀ
ହୁଅ । ସବ ଦେଶୀ ଟକା ପ୍ରୟୋଜନ ହୁଏ,
ସେହି ଦରରେ କଣିଅଛ ତାହାଠାରୁ ପେଚେ
ଲାଜ ହେଲେ ପୋଷାଇବ ଠିକ ନିଷ୍ଠିତରୂପେ
ସେହି ଲାଜ ତହିଁରୁ ସ୍ଥିର କର । ଏତେ ଦିରା
ରେ କଣି ଏବେ ଦରରେ ବିକି କରିବ ତାହା
ଠିକ କର ଦେଖ କାରିବାର ତଳବ ଖାତକକୁ
ସେହି ଦିନ ଟକା ଦେଇପାଇବ କିମ୍ବା
କିବାବ କର, ଯେ ଦିନ ଦେବାକୁ ତେଣ୍ଟା
କରିବ କହିଦିଅ, ଏହିକୁଣ୍ଡ ଯାହା ସଙ୍ଗରେ
ସେହି କାରିବାର କରିବାକୁ ହେବ ତହିଁରେ
ସଧ୍ୟଥ ଅବଲମ୍ବନ କର, ସଧ୍ୟଥରେ ଚଳିବ
ପ୍ରତିକ୍ରିୟା କର, ସବୁ ଆଜେ ସୁବଧା ହେବ ।
କାହିଁ ପାଇଁ ଏମନ୍ତ ମୁନ୍ଦରପଥ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ
ଅବହେଲା କରୁଅଛ । ସବ ଅନ୍ୟ
ହେବ କ କରେ ତୁମେ ଏକାକେ କର, ଦେ-
ଖିବା ଦେମନ୍ତ ତୁମ୍ଭ କଳ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭେ
ଏକାନ୍ତ ସବ ଠିକ ସମ୍ମାନରେ ଚଳି ପାର ଅଛ
ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ତୁମ୍ଭେ ଏକାକେ ସମାଜର ଭୋଲ

ଫେରୁ ଦେଇପାରିବ । ତେଣ୍ଟା କର ଦେଖ
ଦେଖି ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପୋଷ୍ଟମାସୁର କେନରିଲ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେ-
ଇଥିଲୁଣ୍ଡ କି ମାତ୍ରାରେ ନାମକ ଜ୍ଞାନାଳ୍ପିନୀ ନବମୀର
ମାସ ତା ୧୭ ଶିଖ ବାହିତ୍ତି ସାମ୍ରାଜ୍ୟକ ତାକ
ବିନାରବୁ ଆଶ ଥିଲା । ଉକ୍ତ ଜ୍ଞାନାଳ୍ପିନୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ
ଶାଲରେ କୌଣସି ଦୂର୍ଘଟଣାରେ ପଢିବାଗୁ
ସେ ତାକ ସେହିଠାରେ ଅଛି ରହିଲା । ଉକ୍ତ
ମାସର ତା ୨୪ ଶିଖର ତାକ ସଙ୍ଗେ ଏକତ୍ର
ରେ ଥିବ ଦୃଢ଼ଗତିହୀନ ଚଳିତମାସତାଁଶିଖ
ରେ କଲିକିଲାରେ ପଢ଼ିଲୁ ଥିବ । ଏହିକାରଣ
ରୁ ବିନାରବ ତାକ କଲେତ ମାସ ତା ୫ ଶିଖରେ
କଲିବାକ ଥିବାକ ।

କାହିଁ ନିଜକଣ୍ଠେର ଦାସ ଶିପ୍ର ମୋଟପଥ ଯିବେ କୋ-
ଲ ଗତ ସ୍ଵାତୁରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ କିନ୍ତୁ ଏଠାର ଅନ୍ୟ ତେଷ୍ଟିତ-
ମାନେ ତାଙ୍କାର ଗର୍ଭ ନେବାର ଅବସର କି ପାରିବାର
ପଞ୍ଚାମୀ ମୋଟପଥ ରମନ ପଢିବ ହୋଇଅଛି ।

ପଞ୍ଚମଶ୍ରେଣୀ ଅଛିଲୁ ଏହି କଣ୍ଠରୀ ନେତ୍ରିଷ୍ଟର କିମ୍ବା
ପ୍ରଥମଶ୍ରେଣୀ ଯାଇବା ଦିଶ୍ୟରେ ମତ ଦେଇ ହୋଇଥିଲା ।
ତେହୁଁ ଯନ୍ତର ଏହି କେହୀଁ ଉଦ୍‌ବାର ରହୁଁ କ୍ରତୁ ଗାତି
ଲେ । ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ଵା ଅନ୍ୟରେ କେହୀଁ ଦିଲ ପ୍ରକାଶ ଏହା କାହିଁ
ହାଜି ସେ ହେଉଛା କରିବା ।

‘ଧ୍ୟାନବାଦ ହତ୍ତାକହାରିମୁଁ ଦଳ’ କାମରେ ଏକ
ପଞ୍ଚଶିଲ ସାହାକାର ଅଳ୍ପ ଦଳ ହେଲ ସୁରୁଶୋଭରମ୍ଭ ଅଛି
ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କର ମଂଠର ଦୂରାଥ ସାହା କରିଥିଲେ । ପ୍ର-
ଅମ ଥର ବନ୍ଦାୟାରୀ ବନନ୍ତର ଏବଂ ଅନେକଙ୍କ ମହାଶୂନ୍ୟ
ଦଳଙ୍କପଦ୍ଧତି କରିବିବିଧ ସାହା କରିଥିଲେ । ସାହାରେ
ଚାନ୍ଦକଶୁଦ୍ଧିବ ସୁନ୍ଦର ଦୁର୍ଲଭ ଦେଖାଇଥିବାର କଥା ହାତର
ଏମାକେ ଅପରାହ୍ନ ହାତରୁ ମନସ୍ତ ଦୟୟ ନିଷାହ ପ୍ରକାଶିତ
ଶାସ୍ତ୍ର ଉଚନ୍ନା କରିଛି ଏବଂ ଦର୍ଶକବଳାର ଚନ୍ଦ୍ରଶେଖାର
ହତ୍ତାକହାର ସାହା ଗୀତ କରିପାଇଛି ହର୍ଷରେ ସମୃଦ୍ଧ ଅଛି
ଛ । ଏମାକେ ଶୀଘ୍ର ଏ କନ୍ଦରର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ବୋଲି ଆମେ
ମାତ୍ରେ ସାହାର ପାରଥାକି ।

କୁଣ୍ଡ ପଦମ୍ଭେରକ ଲେଖିଅଛନ୍ତି କି ପାମ୍ବଗେହର
କାବ୍ୟ ପାରୁ ବନ୍ଦମାତର କୋଷ ଗାୟକୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚ
ବିଜନାରୁ ସବୁଜୁତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହି ପାରୁ ଶିଳ୍ପିରୁଷମ
କୋଷ ତାହାଙ୍କ କରିବେ କିମ୍ବା ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

କେତୁପଥ ଅଛିଲାରେ ଖେଳଠିବା ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିବି
ଏ ବିଶେଷରେ ମଧ୍ୟ ବହା ସାମାଜିକୀୟ ଦେଖାଯାଏ ।

ତଥାର ଖୋଣୀୟ ସମକଳ ପଦିପ୍ରାକୃତ ତାତ୍କାଳ ବାର୍ଷିକ
ତତ୍ତ୍ଵବିଧାନରେ ଯୋଜାଏ ସମକ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ଏହାଙ୍କ
କର ଦେବର ଦେବ ମନ୍ତ୍ର ସାର ଅଛି । ମୁଣ୍ଡ ଦୂରମୋଟ,
ହାତ ଲୁହମୋଟ, ବସ ଦୂରମୋଟ, କନ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦିଇ କୌଣ୍ଡି

ଏବେ ଗୋଟି ଦୂରମୋଟା ତେବେ କଣାପାଇ ରହି ଦେବୁର
ଉତ୍ତରକୁ ହବେବିରେ ଏମାକେ ଦୂରକର କିନ୍ତୁ କିମାରୀ
କହେବିରେ ଲାଗେ । ଦୂରମୋଟା ତାହାରେ ତାହାରେଇ
କାଟି ବିଶ୍ଵାସ ଦରଳ କରିବ । ସାହାର ସେ ପାଦ ଯେ
ସେହି ପାଦରେ ସ୍ଵର୍ଗ ଅବସବ ପରେ ଲାଗି ଗୋଡ଼
ପୁଷ୍ଟିଲେ ଅର ଜଣେ କିଥାପାବରାହିଁ । ଏମାରେ ମୁକ୍ତ ନୃତ୍ୟ
ପରିଶା କରିବ ଓ ରହିଥାସ୍ତ କଥା କରି କାରିବ । ଦୂରମୋ
ରେ ଏମାରକର କିନ୍ତୁ ଦେବାରେ । ହାତ ହାତର ମୁଖ
ମୁଖ କିମନ ସ୍ଵର୍ଗ ଅଛି । ମନେର ଧରିବି କଥା ନାହିଁ
ଏମାକେ ଏହପ୍ରକାର ଦୂରି ମୁହିରେ ଅଛନ୍ତି । ଅହାର ଦୂର
ମୁହିରେ କହନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେଠି କୋଣବା । ସେବା ଭବର କୁଣ୍ଡ
ଅପେକ୍ଷା ରଖିବା କୁଣ୍ଡି ରେ ଅଥବା ସୁଖ କାରିବ ତାହା
ଅପରା ଅପରା ।

ଦେଖିବାର ମେଘତଳୟ କଲେଜର ଉଦ୍‌ଘାଟନକାରୀ
“ଶବ୍ଦାଳ୍ପ” ମାମରେ ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନ୍ଦିରକାର ହୁଏ
ଆମେମାତ୍ର ଶୁଣି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦେବେ ସେ ଶାକ୍ତ
ହାତ ଅଗ୍ରମୋତ୍ତମ ଚାରିଥିଲୁ ପାଇବାର ପଢ଼ି ନଥ୍ୟରେ
ଦେବେର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମନେଲୁହ ହୋଇ ଅଛନ୍ତି । ବହୁତି
ଦେବେ ଅଶ୍ଵତ୍ଥାଶ କାରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟାର୍ଥ ଦେବେର ନାହିଁ
କହିବାକୁ ମେମାନ୍ଦିର ଦେବେର କାରୁ

ବେଳେ ମୁଁ ଏହାକୁ ଦୂରାଜୀ କବର ମଧ୍ୟରେ
ଅନ୍ୟପରିବାସରେ “ସୁହିତ ସବ୍ର” ନାମରେ ଖୋଜିବା
ପରିଷିର ହୋଇଗଲା । ପଥମ ଅଧିକରଣରେ ପ୍ରାଚୀ ଏବଂ
ଶୁଭ ଉପର ଯେଉଁ ସବରେ ଉପର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିଲେ ।
କିମ୍ବା ଉପରିବାର ଟିକି ମାତ୍ରମେ ମଧ୍ୟରେ ଅବରଙ୍ଗ ପଥର
ଫୁଲକ ସମ୍ମୁଦ୍ର ସବ୍ର ସବେଳେ ସରଳ କହିବାରେ
ଅଭିଭୂପେ ଦୂରାଜୀ ହେଲେ ପଥର ପ୍ରତିକରିତ ପ୍ରାଚୀ
ଅନ୍ୟମାତର ବିବ୍ୟାହକାଳେ “ସୁହିତ ହିଲେଇବା” କହୁଥିବା
ମେହିବ ସୁହିତ ମୁହଁତା କଥିବାରେ ଏହି ପୃଷ୍ଠରେ ଏ ନେଇ
ପାଇବେ କାହାର ସବ୍ର ସବେଳାକୁ ଘପନ କହି କିନ୍ତୁ
ଏ ପୃଷ୍ଠର ସ ପ୍ରତି କହିଅଛନ୍ତି । ସବ୍ର ହେଲ ଏହି ଦୂରାଜୀ
କବାର ଉପରେ ଏହି ସେ, କାହାର କୌଣସି ପଥର
ଉପର୍ତ୍ତିତ ହେଲେ ସବାର ସେ କୌଣସି ପଥର ହେଲେ
କିମ୍ବା ପାତାର କପର ଉପରିବାରେ ସବେଳାକୁ ହେଲ ।
କି ଆମ୍ବଦା ଏହି ବରା ପଥରିବାରେ କୋଣାର ପଥର ହେଲ ।
କିମ୍ବା କୌଣସି ହେଲେ କିମ୍ବା ନିର୍ମତି, କିମ୍ବା କୌଣସି
କିମ୍ବା କୌଣସି ଉପରିବାରେ କିମ୍ବା ନିର୍ମତି, କିମ୍ବା କୌଣସି
ଅନ୍ୟ ହେଲେ, ପାତାର ସବାରେ କିମ୍ବା ନିର୍ମତି । କୁମାରଙ୍ଗ
ପରି ପାତାରକ ସ-ପୁର ବର୍ଣ୍ଣିଲ, ତ କରାନ୍ତିକି କାହା
ପାତାର ହେଲ ହୁବର ହାର୍ଜ ପାଇଲ କିମ୍ବା

ମେଳାର ଦେଖିବାକୁ ଏତି କାମରେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ଥିଲା ଏବଂ କୁର
ଅମ୍ବ ଦେଖିବା କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଧିକ ଜଗ ମିଳିବା ସମ୍ପର୍କରେ
ଅଧିକ କୌଣସି କହିଲୁ କହାର କି ଏଥାର ମାନ୍ଦାଜିଥିଲା
କହିଲା । କହିଲା ମୁଁ ମୁଁ କୌଣସିବୁ କମାରକ କରିବାରେ
ଦରମା ଦରମା ଦରମା ଦରମା । ଦେଖିବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣାଧିକ କଶ ଦେ
ବା ସମ୍ପର୍କ କରିବାରେ ନିଯନ୍ତ୍ରଣ ।

ନେବେପୁରର ଦସତ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହାନିକାଳ ସାଠେବଳ
ମୁହଶାରେ ସେତା ଦେଇ ଦୂରିତ ହୁଏ । ୧୯୦୦ ମା ଛା
ଇ ପରିବାରରେ ଚତୁର୍ବ ମନ୍ଦିର ମୁଖରେ ବୁଟିଗ
କର ମୁହୁ ପାଇବେ ପ୍ରାମନେତର ଦେଇ ଶାନ୍ତି ଦେଇବା
ପାଇ ବହନୀରେବୁ ମନ୍ତ୍ରୀ କେନ୍ଦ୍ରରେ । —୧୯୦୩
ମାତ୍ର ଅନୁଭବ ହାରମଙ୍କ ଖର୍ବରେ ବାହ୍ୟାବୀ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପୁଣ୍ୟମର୍ତ୍ତି ସହେଲର ସବାଦବାଟୋ ରେଖି
ଅଛନ୍ତି ସେ ଦକ୍ଷ ଲକ୍ଷ ସାହେବ ଗୋଟିଏ ମଧ୍ୟବଳ୍ପ ଶୁଭ
ପୂଜୁ ପଦ୍ମପର୍ବତ କଥିବାରୁ ନିବା ସମୟରେ ଦୂରେ ଦେଖିବା
କଥାବ ଦେଇ ବିଶ୍ଵାସ ମଧ୍ୟବଳ୍ପ ଲେବେ ଦୁର୍ଦ୍ଵୟ
ଯାଠାରେ କରନ୍ତି ଓ ସେଠାରେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ ବିଶ୍ଵାସ କଥା
କମ୍ପିମନେ ଦଳେ ଡାଢା କାଣେବା ବଡ଼ ଲକ୍ଷ ସାହେବଙ୍କର
ବକ୍ତ୍ଵ ଉଦ୍‌ବେଦି ଥିବାରୁ ସେଇ ନିମ୍ନମରେ କଥା ହୋଇ
ଥିଲା—“ଆମଙ୍କର ମନ୍ଦରେ ଏହପରି ପଦ୍ମପର୍ବତଙ୍କେ ପରି
ଦର୍ଶନର ସଥ୍ୟା ପର ନିମନ୍ତ୍ରି । ଅବତ୍ତ୍ଵ କୌଣସିତାର
ବିବାହ ସାଧାର କମ୍ପିମନ୍ଦେ ଘୋର ଦୁର୍ଲ୍ଲଭମାନେ
ତାକମ୍ପି ଗେ କମ୍ପି ସହାଇବେଳେ ପ୍ରାନ ଓ କାନ୍ଦାକାଳୀ
ସଜାତ କେତିଥାର ସୁଧାର ପଦ୍ମପର୍ବତ ଦେଇ ସମ୍ମାନୀ

ବୁଦ୍ଧି ଦିଶା ସହ ପ୍ରକାଶ ଦେ ଏ ସଂଶୋଧକ ଦେବା କଟିଲା
ହୋଇ ପାରେ । କିନ୍ତୁ ସତ ମାତ୍ରକ ସେ ଦେବରେ ପ୍ରକାଶର
ଦେଇର ଉନ୍ନତିକାରୀ କରିବାରେ କୁଠ ଅଛି ଦିଗ୍ବ୍ୟା କଳେ
ଦେଇସୁ ଏକାଙ୍କ ନିର୍ବିକାଳୀ ପାଶରେ ନାହିଁ ହୋଇଆଏ ।

ପୁନଃବ୍ରତ (ମହାରାଷ୍ଟ୍ର) ଟ କରିଥିଲୁ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ଯାଇଅଛି । ଏହିକି କେତେବେଳେ ହେଉ ଏହା କିମ୍ବା ଉଚ୍ଚ ପଣ୍ଡିତଙ୍କା
ବନ୍ଦସ୍ତର ପୂଜାବାରୀରେ ଉଦୟ ହୋଇ ସକାଳ ହେଉ
ବନ୍ଦସ୍ତ ପ୍ରୟ ମୂର୍ଖ କରିବାର ଶୁଣୁ ଅନୁଭବ । ଗାହାର ଅବ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ କାହାରେ
ହେଉ ଅନୁଭବ । କେବେ ସେ ଏହାକାର ପୁନଃବ୍ରତାରୁ
ବନ୍ଦସ୍ତରେ ହେବ ଠିକ କଣା ଯାଇଗାହୁଁ ଏକ ଏତେବା
କି ସୁନ୍ଦର ସକାଳରେ ସନ୍ଧାନକ ଦେଇବାରେ ପୁନଃବ୍ରତ କାରିବାରେ ମଧ୍ୟରେ

ସୁମା କଲେହତେର ମାନ୍ୟର୍ଥ ସୁବନ୍ଦର ଜାଗିତରେ
ପ୍ରତିକାଳ ପତ୍ରର ସବୁଦ ପ୍ରତିକାଳ ହେବାର କଥା ହେବ ।
ଏହା ମନ୍ୟର୍ଥ ପାଠକଙ୍କ ହକ୍କ ପରିଚାଳନା ହେବ ଏହା ପ୍ରତିକାଳ
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ପାଠକଙ୍କ ହକ୍କ କଥା ।

କରୁଥିବ ମନ୍ଦିରକୁ ସ୍ଵାତଂତ୍ର୍ୟର ସାହେବଙ୍କ ମୁଖସଳଗ
ଅତିଥି ଏହାରେହିଲୁ ପଢ଼ୁଥିଲୁ ଯେବାର ଦ୍ୱାରା ଦେଇ
କମଳିକେ ଅମମାନକିର କୁରାତର୍କର ହେଲୁ ଉଚ୍ଚତରେ
ଦେଇ ଏହି ଥାରେହି ମନ୍ଦିର ଦେବାର ଦ୍ୱାରା ଦେଇଥିଲୁ ତୁ ଏ ତାଙ୍କ
କରୁଥିବ ଏହି ଶିଥିର ଦେବ ହେଲା ହୀନ ।

ଅବ୍ୟକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆଶ୍ରମରେ ଦୋଷ
ହୋଇ ଦେଖାଗୁଣର ଢେବାର ପ୍ରସାଦରେ ଥିଲା
ଶୌଭିକ ଅନ୍ୟକର ଶ୍ରଦ୍ଧାରୀ କେ କେବେ ମିଥିକ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କରିବାର ପାଇଁ କାହାର ପ୍ରାଣରେ ହେବ।
ଯଦେବେ ବ୍ୟାକ କରିଛି ସେ କେ କେବେ ବଳରେ କାହାର
କାହାରେ ।

ପ୍ରତି ଦେଶରେ କଷ୍ଟକଲୟାନ ପଠନାପଦ୍ଧତିରେ ଦୟା
ପାଇଁ ଦେବୀ ୧୦,୦୦୦ ଟ ସମ୍ପଦ ଅଛି ଏହି ଦୟା ମଧ୍ୟରେ
ଦେବିର ଜ ୫,୦୦୦ ଟ ଦେବୀ ଏହାଙ୍କୁ ଉପରେ କଷ୍ଟକଲୟାନ
ପଦ୍ଧତି କରିବାର କାହାର ହେବା ?

ପାଦପତ୍ରର ଏହି କାନ୍ତି ର ସରା ପୂର୍ଣ୍ଣତ ବିଶ୍ଵ ଦେଶ
ମଧ୍ୟ ପାଦପତ୍ରର ରତ୍ନ ପ୍ରାଚୀରେ ଲେଖିଥାଏ । ଏହି

ଦୂରଳକ୍ଷରେ ସେ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଥାଇ ଓ ବହୁମୁଖ ଲୁଗା ଯାଏ
ପରିବାସୀ ଘେବାଲୁ ଥାଇ ବିଶେଷରେ । ବାହୁଦିନ ଏହି
ପ୍ରକାଶୀ ଦୁଃଖୀ ସେବକମାନେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଯାଇଥାଏ,
ଥରେ ଏହି ବନ୍ଧୁତାକୁ ପଢ଼ିଲୁବେ ଯଥା ହୋଇଥିବ
ଅନେକ ସଂଶେଷ ବିଷୟକୁ ବିଜ୍ଞାନ ଥାଇ ଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ବାସୁଦେବ ବାହୁଦିନ ଏହିକଣ କାହିଁ ପଢ଼ିଥିଲା ।

ବ୍ୟାକତାର ଦେଖିବାରେ ମୁହାମାଦଙ୍କ ଗ୍ରଂ ସ୍ଵଭାବରେ
ତେ ଏଇ, ଏ, ପରିଷା ଶେଷ ହୋଇ ଯାଇଅଛି । ପ୍ରଥମମାତ୍ର
ପରିଷାରେ ଜ ୫୨% ଏ ଓ ଶେଷେ ପରିଷାରେ
ଜ ୫୨% ଏ ପରିଷାରୀ ହୋଇଥାରେ । ସବ ଟାଙ୍କର ମୁହଁ-
ହାରୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଶ୍ରାବିତ ହେବା ବାଲକୁ ଅବସ୍ଥା କୌଣସି
ଏହି କର୍ତ୍ତାବିଦେ ପରି ହୋଇ ବାଲାକୁ ଝାମାନଙ୍କର ଦେଇଥି
ଦେଇରେ ସୁତରି ଯୀ ଚଢାଇବାରେ କରିବ ପରିଷା ପ୍ରକାଶି
ଦେଇଥିବ । କୌଣସି ଉତ୍ସବରେ ଘଟ ମାତ୍ର ଦେବତା
ପରିଷା ଶେଷକର ଯୋଜନା କରି କରି କରି କରି କରି
ମାହାରୁ ତାହାକୁ ସଂଚାରନ ବସ୍ତର ବୁଝି ପଠାଇ ବିଶ୍ୱା-
ସା ।

କରିବ ଦୁଇଦେଶରେ ଥାର ଗୋଟିଏ କମ୍ପୁଟର ତକ-
ମିଳି ସହ ତଥାର ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥିତ୍ତା ଦୁଇରେ ଯଜର୍ଣ୍ଣମେଲ୍ଲ
କମ୍ପ୍ୟୁଟର କେବଳ ବାବୁ ବୋଲି ଆଖିବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରେସରୀ

ଶ୍ରୀମତ ଦିଲ୍ଲିନ୍ଦୁପାତ୍ରୀଙ୍କ ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟା
ସମୀକ୍ଷାପତ୍ର ।

ଏହି କଟକ ନଗର ମଧ୍ୟକାରୀ ଶା ଗୋପାଳ-
କିରି ତାକୁରଙ୍କର ମଠର ନୂହନ ମହନ୍ତ ଶ୍ରୀ
ନରସିଂହ ଦାସ ଦାକାମୀ ଏଇ ରଜବାର ଦିନ
ଭାଙ୍ଗି ତାକୁରଙ୍କ ଫଳଶ ମେଲରେ ଦେବେଳ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ ଅପ୍ରାଚ୍ୟ ପାଞ୍ଚମ କଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
କମଳାକରିତା ସହି କରିଥିଲେ ଏହି ଦେବେଳ
ଦିନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଚରି ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କ
ପାଞ୍ଚମି

ଶାଶ୍ଵତ ଶାକାରେ ଗୁଡ଼ ସାଧିଆଠାରୁ ପ୍ରାୟ
ଦଶ ଏକାରିଯା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମୟ ଅଳବାହିଲ
କିବିଲେ । ମେହି ସମାଜରେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ
ନିବାସୀ ପ୍ରଥାର ପଣ୍ଡିତ ଶାଖା ଶା ମର୍କଣ୍ଡେଶ୍ୱର
ମହାପାତ୍ର ଓ ଏହି କଟକରୁ ଶାଶ୍ଵତମନ୍ଦିରମନ୍ଦିର
କିଛି ଏହି ଦୁଇବର ଅନେକ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ

ଗାଁର୍ଥ ହେଲ ଆଜ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ପଣ୍ଡିତ-
ମାନେ-କାବ୍ୟ ନାଟକଠାରୁ ନ୍ୟାୟ ଦେବାନ୍ତ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାହାକୁ ଯାହା ଅସିଲ କିଛି ? ପାଠ
ଅର୍ଥ କଲେ । ପଶେଷରେ ମହନ୍ତ ମହାଶୟଦ
ପଣ୍ଡିତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରସାଦ ସେବା ଇତ୍ୟଦିହାର
ସମ୍ମାନ କର ବିଦ୍ୟାୟ ଦେଲେ ପ୍ରକୃତରେ ଏହି
କାର୍ଯ୍ୟକୁ କଟକ ମଧ୍ୟରେ (ବିଶେଷ ମଠ୍ୟାରମା-
ନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ) ନୂଆ ଦେଖିବାକୁ ହେଲ ।
ମହନ୍ତଙ୍କର ଏ ବିଷୟରେ ଯେପରି ଦ୍ୱାରା
ଜନ୍ମି ଅଛି ଯେବେ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ବନ୍ଧୁମାନେ ସେ-
ହୃପର ବିଦ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନୀ ହୃଥାନ୍ତେ ରେବେ ସମ୍ମୁଚ୍ଛ
ବିଦ୍ୟାର କଦାଚ ଅବନନ୍ତ ହୃଥାନ୍ତା ନାହିଁ ।
ଆଜ ମଧ୍ୟ ଚେଙ୍ଗାନାଳର ମୁକ୍ତ ରାଜ୍ୟାଧୀନୀ
ମହନ୍ତ ଥିବା ସମୟରେ ଏହି କଟକକୁ ଅସେଲେ
ବିଦ୍ୟାବନ୍ଦୁ ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ସଥାସମ୍ବରେ ସମ୍ମାନ
କରୁଥିବାର କେତେକ ଥାରେ ସମ୍ମୁଚ୍ଛ
ପାଠରେ ପ୍ରାଣିଶ ସନ୍ତୁନମାନେ ବ୍ୟକ୍ତିଶ୍ୟାମ
କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ରାଜ୍ୟାଧୀନୀ
ମାନେ ସମ୍ମୁଚ୍ଛର ଏପରି ନିର୍ମାଣ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଯେ ତାହା ସ୍ଵରଣ କଲେ ଏବାବେ-
ଲକେ ସମ୍ମୁଚ୍ଛ ବିଦ୍ୟାରୁ ଆପା ଉତ୍ସା ଶତ
ପାରୁଥିଲୁ । ସେ ଯାହା ହେଉ ତିକ୍ତ ମହନ୍ତ
ନରସିଂହ ଦାସଙ୍କର ଏହି ଯେଉଁ ସଦନୁଷ୍ଠାନ
ଅର୍ଥାତ୍ ବିଦ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନୀ ଜନ୍ମି ଅଛି ତାହା
କମରେ ବୃଦ୍ଧି ଲାଭ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ଧରା ଓ ମାନ୍ୟ
ବୁଝା ଓ ମଠ୍ୟାରମାନଙ୍କ ବିକଟରେ ସେ ଅଦର୍ଶ
ସର୍ବପଦ ହୃଥାନ୍ତ ।

୧୯୮୮— । ନ । ଶା ବ—

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ମାର୍ଗର ଶତହୁତି ଏତ ମଧ୍ୟମଶ୍ରେଣୀର
ମୁଲମାନଙ୍କ ନିମ୍ନେ କର୍ତ୍ତାଗତ ପୁସ୍ତକ
ଏବ ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ ପୁସ୍ତକମାନ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ
କମ୍ପାନିଙ୍କ ଯନ୍ତ୍ରାଳୟରୁ ପୁସ୍ତକମୟରେ ବିବ୍ୟା-
ରେରେ ପୁସ୍ତକ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ପୁସ୍ତକର
ତାଲିକା ଏବ ନିୟମାବଳୀ ଗ୍ରାହକମାନଙ୍କୁ ବିନା
ମୂଲ୍ୟରେ ବିଭିନ୍ନ ହେଉଅଛି ।

ଶ୍ରୀ ଗୋପନୀୟ ରାଜ୍ୟ
ସେବକେତ୍ୟ ।

ବିଜ୍ଞାପନ ।

ଅନ୍ତାର ଅମ୍ବର ଉତ୍ତଳଭାଷାର ସବମାରବନାରର
ମେଘର ଟ ୦.୫୮ ଏବ ୨୩ମର ଟ ୦.୫୮ ଅର ଉତ୍ତଳଭାଷାର
ସମ୍ମାନ କରୁଟ ୧୫ଟି ମୂଲ୍ୟରେ ଦିନ୍ୟ ହେବ ।

ଶ୍ରୀ ନିମାନକଟର ରାଜର୍ମ
ମଧ୍ୟାରବନାରର କର୍ତ୍ତା ଓ
ହଶୋଧନକାରୀ ।

ଶିଶୁକିରଣ ରସ ।

ଏ ବିଶେଷ ବାରଦୋଷ, ଉପତ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ଗରମୀ
ଓ ପରାମର୍ଶର ଅଗ୍ରବନ୍ଦ ହୁଅର । ମା ୨ ଟାକା ଟ ୧୫ଟି
କୁମୁଦାକର ବିକା ।

ଏଥରେ ଶିଶୁକିରଣ ପ୍ରଦର ଓ କରୁମେହ ନିର୍ମୟ କଲ
ହୁଅର । ମା ୨ ଟାକା ଟ ୧୫ଟି ।

ନୂପରକୁତ୍ତ ବିକା ।

ଅନ୍ତରକୁତ୍ତ ଧାରାକିରଣ ପୁଂବଦ ଜିଷ୍ଠ । ଅଳ୍ୟାନ୍ୟ
ବିଶେଷରେ ମାମ୍ବୁରେର ଶାତ ହୁଅର । * ମାତାକୁ ଟ ୧୫ଟି

କର୍ତ୍ତାରତ୍ନୋଦୟ ବିକା ।

ଏ ବିକାହାର ଧକରଙ୍ଗ ଅର ଦଶ କର୍ଷର କ୍ଷେତ୍ର ପୁଂବଦ-
ବିଷୟର ରୋଗ କଲ ହୁଅର । * ମାତାକୁ ଟ ୧୫ଟି ।

ଏ ସମ୍ମ ଅର ମେହ ପ୍ରତିତ ରୋଗର ରତ୍ନକୁ ଜାପନାନ୍ତ
ଅର ନିକଟରେ ପ୍ରାୟବନ୍ଦ । ଗ୍ରାହକମାନ ଜିଷ୍ଠ ପ୍ରହଳି
ସମୟରେ ସେବନ ବିଧମାନ କାରି ପାଇବେ ।

ପାଠା } ବାଚକଗାର } ଶ୍ରୀ ବିମତିନ୍ଦ୍ର କେବର୍ ପାଇଥାବ ।
କଟକ }

ଓଡ଼ିୟା ନାଟକ ।

କା ଥୁକା ବେ ରା ।

ବା

ପ. ଦ୍ଵା ବ ଲ ।

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂ କମ୍ପାନି ସମ୍ବାଦମୟରେ ବନ୍ଦୀର୍ଥ
ପ୍ରତିତ ଅଛି । ମୂଲ୍ୟ ଟ ୦.୫୦ ଅରରେ ମାତା । ମଧ୍ୟାରବନ୍ଦ
ମୂଲ୍ୟରେ ଦେଇବ ।

ଗବ୍ରୀମେଣ୍ଟ ସିଙ୍ଗୋନା ଫେବ୍ରିଆରୀ ।

ଏହା କୁରମେଗରେ କୁରମାଇନର ପରିବର୍ତ୍ତରେ ମହିନ୍ତ
ଜିଷ୍ଠ ବୋଲି ବ୍ୟବହାର ପ୍ରଥାନ ପ୍ରଥାନ
ରତ୍ନମେଣ୍ଟ ଓ ଦେଶୀୟ ଜିଷ୍ଠକାଳୀନେ ବନ୍ଦୀ ହୁଅର ।
କରୁକରା ବୋଲାନିକଲ ଗାର୍ଡନର ସ୍ଵପ୍ନରେଣ୍ଡେବ୍ସ
ନିକଟରେ କଲାଇନିକ ଦରରେ ମିନିମାରେ ସଥା—

କାବମାସର ମହିନ୍ତ ଅଭିନମ୍ବକ ଟ ୩୫ଟା । ଅଭିନମ୍ବକ
ଟ ୧୯ ଟା । ୧୨ ଅଭିନମ୍ବକ ଟ ୨୦୩ ମୂଲ୍ୟ ନିର୍ଦ୍ଦିତ ।

NOTICE.

Wanted a Second Master for the
Govt. Aided Peary Mohan Academy,
Cuttack. Salary Rs. 35 a month.
None need apply who has not passed
the First Examination in Arts.
Candidates are requested to send
in their applications with copies of
testimonials to the undersigned.

Cuttack, } Bhooban Mohan Acharya
12—12—82. } Secretary.

NOTICE.

A fresh assortment of illustrated
Books, Cards, and Pictures including
Children's Picture and other books,
has just been received from London,
and is exposed for sale at the Mission
Book Room.

N. B. The Book Room is open each day,
Sundays excepted, from 7 to 10 o'clock A. M.,
and from 4 to 7 P. M.

Cuttack, Dec. 14th. 1882.

324

ଶ୍ରୀ ଦୀପିନ୍ଦେଶ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ସ ୧୭ ମୁଣ୍ଡର

ସ ୧୦ ଜାନ୍ମୟ

୧ ୨୦ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଉତ୍ସବ ସଂ ୧୦୦ ମେଡାଟା ମୁଦ୍ରଣ କରିବାର ପାଇଁ ବାଲୁ ଶନାବର

ମଲ୍ୟ	ଅତ୍ରିମ	ବର୍ଷାଯୁ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୫ ୮	ଟ ୨ ୯
ଭାବମାସିଲଟ	୦ ୩	ଟ ୧ ୯

ନାଥଚନ୍ଦ୍ରଶାଳୀର ପ୍ରାର୍ଥନା ବିଷୟରେ ଏ କରିବାସି ଶାକସଦାତାଙ୍କ ଦରଖାସ୍ତ ଅବସ୍ଥା ମଜ୍ଜାପୁଣ୍ଡିତ ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ଅଛି । ଜୀବନମାଲିଙ୍ଗେଟ ମାନେମୁଁ ସାହେବ ବସ୍ତୁଖତ ବିଷୟରେ ଯେ ସମସ୍ତ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବିଲୁଣେ ସେ କାଗଜମାନ ପଠାଇ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତ ଦସ୍ତଖତ ପ୍ରତି କିମ୍ବା କେବଳ କୈରାକ ଦସ୍ତଖତ ପ୍ରତି ସନ୍ତୋଷପୂର୍ବ ଅମ୍ବାନେ ଅବସ୍ଥା ଜାଣି ପାଇ ନାହିଁ । ମାଜିଙ୍ଗେଟ ସାହେବଙ୍କ ବିଶ୍ଵାରେ ବିଶ୍ଵାନ୍ତ ହେବ ଶାସ୍ତ୍ର ଜଣା ପଢିବ । ଆଶାତଃ ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନକୁବାର ନକାରକପ୍ରଣାଳୀର ବିରୁଦ୍ଧ ସମ୍ମାନ୍ୟର ମନ କେତେ ଅନନ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

କେମ୍ବଲିଙ୍ଗ କଥା ଏଥି ପୂର୍ବେ ଶୁଣା ନଥିଲା । ନୂହନ ଲୋକଙ୍କ ବାବରେ ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଭାଗରେ ଅଥିବା ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ତ ଅଛି ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ମହାମ୍ବା ଲର୍ଜ ଉପକ ଭାବରେ ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କୌଣସି ତନ୍ତ୍ର ବିବାର କାରଣ କାହିଁ ।

ଭାବିତବର୍ଷୀୟ ଜାକବିଶ୍ଵାର ଜାଇରେ କୁର ଜେନିରଲ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଇଥିଲୁଣ୍ଡି କି ସଂ ୧୦୦ ମେଡାଟା ଅବମ୍ବା ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଟଙ୍କାର ପୋଷ୍ଟେଲ ନୋଟ ଜାକବିଶ୍ଵାରଙ୍କରେ ବିନ୍ଦୁ ଯୁ ହେବ । ଏହି ନୋଟ କିନି ପ୍ରକାରର ହେବ ଯଥା; କିମ୍ବା ଉପରେ ଶୁଣା ଟ ୨ ର ନୋଟ, ରଙ୍ଗବର୍ଣ୍ଣରେ ଶୁଣା ଟ ୧ ର ନୋଟ ଏବଂ ମାଲ ଦର୍ଶିରେ ଶୁଣା ଟ ୫ ର ନୋଟ । ଟ ୨୫ ଲୋଟର କମିଶନ ଟ ୦/ ଏବଂ ଟଙ୍କିଯୁବ କିମିଶନ ଦୂର ପଲାଷା ଏବଂ ଥାଂ ଥଣ୍ଡାର କମିଶନ ଏକ ପଲାଷା ମାତ୍ର । କମିଶନ ଦେଇ ନୋଟ ବିଶେଷ ଏବଂ ଯାହା ପାଖକୁ ପଠାଇବାର ହେବ ତାହା ନାମ ତହିଁରେ ଲେଖିଦେଇ ତାହା ପାଖକୁ ପଠାଇବ ଟ ୫ ର ବିଦ୍ରି ତହିଁ ପିଠିରେ ରଖିବ ସବୁଷ ଅଶା ନାମ ଦସ୍ତଖତ କରି ଜାକବରେ ଦେଲେ ତହିଁର ମୂଲ୍ୟ ପାଇବ । ତିନି ମାସ ମଧ୍ୟରେ ନୋଟ ନ ଉଚାରି ହେବାର କମିଶନ ପଢିବ ଏବଂ ଆଜିକିନ ମାସରେ ନ ଉଚାରି ହେବାରରେ ସେ ନୋଟର ମୂଲ୍ୟ

ମିଳିବ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏକ ଟଙ୍କା ବା ଥାଂ ଥାଂ ଅମା ମନଥର୍ଜିର କରି ପଠାଇବାକୁ ହେଉଥିଲି ଯେ ତହିଁରେ ଦୂର ଥାଣା ଖର୍ଚ୍ଚ ପଡ଼ୁଥିଲି ଏହି ସାମାନ୍ୟ ମୂଲ୍ୟ ନୋଟଦ୍ୱାରା ପଠାଇଲେ ଉଣା ଖର୍ଚ୍ଚ ପଡ଼ିବ ସୁଲଭ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସବସାଧାରଣା କରି ଆହୁ ଗୋଟିଏ ଅଭିବ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉଥିଲି ।

ତେବେକାଳଟାରମ୍ବ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ବାଇ ବରାବାଦରେ ଜଣେ ଓକିଲ ଏକଜଣ ଲୋକ ପରେ ଦୂରା କରି ରହିଥିଲେ । ବାରହତ୍ତା ମଧ୍ୟ କିମ୍ବା କେତେ ଅଧିକ ନ ଥିଲା ମାତ୍ର ଓକିଲ ତାହା ପରିଶୋଧନ କଲାବୁ ସବର ଅଧିକାଶକ ଅହାଲଭାବ ଥାଣ୍ଡା ଯେନବାକୁ ପଢ଼ିଲା । ସେବେବେଳେ ଅଧିକାଶକ ଓକିଲ କରିବାକୁ ଗଲା ଦେଇଦେବେଳେ କେହି ପାହାର ଓକାଲିତନାମା ପ୍ରଦତ୍ତ କଲେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟନ ଜଣଙ୍ଗ ଓକିଲ କଠାରେ ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ସେମାନଙ୍କର ଏ ପର ମେଲରେ ରହାଇ କୌଣସି ହଲ ନ ହେବାର ଜାଣି ମନ୍ଦମା କରିବାରୁ ଯାନ୍ତି ହେଲା । ଓକିଲମାନେ ଅଧିକାର ଜଣେ ସଙ୍ଗଭାବକ ପ୍ରତି ଅନୁଭବ ସୌଜନ୍ୟ ଦେଖାଇ ନିଧ୍ୟାତ୍ମକ ଭିନ୍ନର କେତେବୁଦ୍ଧ ତୁଟ ପାଇବ ଅଛନ୍ତି ତାହା ସବଜନରେ ରହିଲା ସାଧାରଣ । ସେମାନଙ୍କର ବ୍ୟବସାୟ ନାହିଁ ବିଶ୍ଵାଧୀନରେ ସାହାଯ୍ୟ ସକାରେ । ସେବେବେଳେ ଆଜନ ନିଜେ ଅନ୍ଧାୟ ପୁଲେ ସିରା ପଢ଼ି ତୁଟା ଉପରିକାଳର ସମ୍ବନ୍ଧ ମାନ୍ତି ନାହିଁ ତେ-

ପେବେଳେ ସେହି ଆଜନ ଦେଇ କନ୍ୟାୟ ମାର୍ଗ-
ର ଗତିଶୈଖ କରିବା କବାପି ଲାଗୁଥିଲୁଛି
ନୁହେ । ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୱାଳ ପ୍ରାୟ ସେମାନଙ୍କର
ନିଧ୍ୟ ଶାସନରେ ଅନୁରକ୍ତ ହେବା ବିଧେୟ ।
ଏପ୍ରକାର ଓହିଲଙ୍କ ମେଲି ଅର କେବେ,
ଦେଖା ଯାଉଥିଲି ଉଚିଷା କରୁ ଓକିଲାମାନେ
ଆପଣାର ଅନ୍ୟାୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଥାପେ ବୃଦ୍ଧିପାର ଏ
ଦୋଷ ସଂଶୋଧନ ବିରବାକୁ ସମର୍ଥ ହେବେ
ନୋହିଲେ ସେମାନେ ଓକିଲ ହେବାରେ ଦେ-
ଶର କୌଣସି ମଙ୍ଗଳ ନାହିଁ ।

୪ ରଖେଣ୍ଟରେ ବାହୁ ନନ୍ଦଶ୍ରୋର ଦାସ-
କୁ ମୂରିଛନ୍ତି ଗମନ ହେଉ ନାହିଁ । ସେ
ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତରେ ଯିବାକୁ ସମ୍ମତ ହୋଇଥିଲେ
ଗବର୍ଣ୍ମମେଳି ତାବା ମଙ୍ଗର କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଲେ କାହିଁ ଏତ୍ତରଂ କମିଶନର ସାହେ-
ବଳ ପୂର୍ବ ମନୋମାତ୍ରମରେ ଶ୍ରାୟତ୍ତ ବାଜାଲ-
ସାହେବ ପ୍ରୁରୁଷଙ୍କର ମାନେତର ନିମ୍ନଲୀ
ହୋଇ ଗଲାର । ଗଛ ବିଧିବାର ସେ ଆପଣା
କାର୍ଯ୍ୟର ଘର ବାହୁ ପ୍ରାଣକୁଣ୍ଡ ସମ୍ମ ତେଷ୍ଠୀ
କଲେକ୍ଟରଙ୍କୁ ଅର୍ଥର କରି ଏହି ମଧ୍ୟରେ
ମୂରିଛନ୍ତିକୁ ସାତାବଦୀଅଛନ୍ତି ଶୀଘ୍ର ସେଠାରେ
ଉପସ୍ଥିତ କରିବେ । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ବାଜାଲ ସାହେବଙ୍କ
ଯୋଗଦା ବିଷୟରେ ଅମେମାନେ ପୂର୍ବକୁ
ଆପଣା ମତ ଦେଇଅଛି ଏବଂ ଭରତା ହେଉ-
ଅଛି ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତମରୂପେ କରାନ୍ତି
କପବେ । ସେ ଯେମନ୍ତ ଉତ୍ତମନେକ କେମନ୍ତ
ପରିମା ଓ କାହିଁ ଅଟକି ଏବଂ ମୋଟବଳର
ତେଣୁକୁ ସଙ୍ଗେ ବାର୍ଷିକାଳ ମିଶାଇପି ହୋଇ
କଣେପ ବନ୍ଦବନ୍ଦିର ଜାତ କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାଙ୍କ
ସାନରେ କାଳ ଏକାର ତେଷ୍ଠୀ ସ୍ଵରାଷ୍ଟେ-
ଶ୍ରେୟ କିମ୍ବା ହେବ ନିଷ୍ଠଦ୍ୟ କଣା ପାଇ ନାହିଁ ।
ବାହୁ ପ୍ରାଣକୁଣ୍ଡ ସମ୍ମ ଏଥର ଏଥର ଶୂର୍ଯ୍ୟ
କେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ କିଥିର ମୁଖର ପ୍ରାମାୟୁ
ଦାବିମାନେ ଏହାଙ୍କ ଏ ପଦ ସକାଶେ
ମନୋମାତ୍ର କରିଅଛନ୍ତି । ଏମହାତ୍ମା ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
ଅତ୍ୱିମୁଖ୍ୟ କର ପାଇବେ ସନ୍ତେଷ ନାହିଁ ।
କେବଳ ବିଦ୍ୟା ଏତ୍ତବ ସେ ଜଳକର ପ୍ରତି
ପ୍ରଳାପର ଘର୍ଷ ବର୍ତ୍ତିକାବ ଜାତ ହୋଇଥିଛନ୍ତି
କେବେ ମୌଜାର ପ୍ରକାମାନେ ଜଳକର ପଞ୍ଚ
ମୁଖ୍ୟ ଦେବାର ଏଥି ପୁଣ୍ୟ ଅମେମାନେ
ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରାଣ ଅତ୍ୱି
ସାଧାରଣ ଅତ୍ୱି କୁଟୁମ୍ବ ଦାଖଲ ହେଲାଣି ଏବଂ

କମଶଃ ଏଥର ସଙ୍ଗ୍ୟା ବିତିବାର କଣ ପାଏ ।
ଏ ସମୟରେ ବାଜଲି ସାହେବ ଏ ମହିନାରୁ
ଶତ ପାଇ ନିଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଗଲେ କିନ୍ତୁ ଏ
ବ୍ୟକ୍ତି ନିୟମିତ ଦେବ ଦାହାକୁ ପୁନବାର ପଛା-
କୁ ପଢ଼ୁ ନେବା କାରଣ ଦର୍ଶଯାଇବାରୁ ବଡ଼
କଞ୍ଚି ପଢ଼ିବ କୋହିଲେ କଳକର ଉବ୍ବା ଢି-
ଦାହାର ସେ ପଦ ଛାଟି ଯିବାର ଭୟ ଦେବ ।

✓ ପୁଣ ମିର୍ଜନସିପାଳିତ

ପୁଣ୍ୟ ମିତ୍ରକଷିପଳ କମେଟୀକୁ ଧୀରଜାବରେ
କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ଦେଖି ଅମେରିକାକେ ଅଭିନ୍ନ
ପ୍ରାଚୀ ହୋଇ ଥିଲୁ । ଗରି ନବନିର ମାସ
ଶା ୨ ରଖିରେ ଉକ୍ତ କମେଟୀଙ୍କ ସେତୁ ଅଧ୍ୟ-
ବେଶକ ଦୋରଥିଲା ହାଁର କାର୍ଯ୍ୟକରିବାର
ଅମେରିକାକେ ଥବିରାଇ ହେଲୁ କି କମେଟୀ ଉକ୍ତ
କରିବା ସଂପ୍ରଥାକ ଅର୍ଥାକୁ ପୁଣ୍ୟ କରିବା ପରିବରେ
ସମ୍ବନ୍ଧେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟକ ଦୋରଥିଲା । ସେ
ଅର୍ଥବିମାନ ସଥା;—ନଗରରେ ଜଳ ଯୋଗା-
ଇବା ଏବଂ ମରଳା ଜଳ ବାହାର ଯୋଗାଇବା ନାଲ
ନିର୍ମିତ କରିବା । ଜଳ ଯୋଗାଇବା କାର୍ଯ୍ୟ
ସକାଗେ ଧାରିବାର ଟକା କରିବାକୁ ହୋଇଥିଲା ।
କମେଟୀ ଦେଖିଲେ, ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟଟି ଦୃଢ଼ତ
ଏବଂ ବହୁ ବ୍ୟାପ୍ତି ସାଧନ । ଅଛୁ ଟକା ବ୍ୟାପ୍ତି
କରିବା ପୁଣ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ଜଣେ ଉପସ୍ଥିତ ଇନ୍ଦ୍ର-
ମଧ୍ୟରହିବାର ଜଳ ଯୋଗାଇବାର ଉତ୍ତମ ଉପାୟ
ସ୍ଥିର କରିବା ଉଚିତ । ଏହି ହେଲୁ ଜଣେ
ଉପସ୍ଥିତ ଇନ୍ଦ୍ରମଧ୍ୟର ଧାରିବାକାରଣ ଶବ୍ଦିମେ-
ରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏବଂ ତାହାଙ୍କ ବେତନ
ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପର୍କୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ନିମିତ୍ତ ଟ୍ରେନିଂକ୍ଲୁ
ଅନୁଶୀଳନ କରିବାର କମେଟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଅଛନ୍ତି ।
ଇନ୍ଦ୍ରମଧ୍ୟର ଏ କାର୍ଯ୍ୟର ବିଜଳା ଏବଂ ଆନ୍ଦୋଳନକ
ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ କରି ଦେଇ ଉତ୍ତମ ପ୍ରଦେଶୀୟ ଶକ୍ତିରୁ ସାହାଯ୍ୟପାଇବାର ପ୍ରାର୍ଥନା
କରିବାକୁ ପ୍ରସତି କରିବାକୁ ପାଇବାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି
ଦେବାକୁ ଅସଥର ଦେବାକୁ ଆରନାଳସାରେ
ଜମି ବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର କଷ୍ଟକର ନିମ୍ନମାନ
ପାଇବାର ଅବସ୍ଥାର ହୋଇଅଛି ଏବଂ ତଥାର
ଶିଶୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବାର ଅଶ୍ଵ ପୁଣ୍ୟ ହୋଇ
ପାରୁ ନାହିଁ । ଫଳରଙ୍ଗ କାର୍ଯ୍ୟର ସେତେ
ବିନିମ୍ୟ ଦେଇ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପଥ ନିର୍ମିତିପାଇନାହାର
ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେଖି ଅମେରିକାକେ ଘୋଟା କା-

ମେଟୀକୁ ପରିଷା କରୁଁ । ସେମାନେ କଗରର
ପ୍ରକୃତ ଅଭାବ ପଞ୍ଜରେ ମନୋଯୋଗୀ ହୋଇ
ଅଛନ୍ତି ଥାଏ କଟକ ମିଶନସିପାନ୍ତି ପରିବେ-
ପକାଇ ଉଦ୍‌ବାଦ ଦୂଆ ବାର୍ଷିକରେ ଟଙ୍କା ଛାଡ଼ାଇ
ଦେଇ କାବାନ୍ତି । ଆମ୍ବେମାନେ ଅଭା କରୁଁ ।
ଏଠା ମିଶନସିପାନ୍ତିର ଭର୍ତ୍ତାମାନେ ଘପାଣା
ଆଜମ୍ବର ବାର୍ଷିକରେ ମୋହିତ ନ ହୋଇ
ପଢିବାବୀ ମିଶନସିପାନ୍ତି ରମେଷ୍ଟିକିଠାରୁ ରଧ-
ପକୁ ବିଶ୍ଵା ଲାହ କରିବାକୁ ଯାହ କବିତେ ।

ଅବକାଶ ପତ୍ର

ଗବର୍ଣ୍ଣମେଧକ ସକ୍ଷମ ଥିଦାୟିର ପେତେ
ଏହା ଅଛି ତହଁ ମଧ୍ୟରେ ଅବଳାଗ ତୁଳନ
ପ୍ରାୟ ଅଛି ବେହି ବର୍ଷିଳଶୀଳ ନୂହା।
ବଜାର ଗତ ବାର୍ଷିକ ବିଜ୍ଞାପନାରୁ ଜଣାଯାଏ
ସେ ସନ ୫୦୦୦୦୦୦ ସାଲରେ ୮୫୫ ଲକ୍ଷ
ଟଙ୍କା ଅୟ ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ ସନ ୫୦୦୦୦୦
ସାଲରେ ୫୫୫ ଲକ୍ଷ ଥାୟ ହେଲା ଅଥବା
ଏହି ଶକ୍ତି ଥିଦାୟି କରିବାର ବିଦ୍ୟ ପ୍ରଥମ
ବର୍ଷଠାରୁ ଶେଷ ବର୍ଷରେ ତାଙ୍କୀ ହୋଇଥିଲ
ସାମାଜିକ ବ୍ୟୟରେ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଅୟ କରିବାର
ସମେତ ପ୍ରାୟ ଅଛି କୌଣସି ରକ୍ଷଣରେ ଲାଇଁ
ଅବଳାଗ ଅୟ ଏପର ଦୂରି ହେବାର କାରାର
ଚିଦଶର ମୌର୍ଯ୍ୟବଳୀରେ ବୋଲି ଅମୃତାନନ୍ଦ
ଶାସନକର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ପ୍ରିତି କରିଥିଲୁଣ୍ଟା। ସେମାନେ
ବୋଲିଲୁଣ୍ଟ କି ସୁକାଳ ଏବଂ ବାଣିଜ୍ୟ ବିଦ୍ୟବସା-
ୟରେ ଦେଶର ଧନ୍ୟବାଦ ହେବାରୁ ଲେବକ
ଦୂରପରିଷା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିବାରୁ ସମ୍ପର୍କ ହେଲେ ଓ
ତହଁରେ ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟ କଣୀ ଆରବାରୁ ଅବ-
କାଶ ବଜ୍ରି ବଜ୍ରି ବିଶେଷ ବିଶେଷ
ସେବା କରିଲୁ କି ? ଅୟବର୍କରଶୀଳ ମାଦକ
ପ୍ରଦ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଦେଖିଯି ମଦ ଥିଲୁ ଏବଂ
ଗରେଇ ପ୍ରଥାନ ଅଟ୍ଟର ରାଜ୍ୟମେଧ ଏ ସମସ୍ତରୁ
ଅଛି ବିଦ୍ୟବାର ଦିବାରୁ ଭବିତରାରେ ଅ-
ନେକ ମୋଧସଲ ଭାବ ଉଠାଇ ଦେଇ କେ-
ବଳ ଲେବକଳ ପ୍ରସ୍ତୁତିନ ପୋଗାଦବା ଏବଂ
ଗେଲା କାରିବାର ରହିଛ କରିବା ଲାଗି ଯେଉଁକ
ସତି ଯେଉଁ କହିରେ ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ଦେଇବ ରାଷ୍ଟ୍ର ଅଛିଲୁ ଏବଂ ଅୟ କେ ଗରେଇର
ମାସିଲ ବୁଦ୍ଧି କରିଥିଲୁଣ୍ଟା । ଏଥି କରିବାରୁ ଏ
ସମସ୍ତରୁ ଅଧିକ ଟଙ୍କା ଥେବେ ସରକାର ପ୍ରାତ୍ର
ବିଲେ ଦେବେ ଭାବା ଲେବକଳ ଅବସ୍ଥା ତମ-

ତର ଫଳ ନୁହେବ ଆତ୍ମ କିମ୍ବ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । ସବୀ ଘେଟଲାଟ ସାହେବ କହଥାରୁଣି
କି ଆୟୁ ଏତେ ଦୁର୍ବ ଦେଲେ ସକା ଆଦିକାଶୀ
ରଜସ ଛାଇ ପୌମାର ଅନେକ ଜଳେ ପତ ରହି
ଅଛି । ବିଜୁତର ନେବରଖ୍ୟା । ଓ ଅୟକୁ ଲକ୍ଷ
କର ସେ କହି ଅଛୁଣ୍ଡ ବଙ୍ଗଲାଦାରୁ ବିଲାଚ
ଦଶଗୁଣ ଅସ୍ଥକ ଟଙ୍କା ଏହି ବାଟରେ ଦେଇଥିଲା
ଏବ ଭବୟ ବଜ୍ରର ପୌରାଗନ୍ଧ ତାରତମ୍ୟ
ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି କଲେ ସକା ପ୍ରମୁଦ ଦେଖା ଯାଉଥିଲା
ଏଠାରୁ ଅଳ୍ପ ରଜସ ଆକାୟ ଦେଉଥିଲା ।
ଶାପକର୍ତ୍ତାମାନକର ଏ ମୁକ୍ତି କି ଅମେମାନେ
ଅସଙ୍ଗତ ବହି ନ ପାରୁଁ କିନ୍ତୁ ଅମେମାନେ
ଦେଖୁଣ୍ଡ କି ଯେବେମାନେ ଜୟନ୍ତିରୁଷେ ମଦ
ଅପୀମ ବା ଗଞ୍ଜେର ଖାଇଅଛୁଣ୍ଡ ସେମାନଙ୍କ
ମଝରେ ଅସ୍ଥଳାଂଶ ଗରିବ ଏବ ଏମାନେ ପର-
ଶ୍ରମ କର ବା ଭକ୍ତମାଗି ଯାହା ଆଶୁଅଛୁଣ୍ଡ
ସମସ୍ତ ସରକାରଙ୍କୁ ଏହି ବାଟେ ଦେଉଥିଲା ।
ମାଦକ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ମଳ୍ୟ ବରିଲେ ସହା ଏମାନେ
ହକ୍କ ନାହାନ୍ତି ବରଂ କର୍ଷକୁ ବର୍ଷ ଏମାନଙ୍କ
ଦଳ ଦୁର୍ବ ଦେଉଥିଲା । ଭାତଲାଗା ପଛକୁ
ପକାଇ ମାଦକଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅଗେ କିମ୍ପେଣ୍ଟାନ୍ତି । ଏବି
ଭାବ ଦୃଷ୍ଟରେତାହା ନ ଦଣ୍ଡଲେ ଶୈଶ ପ୍ରଭାତ
ନାନା ଅପରଧହାର ତାହା ପୂର୍ଣ୍ଣ ବରୁଅଛୁଣ୍ଡ ।
ସେବେ ମେକେ ଅପଣା ନିତ୍ୟ ନିର୍ବାହର
ଅଭିଭାବ ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲା ଉତ୍ତରାବୁ ବଳବା କରିଦିରୁ
କାହିଁ ମାଦକ ସେବାରେ ବ୍ୟପ୍ତ କରୁଆନେ
ତେବେ ଶବ୍ଦମେଯଙ୍କ ମୁକ୍ତି ବରୁବରେ କିମ୍ବ
ସନ୍ଦେହ ହୁଅନ୍ତା କାହିଁ । ମାତ୍ର ଉପର ଲିଖିତ
ଫଳ ଦେଖି ଅମେମାନେ ଅନୁମାନ କରୁଅଛୁଣ୍ଡ କି
ଆବକାଶ ରଜସ ବୃଦ୍ଧି କେବଳ ଦୂର୍ଧାଗନ୍ଧ ବୃଦ୍ଧି
ର କାରଣ ଥିଲା । ମାଦକ ଦ୍ରୁବ୍ୟର ଶୁଳ୍କ
ସେବେ ବରୁଅଛୁଣ୍ଡ ଲେବେ ହେବେ ଉତ୍ତର
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଏବ ଏହା ଦେଖି ଏକ ସମ-
ସ୍ତରେ ମରରେ ଏହି କଥା ଭବୟ ଦେଉଥିଲା
କି ମାସୁକ ଭଣ୍ଗା ହେଲେ ଜୟମିତି ନୟାଶୋ-
ରଙ୍କ ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବ ଭଲ ହୁଅନ୍ତା ଧରି !

କଟକ ଦିନ୍ଦିପଲ ଢାଇମୟ ।
ଶ୍ରୀମତ୍ ମାନସ୍ ସାହେବ ଜୀବସନ୍ଧେଅବ-
ମାନ ହେବା ଦିନଠାରୁ କଟକ ମିଶ୍ରନବୀପାଲଠାର
ହେମନ୍ତ ଶ୍ରୀମତ୍ ହେଉଥିଲି ଅମ୍ବେଶାଳେ ଘୁମାନ୍ତ
ପୁରାନ୍ ପାଠକମାନଙ୍କୁ ଜଣାଇଁ ଥବି ଗୁଣୀ ବନ୍ଦୁ
ମାନସ୍ ସାହେବ ଅଛକାର ପାତ୍ର ନୁହନ୍ତି ।

ତେଜିନିଷିପାଲଟୀ ଶାଖରେ ଭାବାକୁ ଅଗାଧ
କିମ୍ବା । ଏତେ କିମ୍ବା କଟକ ନଗରପର
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵତ୍ତୁ ମିଛନିଷିପାଲଟୀ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚ
ରହୁଥିବ ଦାଣୁକୁ ବାହାରିବ ନାହିଁ କି ବଙ୍ଗଦେ-
ଶର ଅପର ମିଛନିଷିପାଲଟୀମାନ ରହିର ସଫ-
ଳ ଲଭିବେ ନାହିଁ ଏହାହି ଦେବରେ ସହବାର
କଥା ଏବଂ ଏ ନଗରର ମିଛନିଷିପଲ କମିଶ୍ଵର-
ମାନେ ଏଡ଼େ ଅମୃତାର୍ଥୀ ବା ମୂର୍ଖ ନୁହନ୍ତି ଯେ
ଆପଣାର ଏମନ୍ତ ସୁଗୋଟ୍ୟ ଭାଇସଙ୍କ ସହ
ପରମର୍ମାନ ଆପଣା ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚୁଇ ରଖିବେ
ବା କାହିଁ ପ୍ରତି ଅନାହ୍ତା ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
ଗର୍ବ ଶକ୍ତିକାର ମିଛନିଷିପଲ କମିଶ୍ଵରଙ୍କର ଏକ
ଦେବିଠକ ହୋଇଥିଲ ସେହି କମିଶ୍ଵରେ ଭାଇସ
ଥାହେବ ପ୍ରସ୍ତୁବ କଲେ ବି ମିଛନିଷିପାଲଟୀର
କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଲୋକେ ଜାଣି ନ ପାରିବାରୁ ବଡ଼
ବରକଳ ହେଉଥିଲାନ୍ତି, ଅତିଏବ ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ
ମିଛନିଷିପାଲଟୀର ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଜଣାଇବା କା-
ରଣ ଖଣ୍ଡିଏ ପଞ୍ଚିକା ବାହାର କଲେ ଭଲ
ହେବ । ଉପସ୍ଥିତ କମିଶ୍ଵରମାନେ ଥବଶ, ମଳ-
ରେ ବୃକ୍ଷିଖିବେ ଯେ ଗର୍ଭିମେଘ ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର
ଖଣ୍ଡିଏ ଗଜେଟ ଅଛି ସେ ରହିବେ ସଜଳାୟ
ବିଷୟମାନ ସବ୍ୟାଧାରଣକୁ ଜଣାଇ ଦୟାପାଏ
ଏବଂ ରହିରେ ସୁନ୍ଦର ମାନା ପ୍ରଦେଶର ସମସ୍ତ
ବିଷୟ ବାହାର ଦେବାର ସୁବିଧା ନ ହେବାରୁ
ପ୍ରାଣୟ ଗର୍ଭିମେଘମାନେ ଗଣ୍ୟ ଗଜେଟ
ପ୍ରତି ସପ୍ତାହରେ ବାହାର କରୁଥିଲାନ୍ତି ଅତିଏବ
ମିଛନିଷିପାଲଟୀର ଖଣ୍ଡିଏ ଗଜେଟ ନ ବାହାର
ଲେ ଏଥିର କାର୍ଯ୍ୟ ନିବାହ ଦେବା କଠିନ ।
ଏହିପରି ବିଶ୍ଵରରେ ଦେଉ ଅଥବା ଏଥିରୁ
ଆର ବୌଦ୍ଧମି କିଛିଥି ହେଉଥିରେ ଦେଉ କମି-
ଟାରେ ଏ ପ୍ରସ୍ତୁବ ସୁମୂଳ ହେଲା ଏବଂ ପ୍ରାଣୀ
ସୁନ୍ଦର କିନ ମାସ ସଙ୍ଗାତ୍ମେ କମିଟୀ ଟ ୩୦୦୯
ମା ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ନମେତ୍ର ମିଛନିଷିପଲ ଫଣ୍ଟରୁ
ବିଷୟ କରିବାର ମଞ୍ଜନ କଲେ । ଅନୁଷ୍ଠାନ-
ତ୍ର ବାହାରଗ ପୂର୍ବରୁ ଅମେମାନେ ଏହି
ପଢିଛାଇ ସବଳ ବବରଣ କିମ୍ବୟ ବହ ନ ପାରୁ

ଦେବ ସୁଦୟଂ ଏହାଦ୍ୱାରା ଯେମନ୍ତ ମିଳିବିଶିଷ୍ଟଙ୍କ
ଜ୍ଞାନ ସବୁଡ଼ରେ କିପ୍ତାର ଦେବ ଯେମନ୍ତ ମିଳି-
ବିଶିଷ୍ଟଙ୍କର ଅୟ ବୁଦ୍ଧି ଦେବ।

କଟକ ମିଛନ୍ତିପାଲଟା ଶାକସବଳର ବଗିରୁ
ହିଁ କର ମାଳଙ୍କର ଦାନାରେ ହସ୍ତନେଷଣ
କରିବାରୁ ଆମେମାନେ ଦୂଃଖିତ ଥିଲୁ । ଏଥର
ନିଜ ଉପରେ ପଡ଼ିଲ ଅଛି ରାମା ନାହିଁ ।
ଆମେମାନେ ଏତେ କାଳ ନିଭନ୍ତିପାଲଟାର
କାର୍ଯ୍ୟ ବିବୁଦ୍ଧରେ ଲେଖନ ଧାରଣ କର ଯେ-
ମନ୍ତ୍ର ଉଚ୍ଚପଣୀଆ ଦେଖାଇଅଛୁ । ତେମନ୍ତ ଶର
ଆମୂମାନଙ୍କ କିନ୍ତୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛୁ । ଏହା
ସନାନ ମାତ୍ରକେ ଆମୂମାନଙ୍କ ହୃଦୟକୁ କିନ୍ତୁ
ବିଷର କରିବ । ଅଛି ବାଟ ନାହିଁ । କେହିଁ
ବୋଲନ୍ତି ବି ଏତେ ବ୍ୟକ୍ତ କର ଖଣ୍ଡିଏ ପଡ଼ିବା
ବାହାର କରିବାର ପ୍ରୟୋଜନ କି ? ସ୍ଥାନାୟ
ଏବାଦପଢ଼ରେ ବିଜ୍ଞାପନ ଦେଲେ ତ ସେହି
କାର୍ଯ୍ୟ ସଥିତ ହୁଅନ୍ତା ? କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ଦେଖି
ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ଯେ ବିଜ୍ଞାପନର ଯେଉଁ ଖଣ୍ଡି
ଦେବାବୁ ଦେବ ତହିଁରେ କେବଳ ଶନ୍ତି
ପୋଷିବା ହେବ ଏହା ବିଦେବଜ୍ଞେକର କାର୍ଯ୍ୟ
ନୃତ୍ୟ ଅଛି କଟକ ନିଭନ୍ତିପାଲଟା ହାତରେ
ଯେ ସ୍ଥଳେ ଅନେକ ଟଙ୍କା ଅଛି ସେ ସ୍ଥଳେ
ଏମନ୍ତ ହିତକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦ୍ଵାଧେଶ କର ଥାରୁ
କାହିଁରେ ତାମା କନ୍ୟା କନ୍ୟା କରାଯିବ । ଆମେମାନେ
ଆଗା କିନ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ମମେଖା ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ମିଛନ୍ତି-
ପିଲା ଆଜନ ବିବୁଦ୍ଧ କବେତନା କି କର
ଏହି ମହିତ କଲନା ସକାମେ ନିଭନ୍ତିପାଲ
କିମିଶିରମାନକ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବେ ।

ପରିଶେଷରେ ସେହି କମଣ୍ଡଲମାନେ କାଳିମିଟିରେ ବସି ଏକମତ ହୋଇ ଭାଇଷ ଚେ-
ଅଭିମାନଙ୍କ ଏଷନ୍ତି ଚମକାଇ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଥିଲୁ-
ମୋଦନ କଲେ ସେମାନଙ୍କର ନାମ ନ ଜେ-
ଖିଲେ ବଢ଼ି ଦେଖି ହେବ ଅଛିଏବ ସେମାନଙ୍କ
କାମ ଏଠାରେ ଲେଖୁଆଏ ଯଥା—ଶାସ୍ତ୍ରମୂଳି
ମାକମିଲନ ବଣ୍ଣ ଏବଂ ବିଲକ୍ଷନସ ସାହେବ-
ମାନେ, ଶ୍ରୀଗ୍ରାନ୍ତନ ଦୂରବିହି କୋଷ ଏବଂ
ମଥୁରାଜଙ୍କ ଉଗଜ ବାହୁମାନେ ଏବଂ ମୁନ୍ଦୁଷ୍ଟି
ରହୁଳବକୁ ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ବିଲକ୍ଷନସ ସାହେବ
ଭାଗ୍ୟର ଏବଂ ବାହୁ ଦୂରବିହି ବୋାପ ଏଠା
କାର ଗବଣ୍ଟିମେଖ ଓ ପ୍ରଧାନ ଫେଲାଇ ଏବଂ
ସ୍ଵାଂ୍ପ୍ରସ୍ତାବକାରୀ ମାନ୍ଦ୍ରି ସାହେବ କାରଷ୍ଟର
ଓ କରିବା ମାକିଷ୍ଟେଟ ଏବଂ ଭାଇଷ ତେଅଭ-
ମାନ ସୁରୂପ ସନ୍ଦର୍ଭ ମିଳିବିଷୟର ଆଇକିକୁ

ପ୍ରାଣୀ ହୁଏନ୍ତି ଏମାକେ ଅଇନ ବୁଝି ଲାଭାନ୍ତି
ଏହା ବିଦୟହଳରେ ଅନୁମାନ କରିବ ?

ଶକ୍ତିଶା ସମ୍ରକ୍ଷଣୀୟ ନୂତନ ଅଇନର
ପ୍ରସ୍ତାବ ।

ପାଠକମାଳକୁ ସ୍ଵରଣ ଥିଲୁ ସେ ଗଛ
ଦୂର ବର୍ଷରୁ ଏହି ଆଇନ ବିଷୟରେ ଭାଖ ତା-
କ ବିରକ୍ତ ଲାଗିଥିଲା । ଶକ୍ତିଶା ସମ୍ମର୍ମୀୟ ପ୍ରତି-
କର ଆଇନକୁ ସମୋଧନ ପୂର୍ବକ ଜମିନାର
ଏହି ପ୍ରକାଳ ସୁବିଧା ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ କୁଠଳ
ଆଇନର ଆବଶ୍ୟକତା ବଜାଲା ଗର୍ଭମେଣ୍ଡ
ଅନେକ ଦିନରୁ ଅନୁଭବ କର ଏକ କମିଟୀ
ବସାରଥିଲେ ଏବ ସେହି କମିଟୀ ଯେଉଁ ଆଇ-
ନର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ ତାହା ବଜା
ବିଦୟୁତ୍ସାଧକ ସରର ବିଶ୍ଵରେ ଅସିଲ ।
ଏହି ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରତି ନାନାବିଧ ଅପରି ଉପସ୍ଥିତ
ହେବାରୁ ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଜେତରିଲ ଗର
ବର୍ଷ କୁଠା ବିଷୟକୁ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ବିଦୟୁତ୍ସାଧ-
କ ସରର ବିଶ୍ଵଧାନରେ ଅର୍ପଣ କଲେ ।
ସେଠାରେ କୁଠା ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବିଶେଷଗୁଡ଼େ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ନୃତ୍ୟ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରସ୍ତୁତ
ହେଲା ଏବ ଭାରତବର୍ଷୀୟ ସେକେଟରୀ ଅବ-
ଶ୍ଵେଟକ ମଞ୍ଚର ନିମିତ୍ତ ବିଲାପକୁ ପାଠାଗଲା ।
କହେ ଭାରାରୁ ଆର କିଛି ଏ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ଶୁଣା
ପାଇ ନ ଥିଲା ଓ ମଞ୍ଚର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ପ୍ରକାଶ
ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲୋକେ ନିର୍ମିତ ହୋଇ ବସି
ଥିଲେ । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ କଲାକାରୀଙ୍କୁ ହାତକୋଟର
ପ୍ରଧାନ ଜଙ୍ଗ ସରବର୍ଗ ଗାର୍ଥ ବିଲାପକୁ ହିଁଦି
ନେଇ ଯାଇ ସେହି ଅବସରରେ ପ୍ରସାଦର
ପାଣ୍ଡୁଲିପିକୁ ଭାବମଗୁଡ଼େ ବିଦେଶନା କର
ଦିଇର ଏକ ସମାଜେତନା ଲିପିବକ୍ଷ କଲେ ।
ପ୍ରାୟ ଏବ ମାସ ହେବ ସେହି ସମାଜେତନା
ବିବାଦପତ୍ରମାନକରେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ଏବ
କଥାର କୁଠା ଆଇନର ଭର୍ତ୍ତା ବିରକ୍ତ ସମ୍ବଦ୍ଧ
ବିଲାପକଗୁଡ଼େ କାଗଜ ହୋଇଅଛି । ମାଜିଦବ-
ର ଗାର୍ଥ ସାହେବଙ୍କ ମତ ଜମିବାରଙ୍କ ସମସ୍ତ-
ରେ ହୋଇଥିବାରୁ ଜମିବାରପଣୀୟ ସବାଦ-
ପରିମାନେ କହିର ଭାଖ ପୋଷକତା କରୁଥିଲା-
ନୀ ଏବ ପ୍ରଜାପଣୀୟ ପରାଦପତ୍ରମାନେ
କହିର ପ୍ରଭାବ ହେଉଥିଲା । ମାନ୍ୟଦର
ଗାର୍ଥ ସାହେବଙ୍କ ମଧ୍ୟବାଦୀ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ମତ
ମାଜିଦ ନୁଦ୍ରର ଏବ ସେ ତାହା ପରାପରାପୁଣେ
କାହିଁ କର ପ୍ରଳା ହିତାହାନ୍ତିମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟପ

କରି ଦେଉଥାଇନ୍ତି ଅମ୍ବେମାନେ ପଠକମନ୍ଦଳ
ଜୀବିବା କାରଣ ଗାହାକ ପ୍ରବାଣିର ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟର
ସମ୍ବଂଧ ବିବୃତ କରିଅଛି ଯଥା;—

ଜମିଦାରଙ୍କର ଗୁହ୍ୟାଶ ଏହି ବି ସରବାର
ଲଟବନୀକୁ ଲଟବନୀ ଭାବାବୀତାରୁ ଖଳଣା
ଆଦୟ କର ନେଉଥିଲୁଣ୍ଡର ଓ ଛବିଏ ବିଲମ୍ବ
ହେଲେ ଜମିଦାଶ ନିଲମ୍ବ ହୋଇ ଆଭ୍ୟନ୍ତର
ଅଥବା ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ପ୍ରଜାବଠାରୁ ମେଘର
ସହଜରେ ଖଳଣା ଆଦୟ କରିବାର ସୁକଷା
ବକ୍ରିମେଶ କର ଦେଇ ନାହାନ୍ତି ଜମିଦାରଙ୍କ
ଅପର ଗୁହ୍ୟାଶ ଏହି ବି ଖଳଣା ଅଲୁନର
ନିୟମମାନ ଅଭ୍ୟନ୍ତର ବଠିଣ ହୋଇଥିବାରୁ
ସେମାନେ ପ୍ରଜାଙ୍କ ଦିପରେ ଉଚିତ ବୁଝେ
ଖଳଣା ଦୂରି କର ପାରୁ ନାହାନ୍ତି ।

ପ୍ରଜାକୁ ଗୁହାସ ଏହି କି ଜୀମିବାରମାନେ
ଫସଲ କୋରକ ସମ୍ରକ୍ଷିତ ସମଭାବ ଅପରଦ୍ୟ-
ହାର କରୁଥିଲୁ ଖଜଣା ବୁଦ୍ଧି ଏବଂ ତୁମେ
କଥାକ ସକାଶେ ଅଳ୍ପଧ୍ୟ ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲୁ
ଆଜନର ବହୁତ ଉପକରମାନ ପ୍ରଜାକୁଠାରୁ
ଦିଲୁ କରୁଥିଲୁ ଏବଂ ଶବ୍ଦମତ ପାଉଛି
ଦେବାକୁ ଅନ୍ତିମାର ଏବଂ ସମ୍ମାନ ନିସ୍ତମରେ
ହସାବ କରିବାରୁ ତୁହି କରି ମାମନ୍ତ ମୋହଦ୍ଦ-
ମାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଦରବର କରାଯାଇ ।

ଦୁଇତିଥି ପରାମର୍ଶ କରିବାର ପରିମାଣ ଅନେକଙ୍କ ପରିମାଣ
ରେ ସତ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାଯାଏ ଏବଂ ସେ ସମୟ
କିବାରଙ୍ଗ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦୋରଥିବା ପ୍ରସ୍ତୁତିର
ଆଇନର ଅନେକଙ୍କାଳ ହିତକୁ ଏବଂ ନ୍ୟାୟ-
ସଂଗ୍ରହ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଅପର ବିଧାନକ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଅନ୍ତର୍ଭାବ ଏବଂ (ପାହାବ ବିବେଚନରେ) ଏବଂ
ପରାମର୍ଶର ଖାତାକୁ ଦୂଷଣ ଘେଉବା ବାଜାରେ
ଆବଶ୍ୟକ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରତି ଅନର୍ଥକରୁଣେ ତିବାରୁଣ
ଅବଶ୍ୟକର ହୋଇଥାଛି । ପ୍ରସ୍ତୁତିର ବିଧାନର
ପରାମର୍ଶ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଗୁଡ଼କ ଛଳିଲିଖିତନ୍ତିରୁଣେ
ଥିଲା ଯଥା—

୯ ମ—ସନ ୭-୧୫ ମହିଦା ଥା ୧୦ ଇନ୍‌
ଆସ ନିଷ୍ଠାତ ହୋଲଥିବା ଯୋଗସ୍ଥର ଅଳା-
ନଶ୍ଚକ ବ୍ୟାପାର ।

୨ୟ—ଅଜଣା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତି ହେଉଥିବା
ମୀମା ନିରୂପଣ କେଣ୍ଟା ।

"ସ୍ମୃତି—ଘରବାଟୁ ଜମି ପଢ଼ା ଦେବା
କାନ୍ତି ନିଯମ ।

୪ ଥ—ଜମିବାରର ବିନା ସମ୍ବିରେ ବି-
ଜ ସବୁ ହସ୍ତାନ୍ତର ।

* ମ—ବାଙ୍ଗ ଖଲଶା ଛଡ଼ା ଅନ୍ୟକୌଣସି ଦେଶ ସକାଗେ ପୋତରୁ ନିଜମ ହେବାର କିଷେଥା ।

୨ ଶୁ—ଅଇନର କେତେ ଗୁଡ଼ିଏ କଥ
ଅଇନ ଜାଣିର ପୂର୍ବକାଳ ପ୍ରତି ବଳକରୁର
କରିବା କମ୍ଯୁନି କି ଯାହା ସମ୍ପ୍ରଦୟରେ ପ୍ରକାଶ
ଅନୁଭୂଳ ଏହି ଜମିଦାରଙ୍କ ପ୍ରତିବୂଳରେ
ହୋଇଅଛି ।

ସବୁ ରହୁଣ୍ଡିଗାର୍ଥ ବୋଲନ୍ତି ସେ ଏପକାର
ପରବର୍ତ୍ତନର କୌଣସି ଅଧିକ୍ୟତା ଦେଖା
ଆହି ନାହିଁ କମିବାର ବିଷ୍ଟା ପ୍ରକା କାହାର ବୁ-
କାରିରୁ ଏମଙ୍କ ଉଦୟୁ ଦେଇଛାହିଁ ବିଶେଷତଃ
ସ୍ଵଦ୍ୟ ପ୍ରକା ବି ଯାହାର ଉପକାର ନିମିତ୍ତ ଏହି
ନୃତ୍ୟ ବିଦ୍ୟମାନ ଆଇନରେ ପ୍ରବନ୍ଧ ହୋଇଥାଏ
ସେ ସୁଧା ଏହା ଲାହ କରିବାକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁ
ନାହିଁ । ସମେପରେ ସାହେବ ପ୍ରଥମତି କହି
ଅବସ୍ଥା ବି ଏ ସମସ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନମାର୍ଗ ଅଜ୍ଞାନର
କମିବାରଙ୍କ ସବୁ ଧ୍ୟେ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ସେ
ଆପଣ୍ଟ ଘୋଗ୍ଯତା ସହି ଦେଖାଇଥାଇନ୍ତି ଓ
ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ ପ୍ରକାମକଙ୍କର ଉପକାର ହେବାର
ତେଣୀକ ଆଜି ବରଂ ଆଜକାର ହେବାର କି-
ଲମ୍ବଣ ସମ୍ମାନକା ଅଛି । ଉପର ଲିଖିବ
ପରିଚେତ୍କ ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭାବରେ ସେ ଯାହା
କହିଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ କର୍ମକା କରିବାକୁ ଏ
ମୁଦ୍ର ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନର ଅଗ୍ରବ ସ୍ଥତରା
ଭାବୁ ରୁ ଯାନ୍ତି କହ ଅମ୍ବମାନଙ୍କର ମତ କଣ୍ଠେ-
ପରେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଥାଏ ।

ପ୍ରକାଶ ଯୋଗଦାନ ବିଷ୍ଣୁର ବିରୁଦ୍ଧରେ
ସାହେବ ଯାଦା କହ ଅରୁ ଅମ୍ବେଲାଜେ ଛର୍ଟ-
ରେ ଧର୍ମଶୂନ୍ୟ ଓ ଅରୁ ଅରୁ । ସଳ ୧୯୫
ସପିତାର ୧୦ ଅଙ୍କଳନ୍ଦାବ ପ୍ରକାଳ୍ ଯେଉଁ
ଯୋଗଦାନ ପ୍ରବଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ ଯାଦା ଯଥେଷ୍ଟ
ଅଟଳ ଏବଂ ଯେ ସୁଲେ କଥିତ କେଉଁଥାଏ କହ
ର ଆର ବିହି ଅଧିକ ସବୁ ଦେବାରୁ ସେ-
କଟିବ ଅବଶ୍ୟକ ଅକଳୀ ପ୍ରକାଶ କରିଅଛନ୍ତି
ସେ ସୁଲେ ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ଅଧିକ ବନ୍ଦୁକଦର
ଯେତ୍ରାଜନ କାହିଁ ।

କିମ୍ବା

ଭୁଲବାପିକା ତା ୨୩ ରଖ ମାହେ ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପର ସନ ୧୯୮୨ ମସିହା ।

(ବାଲେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦବାହିକାରୁ ଉଦ୍‌ବୃତ୍ତ ।)

୪ କମିଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ
ମାଲଗିରି ଦର୍ଶନ ।

ଆମୁମାନଙ୍କ କମିଶ୍ନ୍ର ମହୋଦୟ, ମାଜି
ଷ୍ଟ୍ରେଚ ସାହେବ ମହୋଦୟଙ୍କ ସହିତ ଗଲ
ଶୁଣିବାର ଦିନ ସକାଳରେ ନାଲଗିର କିଛି-
ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ନାଲଗିର ଶଜାଖାହେବ
ସାହେବ ମହୋଦୟମାନଙ୍କୁ ସଂକୁ ନେବା
କିମନ୍ତେ ଜଗନ୍ମାଥସତ୍ତବ ସେଇଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଆସିଥିଲେ । ସାହେବ ମୌଷିଫମାନେ ଦୁଇଦିନ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନାଲଗିରରେ ଥିଲେ । ଶଜାଖାହେବ
ଆପଣା କନିଷ୍ଠ ସହୋଦର ବାବୁପାହେବଙ୍କୁ
କେତେକ ବର୍ଷର ଖର୍ଚ ଦେଇ ନ ଥିବାରୁ
ବାବୁପାହେବ କମିଶ୍ନ୍ର ସାହେବଙ୍କ ହଜୁରରେ
ଅନେକ ଦିନ ହେଲା ନାଲସ କରିଥିଲେ ।
ଜନରବ ଶଜାଖାହେବ ଦୁଇଦିନ କାଳ ଖୋ-
ରାଜୀ ନ ଦେବା ବିଷୟରେ ଝରନ ଥିଲେ;
ଶେଷରେ ସୃଜ ସାହେବ ମୌଷିଫ ଶଜାଖାହେ-
ବଙ୍କୁ କାଏଲ କରି ସାନ୍ଧାକିରେ ଲଗଦିଲୁ ୧୯୦୯
ଦିଆଇଲେ ଓ ଉବ୍ବିଷ୍ୟକ ନିମନ୍ତେ ହଲ ବନୋ-
ବସ୍ତ କରିଦେଲେ । ଏହା ଅଭିଶୟ ଆନନ୍ଦର
ବିଷୟ ଥିଲ । ଅନେକଙ୍କଠାରୁ ଶୁଣି ଦୁଃଖିତ
ହେଲୁ, ଅବେଳା ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯେଉଁ ଦୁଇ
ଭାଇର ଆତ୍ମା ଦୂରଦର-ଆତ୍ମା ସମାନ ମିଳିବ
ଥିଲ, ସେହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଶଜାଖାହେ-
ବ ସେହିଦିନ କମିଶ୍ନ୍ର ସାହେବଙ୍କ ସାନ୍ଧାକିରେ
ଆପଣା ଭାଇପ୍ରତି ଯେପରି ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ
ଜଣେ ମଧ୍ୟବିତ୍ତ ଗୁଡ଼ପୁ ପରେମୁକ୍ତ ଭାଇ ଭାଇ-
ଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏପରି ବ୍ୟବହାର ହେବ ନାହିଁ ।
ଭରଷା କରୁଁ ଏବି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଁ, ଶଜାଖା-
ହେବ ବିଷ୍ୟକୁ ଆପଣା ସହୋଦର ଭାଇ
ପ୍ରତି ଯେମନ୍ତ ଏପରି ବ୍ୟବହାର ନ କରିବେ ।
ଆହୁର ଶୁଣିଲୁଁ, ମହାଜନ ବାବୁ ମଦନମୋ-
ହନ ଦାସଙ୍କ ପାଉଣା (ଯେଉଁ ପାଉଣା ନିମ-
ନ୍ତେ ଏଠାର ପୂର୍ବଭାଲ ମୁଲସନ, ଶଜା ଶ୍ୟାମା-
ନନ ହେ ଓ ବାବୁ ଶାଧାରମଣ ଦାସ ମହାଶ-
ୟମାନେ କମିଶ୍ନ୍ର ସାହେବଙ୍କ ଆଦେଶାନ୍ତରୀ-
ବେ ଭରଷ ପରାରୁ ସାଲିଷାନ ନିମ୍ନଜ୍ଞ ହୋଇ
ବୋଇଏ ଦିଜାର ଟଙ୍କା ଦାରୀ ପୁଲରେ ନିଶି

କଜ୍ଞାର ଟଙ୍କାର ତଳୀ ଦେଉଥିଲେ ।) ପର-
ଶେଷ କରିବା ବିଷୟର ଭାବେଷ ହୋଇଥିଲ
ସେ ବିଷୟର କ ନାହାନ୍ତି ଦେଲା ଜଣା ଯାଇ
ନାହିଁ । ଅନୁର କେତେକ ମୋଦମାର ମଧ୍ୟ
ପରିଷେଷ ହୋଇଥିବାର ଶରୀର ।

ଗନ୍ଧ ରବିବାର ସାତରେ ସାହେବ ମହୋ-
ଦୟମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ ନିମନ୍ତେ ସାଜାସାହେବ
କେତେବେଳେ ଆପଣବାଜା, ସେଷଜାର, ମଜଲିସ
ଓ ନଗରକୁ ସ୍ଥାପନା କରିଥିଲେ, ସାହେବ
ମହୋଦୟମାନେ ତମୁକୁ ମଜଲିସକୁ ଯିବା
ବେଳେ ମାର୍ଗରେ ଶବ୍ଦ ଓ ହୃଦୟକର ଧୂନି
ହୋଇଥିଲା । ମଜଲିସରେ ନାଚରଙ୍ଗ ଓ ସଥା-
ବିଧରେ ସାଦରସମ୍ମାପଣ ଉତ୍ସବ ହୋଇ
ଥିଲା । ଏଥି ଦୟମାନ ସାହେବ ମହୋଦୟମାନେ
ଗନ୍ଧ ସେମବାର ଦିନ ଜ୍ଞାନ ସମୟରେ
ମାଲଗିରିର ବାଲେଖରକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଗମନ କଲେ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ପ୍ରତି ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରେ ଏ ନରରର ଏହି ଶେଷ ମୋକଦମ୍ବ
କରୁଇରେ ଜଳ ପାହେବ ଅସମିକୁ ଗପିବେଇ ଏହି
ବୟସ ଲେଖିଥିଲୁଛି କି ପୁରୁଷ ଯିବୁ ଜାଗରେକୁର ପ୍ରକୃତ ମେ-
ରବୁ ଧରି ନ ପାର ଅସାମୀ ଆଜି ଥାବୁ ତାହା ମୋରେ
ଅଠା ବୋକି ଦେଇଅଛି ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ଜାଗରରେ ମିଥିକ
ଲେଖିଥାଇଛି । ସୁନ୍ଦର ମୁଦ୍ରଣକୋଣେ ଏବଂ ବେପୋଠୀ ମାଝ
ଫ୍ରେଞ୍ଚ ଏହି ତାବରକ ଦମା ତତାରାଜରେ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଦିବାର
ଜଳ ପାହେବ ସେମାନଙ୍କୁ ଜୀବନ ଦିଅଥିବା । ପୁରୁଷଙ୍କ
ଏ ନବିନୀ ନୂତନ ନୂତନ କିନ୍ତୁ ହିଂଶୁର ବିଷୟ ସେ ମାନି
କେବି ସାହେବ ଏ ସମ୍ପର୍କ ଆବୋ ଦେବୁ ନାହାନ୍ତି ।

ଅସ୍ମାନଙ୍କ ନାଳିଶେଷ ପରି ସାହେବ ଶୀଘ୍ର ଲୁହିନେବ
ଦିଲୁହନ୍ତି ଯିବେ କୋର ଶୁଣାୟାବ । କାହାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ
ଦର୍ଶକ ଛିନ୍ତି କାହାର ଥି ।

ତଳିତମୟ ତା ୧୯ ରଖିରୁ ଏଠା ରେବନ୍ଦସା କଲେଜ
ବନ୍ଦ ହୋଇଥିଛି । ଅଗାମୀ ଜାନ୍ମୟାସ ମାସ ତା ୨୫ ରି
ମରେ ଦିଇବ ।

ଧାରାର ହୁଳୁଗାଥାରିମୟ କଣ୍ଠାଳ କ ଶାହାର
କଥା ଏଥିପୁଣେ ଆମେମାକେ ଲେଖିଯାଇଁ ସେମାକେ ଏ
କରଇରେ ଅବି ପଢ଼ିବ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶୀଘ୍ର କାର୍ଯ୍ୟାବଳ୍ୟର
ଉଦ୍‌ଘମରେ ଅଛନ୍ତି ।

ବସନ୍ତକୁଳର ବନବାସ ସମୟରେ ଦରଚ ସମୟକ
ପାହୁକାର ଦିବ୍ୟାବନରେ ବିଶାର ବମନର ପ୍ରତିନିଧିରୂପରେ
ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ଏପରି ଗୋଟିଏ ଦୁଃଖର ଅର କୌଣସିବା
ରେ ଦେଖା ଯାଇ ନାହିଁ । ସେହିନ ଅଯୋଧ୍ୟା ତାଳୁକଦାର
ମାନେ ସେତେବେଳେ କତ୍ତଙ୍କ ବାହୀରୂପ ଅଭୟର୍ଥ

କଳେ ତେବେବେଳେ ସେମାନେ ମୃତ ବିଲସମୟରକ
ସଜ୍ଜାକର ଠାପ ଓ ଦରକାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଉଚ୍ଚିତ୍ତରେ ।
ତାଙ୍କୁ ବିଦାରମାନେ ଜହାରୁ ମହାସଜ୍ଜାକର ପ୍ରତିନିଧି ଦୋର
ସମ୍ମାନ କରନ୍ତି ।

ପେଟେଣ୍ଟ ସାହେବ ଅନାମୀ ମାସରେ ଆଉ ଥରେ
ଦେହାର ଅଛଳକୁ ଯିବେ, ବିତ୍ତିତ ହେଠ ରେଲର୍ ସେଇ
ଲାଇକଟ କାଢାଇବାର ହୋଇଅଛି, ସେ ଲାଇକଟ ସେ
ପେତେ ସମୟରେ ଶୋଇ ଦେଇ ଅଧିକେ । ଅନାମୀ
ତା ୨୨ ରିଖ ଜାନ୍ୟୁଆରିରେ ପେଟେଣ୍ଟ କଲାଇଟା ଚାଲାବ
କରିବେ ଏବଂ ତା ୨୫ ରିଖ ଜାନ୍ୟୁଆରିରେ ଘେରି ଅଧିକେ ।

ସହ୍ୟୋଗୀ "ବେଳାଲୁ" କହନ୍ତି ଯେ କଥାରଙ୍ଗ ରଥସ୍ଥ
ଗୁରୁଲୁଙ୍କର ଅୟ ପ୍ରତି ବଳାରେ ୨୮ ପାଇଁଶ୍ରୁ (୨୦ ଟଙ୍କା)
ବା ପ୍ରତି ମିନିଟରେ ୬ ବିଲ୍ ୪ ପେନ୍ଦ୍ରୁ । ଏହି ହିସାବରେ
କଣନା କଲେ ରଥସ୍ଥଗୁରୁଲୁଙ୍କର ଦେଇକ ଅୟ ୨,୨୧୦
ଟଙ୍କା ମାଧ୍ୟକ ଅୟ ୨,୦୫,୪୦୦ ଟଙ୍କା ଓ ବାର୍ଷିକ ଅୟ
୨୫,୨୫,୮୦୦ ଟଙ୍କା !

ପଞ୍ଚାବରେ ସେ ସ୍କୁ ଗ୍ରାମୀଜ କାହିଁଥିଲେ ଅଛି, ତାହା
କଣା କରିବା ନିମିରୁ ଉବ୍ଧିମେଳା ଟଙ୍କ ୫,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଦେବାକୁ
ସ୍ଥିବାର କରିଅବୁଝି ।

ସମ୍ମରି କାଶୀ ନିକଟରେ ଏକ ଘରରେ ରେଲେଗାତ
ଯାଉଥିଲ, ରେଲେଟ୍‌ଯେ ଗୁଡ଼ ଉପରେ ଖୋଟିଏ ମହିଷ
ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କ । ମହିଷ ଗାତର ଗନ୍ଧ ଗୁଡ଼ ହତକୁଡ଼ି ହୋଇ
ବାଟରେ ଠିଆ ହୋଇଗଲ, ଚନ୍ଦ୍ରଙ୍କାହୁ ଗାତ ଅବି ପଢ଼ିବ-
ଶିବାକୁ ମହିଷ ବାଟରେ ଛିପିଲ । ତାହାର ପକ୍ଷାଶଶିଳ୍ପ
ରୂପେ ଗାତର ଏମନ୍ତ ଧର୍ମ ବାଜିଲ ଯେ ସମସ୍ତ ଗାତର
ତବ ରେଲେକୁ ଦୂରରେ ପଡ଼ିଲ । ମାତି ବୌଧି ଲେବ
ତଥି ହୋଇ ଲାଗି ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀଲୁ ଦେଖିଲୁ ଏକହାଜି ଖୋଜୁ ମାଟି ରିଭର ଏବଂ
ଦୁଇତଳ ସେମାନୁ କଗର କାହାର ହୋଇଅଛି । ସୁରତନ
ମୁହଁ, ଲାଟିଶୀଳ, ଅମାରବତୀ ଏବଂ କେତେମୁଣ୍ଡିଏ ପ୍ରତି
ଏହି ଏହି ରିଭର କାହାରିବାକି ।

ଅରସପାଶାଳୁ ସ୍ଵିଧକ ହୀପୁର ନିଷାଟିତ କର ଦେବାର
ପ୍ରମ୍ଭକ ହେଲାର ତଥାରେ ସେ ଅପାଶାର ଅଳକ ପ୍ରକାଶ
କରିଅଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ସହକ ଯୁଦ୍ଧବାସୀ ଏବଂ ମହାନ୍ତି
ଘେମୀ ମଧ୍ୟ ସେହି ନିଜ ହୀପୁର ନିଷାଟିତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଓ ଏହି ଏ ବ୍ୟାକେ ବିଭାଗୀ ମରୀ ପାଇଅଛନ୍ତି ।

ବାରୁଷ୍ଣ ରଙ୍ଗନ୍ତ୍ର ସାହେବ ସେ କି ପୁରୁ ଖଳାକ ମୋ
କବମାରେ ଏଠାରେ ନିଷ୍ଠୁ ହୋଇଥାଲେ ସେ ଛାରତବନ୍ଧୀୟ
ବିଦ୍ୟାପଦ ପାଇଁ ଅଭିଭୂତ ମେମ୍ବର ସ୍ଵର୍ଗ ସ୍ଵକଳାର ନିଷ୍ଠୁ
ହୋଇଥାଏଇବି ।

ମାତ୍ରାଜୀକାଇମସରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ସେଠା ନାହିଁଲେ
ଭାବର ସବୁର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ମେମରିଏ ସାହେବ ଅନେକ
ଦିନ ଓ ତେଣୀୟ ଧୀମାନୀଙ୍କ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଏକାନ୍ତିତ କଥା
ପାଇଁ ସଂରକ୍ଷଣ କରିଥାଏଇ ଉତ୍ତର କଥା ।

ଦେଲ୍‌ସେଲର ଅଟ୍ ବ ଏକସିକେଳକ ପଦରେ ଅମ୍ବ
ମାନଙ୍କର ଷ୍ଟେଟ ସେକେଟର ଲର୍ଡ ହାର୍ଟ୍‌ଜନ ସାହେବ
କିମ୍ବା ହେବା କଷ୍ଟ ଶୁଣା ଯାଉଥିବାର ଏତ ସମ୍ଭାବରେ
ଲେଖିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେ କର୍ମରେ ଗୁରୁତରଥ ସାହେବ
ପରି ହାତିଥିବା ଏ ଯତ ସମ୍ଭାବ ସେକେଟର ସବୁ

ହାର୍ଟ୍‌ଫଲ ସାହେବ କିମ୍ବା ହେବାର କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦିଲାଇ । ଶେଷର ଅରା ଅଧିମାନଙ୍କ ବୟକ୍ତି ସେବେ-
କୁ ପଦରେ କିମ୍ବା ହେବାର ବ୍ୟକ୍ତି ହୁଏ । ଏ ଜଣେ
ମୁଖ୍ୟାବଳୀ ସ୍ଥାପନାକର୍ତ୍ତା ଛା ସହକରିକାଳୀଳ ଦଳକୁ ଯୋଗ
ଦିଲାଇ ।

ବଲିକତା ହାରିପୋର୍ଟ ବର୍ତ୍ତନାକ ଚୌଥାରେ ମୋହିଲ
ଦୂର ଜାମୀ ଏକ ଧାରେକ ଦୀର୍ଘବୃକ୍ଷ ଆଶାର ପ୍ରାୟ
ଦ୍ୱାରାଦୟଗରୁ ପାରୁ ହାରିଗତାଙ୍କୁ ସେଣ୍ଟିକାରେ ସୁଧିଷ୍ଠ
ଦିନ୍ମ କଳ୍ପନାର କରୁରକତା କୋରିଷ ମାହେବିଷ ଛାତ୍ର-
ଶାତ୍ର ଅଧିକାରୀ । ତାକୁର ସାହେବ ପରିଶାରେ କହ,
ଯିବେ ସେ ଅର ଘନିଷ୍ଠନମାତ୍ର ନଳମୁଁ ହୋଇଥିଲେ ଝା
ମେବର କିମ୍ବୁ ଲାଜକ ସଂଖ୍ୟ ବିଦ୍ୟାରୀ । ଯାହେବ ମହୋ-
ତ୍ୟ ବୃକ୍ଷକଥା ସ୍ଵର୍ଗରୁ ପୂରବ ଦେବ କହୁଲେ ସେ
ସୁଧିଷ୍ଠ ବେଦମୁକ୍ତର ଚିତ୍ତମ ପୁରିପାଳନ ବିଭବାକୁ ଯାଇ
ମନୁଷ୍ୟଜୀବକ ପ୍ରତି ଅନ୍ଧାର ପ୍ରତର୍ଣ୍ଣ କରିବା ଜଣିତ କହେ
ଏବ ବୃକ୍ଷର ସାମାନ୍ୟରୁ ବିନମ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ଅନେକ ବନ-
ସରେ ଜାଣିବ ନିଷ୍ଠ ହେବା ଦିନି ନହେ । — ଉତ୍ୱମ କରୁବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଦର୍ଶକ ଅର୍ଥାତ୍ ବସନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ୟାଳୟର ପ୍ରବେ-
ଦିକ୍ଷା ପରିଷାରେ ବସୁନ୍ଧରେ ଜୁ ୩୫୦୦ ଏ ସହ
ମାନ୍ୟ ପ୍ରଦେଶରେ ଜୁ ୪୮୮୯ ଏ ପସୁନ୍ଧାରୀ ଉପଚାର
ହୋଇଥିଲେ ମାତ୍ର ଏଇଁ ଏ ପସୁନ୍ଧାରେ ବସନ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ୍ୟାଳୟର
ଜୁ ୧୫୦୦ ଏ ପସୁନ୍ଧାରୀ କୁ ମାନ୍ୟ ବେଳେ ଜୁ ୨୫୨ ଏ
ପସୁନ୍ଧାରୀ ଉପଚାର ହୋଇଥିଲେ ।

ବୀଜ ଦେଖିବା ମେଲେହନ୍ତର ମଧ୍ୟ ଦୋକାଳ ଓ ଲୋକ-
ଦରମାହର ଅଧିକାରୀଙ୍କ ପ୍ରତି କି ॥ କ ମଧ୍ୟରେ ଦକ୍ଷ-
ତାରେକ ଦେଖିବାର ଶୁଣି କବିତା ବାରାଣ ଅବେଳା
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁ । ଲାଲକରିବ ଏକପ୍ରତିଶାଖ ଏଥର ଦୂର-
ଦୂର କରିଛି ଅଛନ୍ତି ।

ଦେଖାଏ ହସ୍ତର ଭାବରେକ୍ଷନ ଜନରଳ ହଣ୍ଡେ-
ଲ ମରେ ସାହେବ ଅଗାମୀ କୃତ ମାସରେ କର୍ମ ତଥା
ବସନ୍ତ ଉତ୍ସବ ରେ ଡାକିବିଗର ବେଳେ ହୋଇଯିବ ।
ସେମାନଙ୍କ କର୍ମ ସୁନ୍ଦରୀ କିମ୍ବଳେ ମଧ୍ୟ ଏକ ତିଥିମୁ
ଠ ଆସଗାନ୍ତରେ ହେବ ଏବଂ କିମ୍ବ କର୍ମଶୂଳ ମଧ୍ୟରେ
ଅଫେବେ ରଖା ଶରୀରା ପାଇ ଦୂର କର୍ମ ଅଶ୍ଵରକମାତ୍ର
ବଳିକ ପାଇବେ । ପ୍ରଥମକ୍ଷତ୍ର ମନ ନାହିଁ ।

ବସାଇର ଏକ ଦେଶୀୟ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଏକ ଉତ୍ସବରେ
ଅକ୍ଷୁତ ପ୍ରକାଶ କବାହୁ ସମେତ ହୋଇଥିଲାର ଲେଖା
ଅର୍ଥ । ଏଥରେ ଗାନ୍ଧି ଓ ପାଞ୍ଜିର କୟମିତି ବି ୮୦ ଏବଂ
୯୫ ଟଙ୍କାର ଅଳ୍ପ ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦୂରଭୋଗ
ଦ୍ୱାୟାକାଣ୍ଠ ଦେବକ ଧ୍ୱରେ କବାହୁ କିନ୍ତୁ କାହିଁ କାହିଁ ହୋଇ
ଥିଲାର ଲେଖିଥିଲା । — ଏଥୁ କିନ୍ତୁ ଆର ଉତ୍ସବରେ
ବିଶେଷ ।

ଅମେରିକାର ଏକ ସହାଦତିଗତରେ ଉପରେଲେଖ୍ୟାନ
ବାବୁର ଫେରିକେ ମାତ୍ରକମିଶ ନୟନ୍ତ୍ର ଦେଇ କଲା
ବିରାମ ଏକ ଜାମ୍‌ଯ ବେଳାଅର୍ଥ । ପେରିବୁ କେତେହାନ୍ତି
କମତ୍ରେ ଗୋପିତ୍ୟମ ହୋମନ୍ତ ଶାଲବାବୁ ଦେଇ
ବହୁର ଶାଲବାବୁକ ମୁଦ୍ରା ଦେଇ ଭୟମ ହୋଇଦିବ

ମାନ୍ଦୁକ ପ୍ରଥମ କ ଯାଇଲି ମୂଳରେ ଠାରୀ ହୁଏ ତାଙ୍କୁ
ଗୋଟିଏ ପ୍ରେରଣ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରୁଥିଲା ତାହା ବିଦେଶରେ ଛାତ୍ର
ହଜାରକାର ସମ୍ମାନର ବ୍ୟକ୍ତି ନିରକ୍ଷକୁ ପଠା ନ ଯାଇ
ଯହା ମାନ୍ଦୁକ ସେ ପ୍ରଥମ ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ଯାହା ତାଙ୍କୁ ବିବେ

ପରେ ଉପର୍ତ୍ତି ହୋଇ ଦେଖି ଯିବାର ତାକ ଦସ୍ତବ୍ଧ
ବର୍ତ୍ତୁଗସମାନେ ନିୟମ କରିଅଛନ୍ତି । ମୁକରମାନୀଙ୍କ ହାତରେ
ନଥ ତାହା ବିଅଶ୍ଵିକ ଜାହିଁ ।—ନିୟମକା ବିଟ୍ଟି ହୋଇ-
ମୁକରମାନ କଣାଯାଏ ।

ବୋଲେଥାର କେଇଏସ୍ୟୁ କେଇଏ ମାନ୍ୟର ତାହା ସବୁନାଥ
ଯୋଗ୍ୟ ହନ୍ଦୁ ପଣ୍ଡିତ ଅଳ୍ପ ନିକଟରୁ ଏକ ବୃଦ୍ଧବାବୀ ଖୁଲ୍ଲା
ପଠାଇଅବୁନ୍ତି । ଦିନର ଶେଷେ ୨୦ ର ଏବଂ କହିଲେ
ଆଜେ ବାଲୁ ଚାଲିବା ଏବଂ ମନେନ ପ୍ରାୟ ମିଛି ଅଛି ।—
କେତେବର୍ଷ ଘରି ବହା ହିନ୍ଦୁପ୍ରେ ?

ବନ୍ଦର ପାଳିମେୟ ମହାପତ୍ର କବି ଶ୍ରୀବା ପାଲରେ
ଆମମାନଙ୍କର ଜୀବନେଷ୍ଟସବୁ ସଂଖ୍ୟା ଯେଉଁ ବନ୍ଦରା ପାଠ
ହୋଇଥିବ ତହୁଁ ରେ ଭାବତ ସିନ୍ଧୁଅର ନିଃର ସୁଭଗର
ଅଶୀମ ସାହିତ୍ୟ ଓ ବନ୍ଦରା ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ସାହାର ଛାଇ
ଦେଖିବ ସେମାନଙ୍କ ଅନ୍ଧାଦ ବନ୍ଦୁଧିକାର ଲେଖାଥିବ ।—
ଅନୁଭବ ଦୟା ।

କଳିକାର ନିଶ୍ଚାତ ମିଶନ୍‌ପେଟଲ ନିମାନନ୍ଦପ୍ରାଚାର
ସୁମନୀୟ ମୋକଦମାରେ ହାତ ଗବୁଡ଼ ମଝେ କଳ ପ୍ରଥମ
ପୋଖ ଅର୍ପି କଷମ ଉଦ୍ଧବନ ଅସାଧ୍ୱରେ ୩ ୫୦ କି
ଅର୍ଦ୍ଧତର ହୋଇଗଲି ।—ଏତିବ ନିମନ୍ତେ ଦୁମୂଳକାଣ୍ଡ କା
ଯାଇଥିଲା !

ସୁର୍ବ କରିବାର କିମ୍ବା କୁହରେ ତାହା ବଲେବା
ପଦ୍ମମାଳା ସଙ୍ଗରେ କୁଣ୍ଡଳଗର କଲେକର ପଦ୍ମମାଳାକାଳ
ଦିନେକଟ ଫେଲ ହୋଇଥିଲ ପ୍ରେତମଟ ସାହେବ ଏବଂ ଅଧିକ
ପର ଜୀବେକ ସାହେବ ବିବ ଫେଲ ଦେଖିଗାର ଯାଏ
ଥାବେ । ଉପରେର ଦୁଇ କଲେକର ପ୍ରିସ୍ତପର ସାହେବ
ମାନେ ପଦ୍ମମାଳା ସଙ୍ଗରେ ଉପର୍ତ୍ତି ଦିଲେ । ତା
ବଲେବାର ପିଲାମାଟେ ଶେଷରେ କବିରହିତ ଫେରି
ପିଲାମାଟେର ଘଟାଗ୍ରାମ ନିଧିଥିଲାଏ ପର ?

ବୋସାରର ନଷ୍ଟଗୋଟିଏ ପିହକାମ ଲାମାକେ ଖେ
ଦ୍ୱାକଣ୍ଠାୟ ଅରହ କରିଛନ୍ତି ତହଁ ରେ ମୋରେ ଖୋଲ
ଭାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତମବୃତ୍ତେ କଢ଼ିଥିଲା । ବଠାରେ ଉତ୍ତମ
ମାନବର ସେ ବୁଝିବ ଭବୁବ ଏ ଦେଖିଯ କୁଳାଳ
ମେମହାଡ଼େମାନେ ସବ ସ୍ଥାନିମାନଙ୍କ ସହିତ ବନ୍ଦାଦ
ସେଥୁନିଜି ଶୁଣସବେ ମନଦିନା କ କର ସେମାନ
ବିଧାତ୍ରୀ ଉତ୍ତମମାନକର ଦୃଶ୍ୟ ଶୁଣିବ କରିବ । କ
ହିଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂରକ୍ଷଣ ହେଉ ଦେଇ । ମ ମ

ବାଲ୍ମୀକି ନିମରରେ ମୋହିଏ ଘୋଡ଼ାର ଚଣ୍ଡୁରେ
ହୋଇଥିଲ; ଶାହାପ୍ରାତ ବସିଲା ପ୍ରାତ କରି ଦିନାଯା
ସବ ସେ କେବଳ ମଧ୍ୟାହ୍ନ; ଯେ ଡାଟକୁ ମୋହିଏ ନାହିଁ
ତଥା ଅଥବା ତାହା ମୁଖରେ ମୋହିଏ ବିକା ଧ୍ୱନିରେବେ
ହେଲିଛାକ କେମନ୍ତ ହେବ ?

ପ୍ରେସିପ୍ସ ।

ସମ୍ବାଦବାଜାର ପତ୍ର

ଗତ ସ୍ଥାନରୁ ଏ ନଗରରେ ଅଣ୍ଟିଦୟ ବିଶେଷ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ମୁହଁରେ ଅନ୍ଧାରୁ ଅଣ୍ଟି ଲାଗିପାରି ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା ଓ ଏ ପ୍ରକାର ଘଟଣା ଦିନରେ ହେଉଁ ଥିବାରୁ କାହାର ବିଜ୍ଞାନ ବିଶେଷ ଘଟ ଦୋଇ ନାହିଁ କେବଳ ଏ ନଗର ନିରାପତ୍ତି

ମଣିନାଥ୍ୟର ପ୍ରାମରେ ଏକ ଗର୍ଭ ଘୁବରେ
ବନ୍ଦ ସମୟେ ଅଗ୍ନି ଲାଗିବାରୁ ପାହାର ସମସ୍ତ
ଚାହ ଦ୍ରୁବ୍ୟାଦି ସହିତ ଦିଗ୍ନୀତିର ଦୋରାନ୍ତରେ ଓ
ଏକଗୋଡ଼ା ଗର୍ଭଶି ଗୋରୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଦୋର

ଯାଇଥିଲୁ । ଗତ ସଂକାଳୀ ଦିନ ଏ ନଗରର
ନିବାସୀ ହବୁଲେକମାନେ ଚାନ୍ଦାହାସ କିଛି ଅର୍ଥ
ସଂଗ୍ରହକର ଏ ନଗରପୁର ବିଖ୍ୟାତ ଶ୍ରୀ ଆଶ୍ରୀ-
ଶ୍ରୀଲେଖର ମହାଦେବଙ୍କ ନିକଟରେ ଦିଲ୍ଲି ଦୋଷ
ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଭୋଜନ କରାଇ ଦେଇ ଥିବାରୁ
ସେହି ଦିବସ ଅବସ୍ଥାରୁ ଦୟାନବ ଭଣ ହୋଇ
ଅଛି । ଏ ନଗରରେ ବର୍ତ୍ତମାନ କୌଣସି ବେ-
ଗର ବିଶେଷ ପ୍ରାର୍ଥନା କୋଟି ମାତ୍ର ମେଧ-
ସଲ ଗ୍ରାମମାନଙ୍କରେ ଓଳାତ୍ତା ସେଗ ପ୍ରବଳ
ଦୋଷଥିବାର ଶୁଣାଯାଏ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ନଗର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ହାଟମାନଙ୍କରେ ମୋଟ ୫୩୭
ଟ ୧ ଲ ସେ ୨୨ ର ହସବ ଓ ବଜାରରେ
ମୋଟ ସେ ୨୭ ଓ ସବୁ ସେ ୨୪ ର ହସବ
ପ୍ରାପ୍ତ ହେଉଥିଲା । ଅମୂଳଙ୍କ ଜେ-
ପୃଷ୍ଠା ମାଜିଷ୍ଟ୍ରେଟ ଶ୍ରୀପ୍ରକୁ ବାବୁ ବଜାରମତନ୍ତ୍ର
ଗୃହୀତା ମୋଅପଲ ଗ୍ରେ ଉପଲବ୍ଧରେ ଅଳଚି
ପରିପକ୍ଵ ପାଇଥିଲାନ୍ତିରୁ । ଗୋପାଳପୁର ମୁକ୍ତମରେ
କେନ୍ଦ୍ରୀଆଧା ସବ୍ରତବଜନର ତେଷ୍ଟା ମଜି-
ଷ୍ଟ୍ରେଟ ଆସୁଥିବ କବୁ ତନ୍ତ୍ରିତର ବାକ୍ୟମାନ
ସହିତ ବଜାର ମାହିର ଦେଇ ଦୋଷଥିଲା ।
ଏ ନଗର ନିବାସୀ ଜଣେ ଦୋକାନୀ ଗୁଡ଼ରୁ
ଚଳଇ ମାସ ରାତ୍ରି ରାତ୍ରି ବହିରେ ବହିତା
ଓ ଗେର ଅନ୍ତାଳ ଟ ୧୫୦ ଟା ମୂଲ୍ୟର କିନ-
ିଶାତ ଗ୍ରେହ ଦେବାରେ ପୁରିସ ଅନ୍ତର୍ଧିନ
ଦ୍ୱାରା ଉପର ଉଚ୍ଚ ସମ୍ମାନ୍ୟ ମାଲ ମୁଦେଇବ
ପ୍ରତିବାସୀ ଏକ ଦୋକାନୀ ଗୁଡ଼ରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହେ-
ବାବୁ ପୁଲିସ ଗ୍ରାନଟମରେ ଉଚ୍ଚ ଦୋକାନୀ ଏବଂ
ବର୍ଷ କାନ୍ଦାହାସ ଦ୍ୱାରା ଲକ୍ଷତିର ୧୦୦୦ ଟା

ମାନ୍ୟବର ଶାସକ୍ତି ଉତ୍ତଳସହିତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମହାଶୂନ୍ୟ ସମୀପେଷ୍ଟ ।

ମହାପୟ !
ଶିଖ କରୁଣ କର୍ମକୁହମାନେ ଗତ ଉଛଳ-
ଅଧିକାରୁ ଷ୍ଟ୍ର ବାଲିକା ପଠନ ବିଷୟ ପାଠ କର
ଯାଏନ୍ ଉପଦେଶ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡି ଅମ୍ ଏଠା
ମୁଲସମୂହ ସବୁ ଇନ୍ଦ୍ରଜିତଙ୍କର ଅନୁର୍ଧିମା
ପଢ଼ିଲାଯକ ଓ ଇଃ ପଣ୍ଡିତ ବାମକୁଟ ବିହୃପୂର୍ବ
ପାଇମେସ୍ତ ପ୍ରାମ୍ବନା ପୁରିଯାର ପ୍ରଦାନ କରଇଅଛନ୍ତି

ନୂପୁରକୁଳ ବିଜ୍ଞାନ ।

ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବିଦେଶରେ ସେବନ କଲେ ଥିଲେ ଏଠି ପ୍ରଥାର ଶୁଣି
କର ହୃଦୟ । ୫ ମାତ୍ରାକୁ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ।

ମୀନକେତନ ବିଜ୍ଞାନ ।

ଅତିରକ୍ଷି ଧ୍ୟାନବିକର ପ୍ରସବ ଜୀବି । ଅଧ୍ୟାତ୍ମ
ବିଦେଶରେ ବାସୁଦେବ ଶାନ୍ତି ହୃଦୟ । ୫ ମାତ୍ରାକୁ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ।

ବିନ୍ଦପତ୍ରୋଦୟ ବିଜ୍ଞାନ ।

ଏ ବିଜ୍ଞାନାଳ୍ପଦଗମ ଅର ବିଶ କର୍ଣ୍ଣର ମୁଖ ପୁଣ୍ୟ-
ବହୁକ ରୋଗ କଲ ହୃଦୟ । ୫ ମାତ୍ରାକୁ ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ।

ଏ ବିନ୍ଦ ଅର ମେହ ପ୍ରବତ୍ତ ରୋଗର ଉତ୍ତର ଜୀବିତମାନ
ଅଥ ଜୀବରେ ପ୍ରାପ୍ତବି । ପାହକମାନେ ଜୀବି ପ୍ରତିକ
ଯମସୁରେ ସେବନ ବିଦେଶମାନ ଜାତି ପାରିବେ ।

ମାତ୍ରାକୁ ଶା ପମତକୁ ବେଦର ପାହାସୁବ ।
ବିଜ୍ଞାନ

ବିବିର୍ମିମେଖ ସିଦ୍ଧୋନା ପ୍ରେସ୍‌ପ୍ରକଳ୍ପ ।

ଏହା ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଯହିର୍ଭର୍ତ୍ତରେ ଉତ୍ତର
ଜୀବି କୋର କବିତା । ବିଜ୍ଞାନାର ସ୍ଵାମୀ ପ୍ରଧାନ
ନିଜବ୍ୟକ୍ତିଗତ ବେଶୀୟ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗରେ ବିଜ୍ଞାନ ହୃଦୟ ।

ବିଜ୍ଞାନ ବୋକାନକର ମାର୍ଗନର ସ୍ଵରଂକ୍ଷେଣ୍ୟକ
ନିବିର୍ତ୍ତରେ ଚକରିତ ବରରେ ମିଳିଯାରେ ଯଥା,—
ଭାବମାସିର ସହି ଅନୁନ୍ୟର କିମା । ୮ ଅରହତର
ଟ ୧୯ ଟଙ୍କା । ୧୭ ଅନୁନ୍ୟର ଟ ୨୦୩ ମୂଲ୍ୟ କପଦ ।

None need apply who has not passed
the First Examination in Arts.
Candidates are requested to send
in their applications with copies of
testimonials to the undersigned.

Cuttack, } Bhooban Mohan Acharjee
12-12-82. } Secretary.

ଓଡ଼ିସ୍ୟା ନାଟକ ।

ବା ଥୁଁକା ବେ ଗା

ବା

ପ ଗା ବ ଗ ।

କୁ ବିଜ ପ୍ରିୟ । ବିଶାମକ ସମ୍ବାଦରେ ବିଜ୍ଞାନ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛ । ମୂଲ୍ୟ ଟ ୨୦ ଅଠାମା ମାତ୍ର । ମଧ୍ୟମର
ଭାବମାସିର ଟ ୧୯ ।

NOTICE.

Wanted a Second Master for the
Govt. Aided Peary Mohan Academy,
Cuttack. Salary Rs. 35 a month,

NOTICE.

A fresh assortment of illustrated
Books, Cards, and Pictures including
Children's Picture and other books,
has just been received from London,
and is exposed for sale at the Mission
Book Room.

N. B. The Book Room is open each day
Sundays excepted, from 7 to 10 o'clock A. M.
and from 4 to 7 P. M.

Cuttack, Dec. 14th. 1882.

ମଧ୍ୟମର ଦେଖ ।

ଶ୍ରୀ ମନେଶ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା

ପୃଷ୍ଠା ୧୭ ର
ପୃଷ୍ଠା ୧୯ ଲୋକ

ଟଙ୍କା ୩୦ ରଖି ନାହିଁ ଉପରେ ସଙ୍ଗ ଟଙ୍କା ୫୮୭ ମେତା । ମୁଁ ଘୋଷ ହେବାର ସଂକଳନ ୧୯୧୦ ସାଲ ଜନକାର

ନିଲ୍ୟ	ଅପିମ	ବଜାରୀ
ବାର୍ଷିକ	ଟ ୩ ୯	ଟ ୨ ୯
ଡାକମାସୁଲ	ଟ ୦ ୫	ଟ ୧ ୯

କଲିକ୍ତାର ମହାରାଜା ନବେନ୍ କର୍ଣ୍ଣ ବାବା-
ଦୂର ଶେଷ ଲଟ ସାହେବ, ତାଙ୍କର ମେମ ଓ
ହିଅମନଙ୍କ ଓ ଅକାଶି ଅନେକ ରଙ୍ଗଜ
ସାହେବ ଓ ମେମ ଓ ଦେଶୀୟ ଦ୍ୱାରାକମା-
ନଙ୍କ ଗରିଆ ୧୯ ରଖ ଶୁଭବାର ଦିନ କିମ-
ଦିଶ ଦୂର ରେତ ଦେଇଥିଲେ । ଏ ରହୁଧଳ-
କରେ ‘ସତ୍ୟ ଅଦର୍ଶ’ ନାମକ ଗୀତକାବ୍ୟର
ଅଭିନ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଲଟ ମନୋଦୟଙ୍କ ମେମ
ଓ ହିଅ ଜାନାନା ମହଲର ସାର ସେଠାରେ
ପୁରୁଷାଶ ସଂଶୋଭିତ ହୋଇଥିଲେ ଅମେମାନେ
ଓ ସୁ ଆମୋଦର ନିତ୍ୟ ପରିପାର ଏହଳ
ସେତେ ରଙ୍ଗଜ ଓ ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
ସଭାବ ଛନ୍ଦେ ଦେଶର କେତେ ମଙ୍ଗଳ ।

ଅଦ୍ୟକାର ଅଭିନକ୍ତ ପଢ଼ିକାରେ ପାଠକ-
ମାନେ ମିର୍ଜନ୍ସିପାଲିଟୀ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଗୋଟିଏ
ନୂତନ ପ୍ରକାର ମୋକଦମାର ସମ୍ବନ୍ଧର ଦେ-
ଖିବେ । ଗର ଅପ୍ରେର ମାସରେ ଏଠା ମିର୍-
ଜନ୍ସିପାଲିଟୀର ରାଜସ ଚେଅରମାନ ମାନଷି
ସାହେବ ଯେଉଁ ବନୋବସ୍ତୁ କରିଥିଲେ ଏବଂ
ଯହିଁର ଦୂରନ୍ତ ଦୂର ମାସ ଟଙ୍କା ୮ ରଖ ଉଚ୍ଚଲ-
ାପିକାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଛି ଏହି ମୋ-
କଦମା କର୍ଣ୍ଣର ଦୂରବ ହୋଇଥିଛି । ମୋ-
କଦମା କିମ୍ବାଧିନରେ ସବାରୁ କହିଁ ସମ୍ବରେ
ବରୁ ବର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏ ସମ୍ବରେ
ଅନେକ ଗୁଡ଼ିଏ ରହିଥାଥିଛି ସେ ସମ୍ପ୍ର ପାଠ-

କମାନଙ୍କ ଅବକାଶ ମତେ ଜଣାଇବାର ରହି
ରହିଲା ।

ମାନ୍ଦ୍ରାଜର ଗବର୍ଣ୍ଣର ମହାମାନ ଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରାଣ
ତଥ୍ ସାହେବ-ଆଗାମୀ ଫେର୍ଦେଶ ମାସ ଥର-
ମରେ ଗଞ୍ଜାମ କିଲାରେ ପ୍ରବେଶ ହୋଇ ବୁଝି-
ପୁର ନଗରଠାରେ ସେ ଅଛଲର ବଜା ଓ
ଜମିଦାରମାନଙ୍କ ଦେନ ଏକ ବରଗାର
କରିବୋ ପ୍ରତ୍ଯେରଠାରେ ଏପରି ଦରବାର ବ-
ହୁତ ଦିନକୁ ହୋଇଲାହି ଏବଂ ଅନେକମାନ କୁଅର
ଅନେକ ବଜା ଓ ସମ୍ବାନ୍ଦ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସମାଗ-
ମରେ ସେ ନଗରରେ ରାଜସ ସମାଗେହ ହେବ ।
ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟସାୟୀଙ୍କ ପରିଶରେ ଏ ସମୟ ବଡ଼
ଲାଜନକ ଦେବାରୁ ସମ୍ବାନ୍ଦ୍ରକା । ସାହେବ
ମନୋଦୟ ପ୍ରତ୍ଯେରଠାରୁ ମଞ୍ଜୁଷା ଗଢ଼ିବୁ ଦିକେ
କରିବେ ଏବଂ ଯେଠାରେ ମନେନ ପବାର ଦ-
ର୍ଶନ କର ପାରିଲ ଶେମଣି ଓ ସିକାକୋଳ
ନଗର ଦେଖି ସମ୍ବୁ ପଥରେ ମାନ୍ଦ୍ରାଜକୁ
ପ୍ରଭାଗମନ କରିବେ ।

ଆମେମାନେ ଏଥୁପୁରେ ଲେଖିଥିଲୁଁ ସେ
ଗଞ୍ଜାମ କିଲାର ଜଣେ ସବଧି ଜମିଦାର ଶା
ମଞ୍ଜୁଷା ବଜା ସି, ଆର, ଇ, ଛର କିଳିପୁତ୍ର
ଭାରତବର୍ଷର ନାନାଶ୍ଵର ଦେଖିବାକୁ ସାହ
କରିଅଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଜନ ସହିତ ଲେଖ
ଅଛି ସେ ରଜକୁମାରମାନେ ଜାନାନଗର ସନ-

ଶଳ କର ଏ ନଗରକୁ ଆଗମନ କରୁଥିଲା
ଏବଂ ଅଦ୍ୟ ଏଠାରେ ପଢ଼ିବାର ସମ୍ବାଦ ଥିଲା ।
ସେମାନେ ସେଇଁ ନଗରମାନ ଦେଖି ଆସି-
ଛନ୍ତି କର୍ଣ୍ଣର ଦୂରନ୍ତ ଅଭିନକ୍ତ ପଦିବାରେ
ପରାସ୍ତ ଦେଇ ପହଞ୍ଚିବୁ ପାଠକମାନେ ସବ-
ଧେଷ ଜାଣି ପାରିବେ । ଦେଇ ତୁମଙ୍କ ବିଜ୍ଞାବ
ପ୍ରଥାନ ଥଙ୍କ ହେଉଥିଲା । ଓଡ଼ିଶାର ରାଜା-
ମାନେ ଏହି ଶତରେ ଆପଣା ସନ୍ନ୍ଯାନମାନଙ୍କ
ସୁଧିଦ୍ୟ କରିବାର ଚେଷ୍ଟା କଲେ କେତେ
ମଙ୍ଗଳ ହେବ ଆମେମାନେ ସହଜରେ ବର୍ତ୍ତନା
କର ନ ପାରୁ ।

ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କ ଉନ୍ନତିର ଆର ଗୋଟିଏ
ବାଟ ପିତିଥିଲା । ପଞ୍ଜାବର ଜଣେ ଅଣିଧିଆ
ଇଞ୍ଜିନୀୟ ଲାଇସ୍ ଗଜାପ୍ରାପ୍ତବ ଏଥର ସୁହିପାତ
କରିଅଛନ୍ତି । ଶିଳ ବିଦ୍ୟାରେ ପାରଦର୍ଶିତା
ଲାଭ କରିବାକୁ ବଡ଼ ରହିବ ମୋର ସେ
ପଞ୍ଜାବ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ କ
ରାଜାଙ୍କୁ ଦ୍ୱାରବର୍ଷର ଛାଟା ଦିଆ ଗଲେ ସେ
ବିଜ୍ଞାବକୁ ଯାଇ ଭାଲୁ ବିଦ୍ୟାରେ ଯଥୋତ୍ତର
ବହୁଦର୍ଶିତା ଲାଭ କର ଥିଲା । ପଞ୍ଜାବ
ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ ଭାବାଙ୍କ ଆବେଦନ ଉତ୍ତିଥ ଗବ-
ର୍ଣ୍ଣମେଖକୁ ପଠାଇଲେ ଏବଂ ମହାରା ଲଜ୍ଜି
ନିପନ୍ନ କି ଦେଶୀୟ ଲୋକଙ୍କର ମଙ୍ଗଳଜୀବନ
କରିବା ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରଥାନ ବ୍ୟବ ହୋଇଥିଲା
ଏହି ଆବେଦନରେ ପ୍ରାତି ହୋଇ ଭାବା ମଜୁତ

କରିବା କାରଣ ବିଲ୍ଲଭର ସେହେତୁସୁରୁ ଥିଲୁ
ଗେଥ କଲେ ଏବଂ ଅନୁଗେଥ ପଡ଼ିରେ ଲେ-
ଖିଲେ ସେ ଦେଶୀୟ ଉତ୍ତିମାୟତ୍ତଙ୍କ କଳ୍ପନା
ଶକ୍ତି ଆଦୋ ନାହିଁ ସେମାନେ ସାମାଜିକ ବନ୍ଧୁତା
କୋଠି ଉତ୍ସାଦ ଯାହା ଦେଶୀୟତ୍ତରୁ ଛାଇଁରୁ
ଅଧିକ ବିଶ୍ଵ କଳ୍ପନା କରି ନ ପାରନ୍ତି ଅତ୍ସବ
ଏମାନେ ବିଲ୍ଲଭର ଯାଇ ଉତ୍ତିଷ୍ଠି କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ-
ମାନ ଦେଖି ଥାଏଲେ ଏହାକୁର କଳ୍ପନା ଶକ୍ତି
ହେବ ଓ ଉତ୍ସାଦ ସରକାରୀ କର୍ମଚାର
ଦିଶେଷ ସାହାଯ୍ୟ ହେବ । ବିଲ୍ଲଭର ସେହେ-
ଟିଲୁ ଲାଗୁ ସାହେବଙ୍କ ଆବେଦନ ମଞ୍ଚରୁ କର
ଛାଇଁ ସଙ୍ଗେ ଆଦେଶ ପଠାଇଅରୁ କି ପଶୁଜ୍ଞା
ସୁରୂପ ଆଗାମୀ ବଢ଼ ର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ଉତ୍ସବର୍ଷରୁ ଦୂର ଜଣ ଏ ପ୍ରକାର କର୍ମଚାରୀ
କି ଯାହାଙ୍କ ଦିଶେଷ ଯୋଗଦାନ ଓ ଶିକ୍ଷା କରି-
ବାର ସହ ଅଛି ଉତ୍ସାଦ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର ବିଲ୍ଲଭକୁ
ଠାଇବେ । ଏମାନେ ଯେଉଁ ଦୂରବର୍ଷ ବିଲ୍ଲ-
ଭରେ ରହିବେ ଅପଣା ଶେଖିର ଧୂମି ବେଳନ
ଧାଇବେ ଏବଂ ଉତ୍ସବର୍ଷ ସେମାନଙ୍କୁ ଯିବା
ଆସିବାର ବାଟ ଶର୍ତ୍ତ ଦିଥା ଯିବ । ଏମାନେ
ବିଲ୍ଲଭରେ ପହଞ୍ଚଇ ଗଣି କୁପରହଲ କଲେ-
ଲିର ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ଅଧୀକରେ ରହିବେ ଏବଂ ଯେଉଁ
ଠାରେ ଦୂରହ ଶିକ୍ଷାର୍ୟମାନ ନିର୍ମାଣ ହେଉ
ସୁବ ସେଠାକୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଉତ୍ସବର୍ଷ ଶିକ୍ଷା
କ୍ଲାବ କରିବେ । ଏମାନେ ବିଲ୍ଲଭରେ ରହି
ସେ ପ୍ରକାରେ ତଳ ଶିକ୍ଷା କରିବେ ଏବଂ ଅନୁ-
ଧ୍ୟୁତି କାଳରେ ଏମାନଙ୍କ ଅଭିବାବବର୍ଗର
ସେଧର ବୌଣ୍ୟ କ୍ଲେଶ ନ ହେବ ରହିର
ଉତ୍ସବ ବିନୋବସ୍ତୁ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ର କରି ଦେଇ-
ଅଛନ୍ତି । ଦେଶୀୟ ଉତ୍ତିମାୟମାନଙ୍କ ବନ୍ଦ୍ୟା
ଶିକ୍ଷା ବିଷୟରେ ଏପକାର ମୁଦ୍ରା ପ୍ରଦାନ
କରିବା କାରଣ ଅସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେତ୍ରଙ୍କ
ଠାରେ ଦିଶେଷ ଉତ୍ସବର୍ଷ ପ୍ରକାଶ କରୁ ଅଛି
ଏବଂ ଅଶା କରୁଁ ସେ ଦେଶୀୟ ଲୋକମାନେ
ଅଧିକ ଉତ୍ସବର୍ଷ ଘଲ ଲାଭ କରିବାକୁ ଜଳ
ମାତ୍ର ବିଳମ୍ବ କରିବେ ନାହିଁ ।

ଖେଳର ରସର ବ୍ୟକ୍ତି ।

ପ୍ରକଳିତ ଅବକାସ ଆଇନ ସଂଶୋଧନ
ଦ୍ୱାରା ଅଛି ଗୋଟିଏ ନୂତନ ଆଇନର ପାଇଁ
ଜିମି ବିଜ୍ଞାନ ବିଦ୍ୟାମୁଦ୍ରାକରଣ ସହିତ ଦେଇଲାଗଲା

ଅଛି । ଆମେମାନେ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟାବଳୀରୁ
ଅବଶ୍ୟକ ଦେଲୁଁ ଯେ ନୂତନ ଅଇନରେ
ଖେଳୁରରସ ଓ କାତି ମଧ୍ୟରେ ଜୋଖପି ପ୍ରଦେ-
ହ ରହୁ ନାହିଁ । ଖେଳୁର ରଷ୍ଟର କାରବାର
ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଆଳ ନାହିଁ ସତ୍ୟ କିନ୍ତୁ
ବଙ୍ଗଲାରେ ଖେଳୁରରସ ଗୋଟିଏ ରଘାଦେୟ
ପଦାର୍ଥ ଶାରକାଳରେ ସକାଳବେଳେ ଏହା
ଭାବୁ ହୋଇ ବଜାରରେ ଫିକ୍ଟୁ ଦୁଆଳ ।
ଟାଣଖର ଦେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହା ସ୍ଵାରୁ ଏବଂ
ମାଦକଗ୍ରାନ ଥାଏ । ସେହି ଅବସ୍ଥାରେ ଅନେକ
ଲୋକ ଏହାକୁ ଧାନ କରନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ବସ୍ତୁ
ପୁଣ୍ଡିକର ଦୁଆଳ । ଏହି ଖେଳୁର ରଷ୍ଟର କାତି
ଦୁଆଳ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥାକାରମାନେ ଚଟକା
ଖେଳୁର ରଷ୍ଟର ସୁନା କାତି ପ୍ରାୟ ଆବକାଶ
ଅଇନର ବିଷ ଅଧୀନରେ ଅଣୁଅଛନ୍ତି । ବଜା
ବ୍ୟବସ୍ଥାପକ ସବୁର ଜଣେ ଦେଶୀୟ ସତ୍ୟ
ମାନ୍ୟବର କୃଷ୍ଣାସ ଧାନ ଚଟକା ଖେଳୁରରସ-
କୁ ଜାତରୂଲ୍ୟ ନିୟମାବଳୀନ କରିବା ବିରୁଦ୍ଧରେ
ଅନେକ କର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା କରିଥିଲେ । ସେ ତାଙ୍କ-
ରଙ୍କ ସାରଦାର ଦେଖାଇଲେ ଯେ ଚଟକା
ଖେଳୁରରସରେ ମାଦକରୁ ନାହିଁ ଏବଂ କହିର
ବ୍ୟବସ୍ଥାର ପ୍ରତି ବସ୍ତୁଷେଷ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ।
ଆବକାଶ ଆନ୍ଦେ ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟ, ପ୍ରତି ଏହା
ଖଣ୍ଡବ ଲିନ୍କୁ ଚଟକା ଖେଳୁରରସ କାହା ନୁହନ୍ତି
ଓ ଯେମନ୍ତ ଖେଳୁରରସ କିନ୍ତୁକାଳ ଖରରେ
ରହିଲେ କାତି ପାଇଟି ଯାଇଁ ମାଦକରୁ ଜାତ
କରଇ ସେପରି ଆଖୁ ଦୋରୁଆ, ନନ୍ଦାକନ୍ଦ,
ତରହିଜଳ ରତ୍ୟାଦିକୁ କିନ୍ତୁକାଳ ଖରରେ
ରଖି ଦେଲେ ଘର୍ହରେ ମାଦକରୁ ଜନ୍ମଇଲେ
ଏହା ବୋଲି ଦେହ ଆଖୁ ନନ୍ଦା ପ୍ରଭାତିଜ
ଆବକାଶ ଆନ୍ଦେ ଅନ୍ତର୍ଗତ କରିବ ନାହିଁ ।
ସେ ଅନ୍ତର କହିଲେ ସେ ଏହିପରି ବମେଇରେ
ମହୁଲପ୍ରତି ଟାଙ୍କ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିବାର ପ୍ରାୟାୟ ଗ୍ରା-
ବର୍ତ୍ତମେଞ୍ଚ ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ଭ୍ରମରିଲେ
ଶିତ କାରଣରୁ ମହାମାନନ୍ଦ ଗବର୍ନ୍ମରଙ୍ଗେନରି
ରହା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କଲେ । ଅନ୍ୟ ଦେଶୀୟ ସତ୍ୟ
ମାନେ ଏହିମତର ପୋଷକରା କଲେ ମାତ୍ର
ଭଂଗି ସତ୍ୟମାନେ ବହିର ପ୍ରଭାବ କଲେ
ଏବଂ ଦୁଃଖର ବନ୍ଧୁ ସେ ମାନ୍ୟବର ଶ୍ରେଷ୍ଠମଧ୍ୟ
ଟାମସନ ସାହେବ ସୁନା ଉଚ୍ଚ ସ୍ତରମାନ
ସେନିଲେ ନାହିଁ । ସେ କହିଲେ ବ ଅନ୍ତର
ପରିମାଣ ମାଦକପ୍ରଦ୍ୟ ହିପରେ ସବାଧକ ଶକ୍ତ
ଆବକାଶ କରିବା ଆବକାଶ ନିୟମର ସାରମ

ଅଟଇ ଏବ ଖେଳୁରରସ ଏହି ନିୟମରୁ ଅନ୍ତର
ଦେଇ ନାହିଁ । ଖେଳୁରରସକୁ ବ୍ୟାହକାଳ ରଖି
ଦେଲେ ଯେସୁଲେ ପାତ ପାଲଣ ଯାଏ ବେ
ଶୁଳେ ତାହାକୁ ଛିତ ଦେବା ଅବହାରୀ ରଜ୍ୟ-
ର ସତ ରିନ ଆହ କିନ୍ତୁ ନୁହଇ । ମନୁଳର
କଥା ସ୍ଵତଃ ବାରଣ ରହିରୁ ମଦ ପ୍ରସ୍ତୁତ
କରିବା କଷ୍ଟକର କ୍ରାପାର । ଖେଳୁରରସ
ଯେମନ୍ତ ସହଜରେ ଜାତ ହୁଅଇ ମନୁଳରୁ ମନ୍ତ୍ର
ସେପରି ହୁଅଇ ନାହିଁ । ସୁରମଂ ଛାନ୍ତି ରସ ସଙ୍ଗେ
ମନୁଳର କିମାତ ସାଦୃଷ୍ୟ ଲାହିଁ । ଶୈତାନଟ
ସାହେବଙ୍କ ମତରେ ଅଖବାଂଘ ସହ୍ୟ କେବୁ
ଦେବାରୁ ପାଲମହାଶୟକୁ ପ୍ରସାବ ପ୍ରିର ରହ
ପାରିଲା ନାହିଁ ଏବ ଖେଳୁରରସ ଉପରେ
କର ବସିବାର ଧ୍ୟାନ୍ୟ ହେଲା । ଆମୁମାନଙ୍କ
ମରିରେ ଏବିଶ୍ଵର ଦିଲ ଦୋଇ ନାହିଁ ପାଇ
ମହାଶୟକୁ ସ୍ଵକ୍ଷର ଅମ୍ବେଳାକେ ପନ୍ଥପଣ୍ଡ ।
ମାଦବଦ୍ୱାବ୍ୟ ଉପରେ ଟାକୁ ଜୋବା ଅବକାଶ
ଆଇଲାର ଭିନ୍ଦେଶ୍ୱୟ । ଏହା ବୋଲି ଯାହା
ମାଦବଦ୍ୱାବ୍ୟ ଦୋଇ ନାହିଁ ତାହା ମାଦବଦ୍ୱାବ୍ୟ
ହୋଇ ପାରେ ଦୋଲି ତହିଁ ଉପରେ ସଂକୁ
ଟାକୁ ବସାଇବା କେତୁଁ ଲଖପୂରେ ଭାବର
ହେଲ ଅମ୍ବେଳାକେ ପ୍ରିର କର ପାରୁନାହିଁ ।
ଆମ୍ବେଳାକେ ଅଗା କରୁଁ ମହାମାନଙ୍କ ଲଞ୍ଜ ରାଜନ
ଏଥର ସୁବନ୍ଦର କରିବେ କୋହାହିଲେ ଏହି
ବିଧ ହେଉଛୁ ଅନେକ ଲେବକୁ ଅଛାଇଶ
କଷ୍ଟ ସହିବାର ହେବ ।

କଟକ ମିଛନ୍ଦିପଳ ଟାଇମସ ।

ମହାଶ୍ଵା ଲର୍ଡ ପିପଳଙ୍କ ମହାତ୍ମା କନ୍ଦଳା ଅସ୍ତ୍ର-
ଶାଖକ ପ୍ରଗାଢ଼ି ଭାବରେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନିକ ଜୀବନା ପ୍ରଦେ-
ଶରେ ପ୍ରତିକଳିତ କଥକାରୁ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ଗବହୁମେଳା-
ମାନେ ଅଧିଷ୍ଠତ୍ତା ହେଲାବୁ ପ୍ରତିକଳିତ ମହାତ୍ମାରାଜା
ପ୍ରତି ସାଧାରଣଙ୍କ ମହ ଉଚ୍ଚୟ ଦେବେ ଏହି କୋତମାତ୍ରେ
ମଧ୍ୟ ସତ୍ତା କର ଆପଣାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଗବହୁ-
ମେଳଙ୍କୁ ଜଣାଉଲେ । ଏଥିକୁ ଏହି ପଳ
ହୋଇଅଛି କି ଗବହୁମେଳା ଅଭିନ୍ଦୁ ଉଦ୍‌ବାଧା
ସହିତ ମରିଲାଯିବିଲୁ ଜାର୍ଯ୍ୟମାନ ଜିଲ୍ଲା ଦାବିମର୍ମ
ଦାତରୁ କାହିଁ ନେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ସାଥୀଙ୍କ ରାଖରେ
ଆରଣ୍ୟ କରିବା କାରଣ ନିୟମ କରୁଥାଇନ୍ତି ।
ଗବହୁମେଳାଙ୍କ ଅଭିପ୍ରାୟ ଏହି କୁ ସେତୁମାତ୍ରେ

ଟାକ୍ ଦେଉଥିଲୁଣ୍ଡର ସେମାନେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଝଙ୍କ କୁଳ ଆଜଳାନୁସାରେ ସାଧାରଣଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ଛଦେଶ୍ୱରେ ଉଚ୍ଚ ଟାକ୍ସ ଟଙ୍କା ଆପେ ବ୍ୟକ୍ତ କରିବେ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲା ହାବିମାନକେ ତାହାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସଫଦା ହସ୍ତଶେଷ ନ କର ଅନ୍ତରେ ଆଜ ସେ କାର୍ଯ୍ୟର ଫଳାଫଳ ଦେଖୁ ଥିବେ ଏବଂ କୌଣସି ଅନ୍ୟାୟ ଦେଖିଲେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଝଙ୍କ ତାଦା ଜଣାଇବେ । ସତରାଂ ଦୂରନ ବିଧ ଜିଲ୍ଲା ହାବିମାନଙ୍କ କ୍ଷମତା ଖବା ତାର କାରଣ ନ ହୋଇ ବରା ଗୋରବ ଦୂରର ହେତୁ ଅଟଇ ଅଥବା ଏହାହାର ସେଇ ଗୁରୁ ମାନିଷେଷ୍ଟମାନଙ୍କୁ ଦମନ କରିବାର ସୁନ୍ଦର ଉପାୟ ହୋଇଥିଲା । ଫଳଟଃ ସେ ସମୟରେ ଗବର୍ଣ୍�ମେଝ ଅଜଳାନ୍ୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ମିହି ନିଷିପାଲିଟୀ ଉପରେ ସ୍ଥାନ୍ୟ ହାକିମଙ୍କର ଅନ୍ୟାୟ କଢ଼ିବୁର କଥା ଜାଣି ପାଇ ତହିଁର ପ୍ରତିବିଧାନ ନିମେତ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିକ ସେହି ସମୟରେ ଥମ୍ବାନଙ୍କ ମିହିନ୍ଦିଷିପାଲିଟୀର ଭାବସ୍ଥରେ ଅଭିମାନ ଏବଂ କମିଶ୍ନ୍ରମାନେ ଅପଣାର ସ୍ଵଚ୍ଛବିଭବା ଏବଂ ଅର୍କମଣ୍ଡବାର ସମ୍ବନ୍ଧକ ପରିବ୍ୟ ଦେଇ ସାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସକୁ ଅଧିକ ଦୁଇତ୍ତାର କରୁଥିଲା ଏହା ସାମାନ୍ୟ ସାହସର ବିଷୟ ନୁହଇ । ବାସ୍ତବରେ ପ୍ରତିକଳ ମିହିନ୍ଦି ବିପାଲିଟୀର ଯେତେ ଦୋଷ ଲୋକମାନେ ଦେଖାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ ସମସ୍ତ କଟକ ମିହିନ୍ଦି ପାଲିଟୀରେ ଶ୍ରୀମତୀ ମାନିଷୀ ସାହେବଙ୍କ କଢ଼ିବୁରେ ଏକଠନ ହୋଇଥିଲା । ଶାର୍ଣ୍ଣାଙ୍କର ସାମ୍ନିତ୍ତଙ୍କୁ ତହିଁର ଗୋଟିଏ ଉଦ୍‌ବିଧିର ଅଟଇ । କଳକାର ବିଷୟର ଇଂରାଜିପତିକା ଇଂଲିବିମାନ ମିହିନ୍ଦିଷିପାଲିଟୀର ଏହି କଲନାକୁ ବିଦୁପ କର କହୁଥିଲା କି ସମାବଧିର ବ୍ୟବସାୟକୁ ଅବାଟରେ ତଳାଇବାର ଏହା ନୁହନ ଉଦ୍ବାଧର ଅଟଇ । ପ୍ରକୃତରେ କଟକ ମିହିନ୍ଦିଷିପାଲିଟୀକୁ ବଳକର ବଙ୍ଗ ଦେଖିବେ ଆର କେହି ଅବାଟରେ ଗୁରୁ ଥିଲୁ କି ନା ସନ୍ଦେହ । ଆମେମାନେ ମିହିନ୍ଦିଷିପାଲିଟୀର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଲୋକଙ୍କ ଆଜଳ ଓ ଜାଣ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧ ବୋଲୁ ଥିଲୁ ଏମନ୍ତ ନୁହେ ଏହା ଯେମନ୍ତ ଅନ୍ତାବିଶ୍ୱାସ ଭେମନ୍ତ ଅନ୍ୟାକାରକ ଅଟଇ । ତହିଁର ହେତୁମାନ ସଂଖେପରେ ନିମ୍ନେ ଲେଖାଇବୁ ଯଥା—

ପ୍ରଥମଙ୍କ ଏହା ଆଜନ ବିରୁଦ୍ଧ । ମହିନା
ନିଯମିତୀର ଟଙ୍କା ଯେସମୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ବ୍ୟୁତ ହେବ ସନ ୧୯୭୭ ସାଲର ଫ ଆଜନର
ଧା ୨୧ ଗରେ ସେମାନ ଶାଖାଗୁଡ଼େ ଲେଖା
ଥିଲୁ । ଇହି ମଧ୍ୟରେ ସମାବସହ ଅଥବା
ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିଗତରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ
କରିବାର କମିଶରମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ନାହିଁ ।
ସେମାନେ ଏକାର୍ଯ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୁତ କରିବାର
ମହିନା ଦେଇ ଥାପଣା ମାରିଥିବାର ଥାପ-
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କରିଅଛନ୍ତି ।

ଦ୍ୱାଗୟତଃ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ବ୍ୟବସା-
ସୂରେ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖଙ୍କର ଦସ୍ତଖେପ କରିବା
ନ୍ୟାୟ କରୁଥି ଘୁରି ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବର୍ଣ୍ଣମେଖ
ସେ ସୁଲେ ସାଧାରଣ ବାଣିଜ୍ୟ ବ୍ୟବସାୟ
ଅଧିକ ପରିମାଣରେ ହରି କରିବା କାରଣ
ଛେଲ୍ଜାକ୍ଷାମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟବସାୟ ହାତାଇ ଦେ-
ବାର ଉପାୟ କରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ସେ ସୁଲେ କୌ-
ଶମିନିର୍ମିଳିପାଲିକାଙ୍କ ବ୍ୟବସାୟ କରିବାକୁ ଦେ-
ବା କଦାଚ ନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଯାଇ ନ ପାରେ ।

ତୁମ୍ହୀସୁ ।—ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ମୂର୍ଦ୍ଧଗୁପେ ଅନାବ-
ଶ୍ୟକ ଅଟଇ । ଶ୍ଵାସୁଳ୍ଲ ରେବନ୍ଧୀସା ସାହେବ ଏ
ଜିଲ୍ଲାର କମିଶ୍ବର ସ୍ଥଳୀ ବେଳେ ଅଜ୍ଞା ଦେଇ
ଥୁଲେ କି ମିଛନ୍ତିପିପାଲିଟିର କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣୀ
ମାନ ସ୍ଥାନୀୟ ଓଡ଼ିଆ ଗଙ୍ଗେଟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବା
ସେହି ଆଜ୍ଞାନୁସାରେ ପୁରୀ ମିଛନ୍ତିପିପାଲିଟିର
କାର୍ଯ୍ୟ ବିବରଣୀମାନ ଅବଧ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେଇଥିଲା
ମାତ୍ର ବାଲେଇର ଓ କଟକ ମିଛନ୍ତିପିପାଲିଟିର
କର୍ତ୍ତାମାନେ ଅଳସ୍ୟ ଅଥବା ଅନାବଶ୍ୟକ ବି-
ବେଚନା ଦେଉ ସେ ସମସ୍ତ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିବ
ନାହାନ୍ତି । ଏତେବେଳେ ଯେବେ କଟକ
ମିଛନ୍ତିପିପାଲିଟି ଜ୍ଞାପନ ହେଲେ ତେବେ
ଆପାର କାର୍ଯ୍ୟବଳୀ ଏବଂ ବିଜ୍ଞାପନ ଉତ୍ସାହ
ରହିରେ ଅନାୟାସରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା କରୁଇ ପାରନ୍ତି ।
ଏ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପୁଅକ୍ର ପହିକାର କୌ-
ଶସି ଆବଶ୍ୟକ ଲାଗୁ । କେବଳ ମିଛନ୍ତିପି-
ପାଲିଟିର ବିଷୟ କାହିଁକି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଯେ
ସମସ୍ତ ନୂତନ ପ୍ରତିକାରେ ପ୍ରକାଶ କରଇବାକୁ
ମାନସ୍ଥି ସାହେବ ମନ ବଳାଇ ଅଛନ୍ତି ସେ
ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଗଙ୍ଗେଟରେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଦେବାର
ନିୟମ ରହିଥିଲା କେବଳ ସ୍ଥାନୀୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ଆଳସ୍ୟ ଅଥବା ଅମନୋଯୋଗୀତା ଦେଉ କେ
ଆଜ୍ଞା ସଫଳ ହେଉ ନାହିଁ ।

ତୁର୍ଥ—ସେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଆଇନ ଓ ନ୍ୟାୟବି-
ଚୁକ୍ତି ଏବଂ ଅନାବଶ୍ୟକ ପାହା ଅନନ୍ତକାରକ
ଭବ ଥର୍ତ୍ତ କି ହୋଇ ପାରେ ? ସ୍ମାନ୍ୟ ସମାଜ
ପତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେବା ଗବଣ୍ଠିମେଘ
ଗୋଟିଏ ରଜନୀତି ବୋଲି ପୁନଃ ସ୍ଵାକାର
କରିଥାଇନ୍ତି ଏବଂ ଏହି ରଜନୀତିକ ଅନୁସର
ବର୍ତ୍ତମାନ ଗବଣ୍ଠିମେଘ ସ୍ମାନ୍ୟ ସମାଦିପତ୍ରକୁ
ନାନାପ୍ରକାର ରଜନୀତି ସମାଜ ଯୋଗାଇବାର
ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କରୁଥାଇନି । ଏଥକୁ ଜିଜ୍ଞାସା
ଜଣେ ପ୍ରଥାନ ସରକାରୀ କର୍ମକାରକ ଯେବେ
ଆପେ କଣ୍ଠେ ସମାଦିପତ୍ର କଲେ ଏବଂ ଆପଣା
ପଦର ଅଧିକାରହାର ଅର୍ଥକୁ କର୍ମଗ୍ରହିକୁ
ଯୋଗେ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସାଧାରଣ ସ୍ଵାର୍ଥବିଜ୍ଞାନୀ
ସମାଜ ସମସ୍ତକ କର ଆପେ ପ୍ରକାଶ କଲେ
ତେବେ ଅନ୍ୟ ସମାଦିପତ୍ରର ଟେକ କେର୍ତ୍ତିଥା-
ରେ ରହିଲ ? କାହିଁ ସ୍ମାନ୍ୟ ହାକିମମାନେ
ସ୍ମାନ୍ୟ ସମାଦିପତ୍ରର ପୁଣ୍ଡିଷାଳନ ପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିବେ ନା ସରକାରୀ ପଦରେ ବଳୀୟକୁ
ହୋଇ ଜଣେ ଉଚ୍ଚ କର୍ମକାରକ ପ୍ରତିଯୋଗିତା
ଆରମ୍ଭ କରିବ ? ଏହି ପରିକା ବାହାର କରି-
ବାର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାହା ଥାର ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଅନ୍ୟମାନ କରୁଥିବୁ ସେ ଆମ୍ବୁମାନଙ୍କ
କଣ୍ଠ କରିବା କାରଣ ଏଥର ଅବଭାବରୀଣ
ହେଉଥିଲା । ମାନଷ୍ଣି ସାହେବ ତେବେ ଆପଣା
ହାତରୁ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କର ଏହି ସମାଦିପତ୍ରକୁ
ବାହାର କରିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାତି ଉଦ୍ବାରଭବରେ
ରହିର ସମସ୍ତ ଲାଭ ମିଶନସିପାଲିଟିକୁ ଅର୍ପଣ
କରିଲୁ ତେବେ ତାହାକର କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ କବାର ନିଜା କର ପାରିଲୁ ନାହିଁ ।
ବରଂ ତଥାର ସାଧାରଣ ଉପକାର ଦେବାର
ଦେଖି ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତିରୁ । ସମ୍ମ କହିବାକୁ 'ଗଲେ
ତୁମଶାରେ ସମାଦିପତ୍ରର ବ୍ୟବସାୟ ଥବିଥ
ସେମନ୍ତ ଲାଭକର ହୋଇଥାଛି ତାହା କି ହାରକୁ
ଅବଦିତ ନାହିଁ ଏବଂ ନୂତନ ସମାଦିପତ୍ରର
ପରିଣାମ ଯାହା ଦେବ ତଥା ମଧ୍ୟ ଜଣା
ଯାଉଥାରୁ । ସୁରବଂ ଏପରି କାର୍ଯ୍ୟରେ ମିଶନ୍
ହିପାଲିଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟବ୍ୟ କରିବା ସେମନ୍ତ ଅନନ୍ତ-
କର ପରିଧିକରେ ଆପଣା ସ୍ଵର୍ଗତି ଦେଖାଇବା
ଭେମନ୍ତ ଅଟର ।

(ଗତ ପ୍ରକାଶିତ ଭିତ୍ତିରୁ ।)

ଖକଣା ସମ୍ପର୍କୀୟ ନୂତନ ଆଇନର
ପ୍ରସାଦ ।

ଶଙ୍କଣା ଦୃଢ଼ି ପନ୍ଥରେ କୌଣସି ସୀମା ଅନ୍ଧ-
ଆଗେ କରିବା ବରୁଷରେ ସର୍ବ ଗାର୍ଥ ସାହେବ
ମନ୍ଦ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ଆମେମାନେ କହିରେ
ସମ୍ମର ହୋଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଆଲ-
ନରେ ଏହି ବିଶ୍ୱ ହୋଇଥାଏ ଯେ କୌଣସି
ପ୍ରକାର ଶଙ୍କଣା ଥରେ ଦୃଢ଼ି ହେଲେ ଦଶବର୍ଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାହା ପ୍ରବଳ ରହିବ । ଏପରି ନୟମ
କରିବାର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଏହି କି କଟିପାରିମାନେ
ସେଗେବେଳେ ଇହା ପ୍ରକାଳୁ ଶଙ୍କଣା ଦୃଢ଼ି
ମାମଲାହାର ଦରବର କରିବେ ନାହିଁ ବାସ୍ତବ-
ରେ ଜମିଦାରମାନେ ପ୍ରକାଳୁ ଏହି ବାଧରେ
ଅନେକ ଦରବର କରିବାର ସରବରର
ଦେଖା ଯାଉଥିଲା ଏବଂ ତାହା କବାରଣ କରିବା
ଗର୍ଭମେଖାକର ଉଚିତ ହେଉଥିଲା । କେବଳ
ଏହି ବୋଲିଯାଇ ପାରେ କି ସଦ୍ଯାପି ଦଶ-
ବର୍ଷ ଅଳ୍ପକ୍ଷ ଧର୍ମକାଳ ବିବେଚନ କୁଥର
କେବେ ପାଞ୍ଚବର୍ଷ କର ଦିଲେ ହେବ କିନ୍ତୁ
ଗୋଟିଏ ସୀମା ରହିବାର ଅବଶ୍ୟକ ।

ପରିବାର ଜମି ସମ୍ପର୍କରେ ଯୋଗସ୍ଥ ମୁଣ୍ଡ
କରିବା କରୁଛିରେ ସବୁ ଗାର୍ଥ ସାହେବ କହ
ଅଛନ୍ତି କି ଖଲଗା ଆଜଳ ସହିତ ଏଥିର
ବୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ଏବଂ ଏ ବିଷୟରେ
ହସ୍ତଶେଷ କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ଓ ଅନାବଶ୍ୟକ
ଅଟେ ଏଥାରୁ ଅମ୍ବେମାକେ ଶୁଣୁଥିବୁ ଯେ
କେବଳ ଶୁଣିବା ସରବାର ଜମି ପଞ୍ଚରେ
ଦିଲ୍ଲି ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିବାର ବର୍ତ୍ତମାନ ପ୍ରସ୍ତାବ
ଦିଲ୍ଲିରେ ସବୁ ଗାର୍ଥ ସାହେବଙ୍କ ଅପରି-
ମାଳ ଖଣ୍ଡ ପାଇଅଛି । ମାତ୍ର ଅମ୍ବେମାନେ କବେ-
କଲାବତ୍ର ଯେ ସମସ୍ତ ସରବାର ଜମି ସମ୍ପର୍କ-
ରେ ଉତ୍ତର ସବୁ ପ୍ରଦାନ କରିବା ନିଜାନ୍ତ ପ୍ରସ୍ତ୍ରୀ-
କଳ ଦୋଜଅଛି । ଗୁଣ କମେ ଅଧେରୀ ପର-
ବାର କମି ବିଦ୍ୟାର କରିବା ଅଥବା ବିଦ୍ୟାକର
ଶୁଣ କରିବେ ପ୍ରକାଶ୍କୁ ଯୋଗସ୍ଥ ଦେବାର
ଭିତ୍ତିରେ ଏହି ଉତ୍ତର କମରେ ପକାର
ମମତା କରିବ ଏହି ଭାବକୁ ଅଧିକ ଉପର
କରିବା ସବାଗେ ସେ କହିବେ ପଣେ ଭର୍ତ୍ତ
କରିବ ମାତ୍ର ପରବାର ଜମି ଧାର୍ତ୍ତା ନେବା
ମାତ୍ରକେ ପ୍ରକାଶ କହିବେ ମୂଳଧାର ଲଗାଇ
ପରବାର ଉତ୍ସବ କରିବାର ଏବଂ ତିର-

କାଳ ରହୁଥିରେ ବାସ କରିବାର ଅଶା କରଇ
ଏକା ଦ୍ଵିତୀୟ ପତି ଯିବା ଏ ଦେଶୀୟ ଲୋକ-
ଙ୍କ ପଦରେ ଭାଷା ଦୂଃଖର କଥା ରହିଥିରେ ଯୁଦ୍ଧ
ଟବା ଜଣ କରି ନିର୍ମିତ କରିଥିବା ଘର ଛାଇ-
ଦି ରାଜୀ ନେଇ ଉଠି ଯିବା ଆହୁର ଦୂଃଖଜୀ-
ଜକା ପୁଣ୍ୟ ସକାମାନେ ଲୋକଙ୍କର ଏହି ଭାବକୁ
ସମ୍ପତ୍ତି ମାନ୍ୟ କରି ଦିଲା ଶକ୍ତିଶାରେ ଘର-
ବାର ଜମି ଅନେକ ଦାଳ କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଏହି
ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଯେଉଁ ଜମେରେ ଘର କରିଥିଲୁ
ସେ ଭାବା ଚରିକାଳ ଭୋଗ କରିବ ଏହିପରି
ଶାଧାରଣ ବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାଚୀନକାଳରୁ ରହିଥିବାର
ଦେଖା ଯାଏ । ପୂର୍ବେ ଘରବାର ଜମିର ବେ-
ଦଖଳ କରିଯୁଣ୍ଟରେ ନାଲିଶ ଦେବା ଅଭ୍ୟନ୍ତର
ବିରଳ ଥିଲା ଏବି ଏଥିରେ ଲୋକେ ଘର-
ବାର ଜମି ସକାରେ ପଢ଼ୁ କରୁଣ୍ୟରୁ କରି-
ଦାଳୁ ଆସ୍ତା କରୁଣ ଥିଲେ । କେତେକବର୍ଷ
ଦେଲା ହାଇବୋଟ ରହୁଥିର ଅନ୍ୟଥା ନିର୍ମିତ
କରିବାରୁ ସେହି ନକର ଅନୁସାରେ ଘରବାର
ଜମିର ବେଦଖଳ ନାଲିଶ ଦୂରି ହୋଇଥିଲୁ
ଏହି ତଥାର ବର୍ତ୍ତମନ ସମୟରେ ଯେତେବେ
ଲୋକ ବନ୍ଧୁ ପାରୁଥିଲୁଣ୍ଡି ରହିର ଅନ୍ୟ ଭବା-
ଦିଶ ଦେଖିବି ଥାରୁ ଏହି ନିଗରର ବାସମାହାଳ
ବଦୋବସ୍ତୁ ରହିଲକ୍ଷେତ୍ରେ ଭାବା ବିଶେଷରୁପେ
ଦେଖା ଯାଇଥିଲୁ ଏବି ଆମେମାନେ ସ୍ମନ୍ଦରୀ
ପାଠକମାନରୁ ଜଣାଇଥିଲୁ । ଶକ୍ତିଆ ଆଜନର
ଉଦେଶ୍ୟ ଜମିକାର ଏବି ପ୍ରକାଳ ସ୍ଵରୁ ନିର୍ମିୟ
କରିବା ସୁତରଂ ଘରବାର ଜମିରହୁଣ୍ଟିରୁ ଅନୁର
ଦେବୁ ଗାହୀଁ । ଗୁରୁ ଜମିର ପଢ଼ୁଦାର ଦେବୁ
ଥିଲା ପ୍ରକାଳ ଦେଲେ ବରଂ ଗୁରୁ ପାରେ ଘର-
ବାର କଟେଇ ପ୍ରଜାକୁ ସେପରି କରିବା
ନିଶାନ୍ତ ଅନ୍ୟାୟୀ । ଘରବାର ଜମି ସଙ୍ଗେ
ଚିତ୍ରାୟି ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧ ସରବରତଃ ଲାଗି ରହି
ଥିଲା ଭାବାକୁ ବିହିନ କରିବା କହାର ଗବହୁ-
ମେଲକର ଦିତି ନୁହିଲା । ଘରବାର ଜମିରେ
ଯୋଗିବର ଭତ୍ତବ ହୁଅଇ ଲାହିଁ ବୋଲି ଏହି
ବାଟେ କେତେ ଜମିଦାର କରେ ଲୋକଙ୍କୁ
କରିବର କରିବାର ନିତ୍ୟ ଆମେମାନେ
ଦେଖିଥିଲୁ । ଏବି ଏପରି ଅନ୍ୟର ପ୍ରଜାକାର
କରିବା ପବନ୍ତମେଲକର ବିଶେଷ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ବୋଲି ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାପାର କରିବାକୁ ହେବ ।

ପ୍ରାଚୀନ ଧ୍ୱାନିର ଯୋଗ୍ୟ ଦେବା
ସଙ୍କଳନରେ ଶାହେବ ପ୍ରଗତିର ଏହି ଆପଣି
କରିଥିଲୁଛନ୍ତି କି ଏହାହାର ଜମିବାରକର ସଂ-

ତିର ମୂଳ୍ୟ ହାସ ଦେବ ଏବ ସେମାନେ
ଗୋଟିଏ ଅୟୁର୍ ବହୁକ ହେବେ ଅଥବା ଯୋଗ-
ସର୍ବର ମୂଳ୍ୟ ହୁକି ହେବାହାର ପ୍ରକାଳ ପଞ୍ଚ-
ରେ ତାହା ଖରବ କରିବା ଅଧିକ କଠିନ
ହେବ । ଯେବେ ଯୋଗସ୍ଵର ପ୍ରଜାକୁ ଦେବାର
ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ହେଲା ତେବେ ଜମିଦାରର ମନ୍ଦିର
ଅପରି କର୍ଯ୍ୟକର ନୀତିର । ବସ୍ତୁକୁବ ରେତୁ-
ଶୁଣ କରିବା କାରଣ ଜମିଦାରଙ୍କୁ ଘଷେ ଦେବ-
ବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଆଇନରେ ଦୋଷାକୁ ଛାନ୍ତା
ସେବେ ଉଣ୍ଠା ବୋଧ ଦୁଆର ହେବେ ତୁତିତ
ଘଷ ଧାର୍ଯ୍ୟ ବର ହେଲେ ଅତ୍ର ଅପରି ଦେବ
ନାହିଁ ବସ୍ତୁକୁର ଯୋଗସ୍ଵର ହେଲେ ଯୋଗସ୍ଵରର
ମୂଳ୍ୟ ହୁକି ହେବାହାର ଯେମନ୍ତ ଏବ ପଞ୍ଚରେ
ତାହା ଲାବ କରିବାକୁ ପ୍ରଜାକର ବନ୍ଧୁ ହେବ
ତେମନ୍ତ ପମାନରେ ପ୍ରକାମାନେ ଅର୍ଥପ୍ରତିକ
କରିବାର ଅଧିକ ଅବଶ୍ୟକତା ନୂହି ତହିଁରେ
ମନୋଯୋଗୀ ହେବେ । ଫଳଟଃ ବସ୍ତୁକୁବର
ଅଧିକାର ବିଳା ଯୋଗସ୍ଵର ପ୍ରକାଳ ମଲ୍ୟ
ନାହିଁ ଏବ ଯେତୁଳେ ଦେଖାଯାଇ ଅଛି କି
ପ୍ରକାମାନେ ସେ ଅଧିକାର ଲାଭ କରିବାକୁ
ସବଦା ଚେଷ୍ଟିତ ଏବ ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରକାଳର
ସେପରି ଅଧିକାର ଅଛି ସେଠାରେ କୌଣସି
ଅନିଷ୍ଟ ହୋଇ ନାହିଁ ସେ ସ୍ତଳେ ତକ୍ତ ଅଧି-
କାର ଦେବା ତୁତିତ । ଆତ୍ ସେବେ ବିନା
କରିବାର ଅଧିକାର ବିଦ୍ୟା ଯାଏ ତେବେ ଖଜଣା
କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ହେବାରେ ନିଜମ
ହୋଇ ପାଇବି ନାହିଁ ଏପରି ନିଷ୍ପତ୍ତି କରିବାର
କୌଣସି କରିବି ନାହିଁ ।

ପ୍ରସ୍ତୁ ବିବ ଅଭନର ଦେବେଳ ବିଧ ଆନନ୍ଦ
କାଶର ପଦକାଳ ପ୍ରତି ବଳବତ୍ତର ଦେବା
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସାହେବ ପ୍ରଶଂସିଲ ସାହା କହୁଅଛୁ-
ନ୍ତି ଗାନ୍ଧୀ ଅଧ୍ୟାର୍ଥ ନୁହେବା ଯେଉଁଠାରେ ତନେ-
ଦାର ଓ ପ୍ରଜା ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ବନୋବସ୍ତୁ
ବହୁଥିବ ଗାନ୍ଧୀ ପ୍ରବଳ ରହିବାର ଉଚ୍ଚତର
ମାତ୍ର ସେପର ବନୋବସ୍ତୁ ନ ସୁଧା ମୁକେ ଆ-
ଲନର ବିଧମାନ ପୂର୍ବକାଳ ପ୍ରତି ପ୍ରବଳ ଦେବ
ଗାନ୍ଧୀ ନ ଦେବେଳ ଅଭନ୍ତାର ଅଭେଦ ଗୋ-
ଲମାନ ଛାତ ଦେବାର ସମାବଳୀ ।

ଡକ୍ଟର ପାଣିକା ରା ୩୦ ରଖ ମାତ୍ରେ ଉଷମର ସନ ୧୯୮୨ ମସିହା ।

ଅମ୍ବେମାଳେ କଳିଲାଖିତ ପୁସ୍ତକମାଳ ପ୍ରାଣ
ହୋଇଥିବାର କୃତକ୍ଷତି ସହିତ ସୀକାର କରୁ
ଥିଲୁ ସଥାନ୍—ବାଲବୋଲ, ଅଳ୍ପଧାର, ପ୍ରଶ୍ନ-
ମାଳା ଏବଂ ମେହନତର ପ୍ରଶ୍ନାଭାବ । ଏ
ପୁସ୍ତକମାଳ ଦାସ ପଟ୍ଟନାୟକ ପୁସ୍ତକ ଶ୍ରେଣୀର
ଅନ୍ତର୍ଗତ ଏବଂ ଏଥି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଉନିଖଣ୍ଡ
ମାରୁ ହାରକାଳାଥ ଦାସ ଏବଂ ଶେଷ ଖଣ୍ଡିକ
ମାରୁ ଚର୍ବିଜ ପଟ୍ଟନାୟକଙ୍କ ବିରତର ଓ
ମେସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ବାଲେଶ୍ଵର ସ୍ଥିତ ଦେଇ ଉତ୍ତଳ
ଜ୍ଞାଲପୂରେ ମୁଦ୍ରିତ ଅଟଇ । ବାଲବୋଲରେ
କତେ ଖଣ୍ଡ ଗୋତିଆ ଏବଂ ରାମାୟଣ ବୈ-
ଦୟାଶବଳ ସ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରଭାବର ଉତ୍ସବାଂଶ
ସାହା ସତ୍ସବର ଗୁଟିଶାଳରେ ପଠିଛି
ଅଇ ସନିବିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ । ଅଳ୍ପଧାରରେ
ଶକ୍ତିପତିକା କଢ଼ାଗଣ୍ଯ ବୋଲିବିଆ ଇନ୍ଦ୍ରାଦି
ନାନାପ୍ରକାର ମାପ ଓ ଡେଙ୍କନର ଶାଲକା
ଛି । ପରମାକାରେ ପାପ, ନିମ୍ନ ଓ ଉଚ୍ଚ
ଲମ୍ବାଶ ବୁଦ୍ଧି ପରାଶାର ପ୍ରକୁପାମ ସଂଗୁପ୍ରାପ
ହାର ଶ୍ରୀ ହୋଇଥାଏ । ଏ ପୁସ୍ତକମାଳଙ୍କ
ଖର୍ବରେ କିଶେଷ କରୁ ବକ୍ତୁବ୍ୟ ନାହିଁ ।
ପର ପୁସ୍ତକ ଅଳେକ ହେଉଥାଏ ଓ ହୋଇ
ଛି । ନୂତନ ମଧ୍ୟରେ ଏତିକ ସେ ଏମାଳ
ପଟ୍ଟନାୟକ ଶ୍ରେଣୀରୁ ହୋଇଥାଏ ।
କ୍ଷତ୍ରତର ପ୍ରଶ୍ନାଭାବ ପୁସ୍ତକ ଖଣ୍ଡିକ ଏଥି
ଥରେ ସାର ଅଟଇ ଏବଂ ଏହାରୁ ପ୍ରକାଶ
ପାବା ଚର୍ବିଜ ବାବୁଙ୍କର ଯୋଗ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ
ହାଇଥାଏ । ଏହାହାର ଶିଶ୍ରାର୍ଥୀଙ୍କର ବିଶେଷ
ପକାର ହେବ ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ସ୍ପୃହରେ ଅନ୍ତର୍ଗୁଡ଼ିକ ଶୀଘ୍ର ପଞ୍ଚଅଳ୍ପ ଏକ କ୍ଲିର ଠେଲି ଦେଇ ଅନେକ ଘେରାଲୁ ଫଳର ବହାରୁ ।
ରହ ଅନ୍ଧାର ଏ ନମ୍ବରକଣ୍ଠୀ ଜଣେ ଧରାଯି ନହାଇଲୁ
୨ ଗଲାପ୍ରାତ ଗରନ ଶୂରୁମାରାତ ଉପରିଶରେ
୩ ମଳଇସ ସକର ହୁଏ ସହ କୁଣ୍ଡେ ବୀରରେ ରଖାଇ
୪ ବ୍ୟକ୍ତିଶେଷାର କରୁ ଘେରାଲୁ ଶମୋତ୍ତବ ଭବି-
ତ ଏହ ମଳଇସରେ ଏ କରଇ କାରୁକାରାଜନାରୀ
୫ କାନ୍ଧୁମ ଶାମ ମହିନେ ଘେମନ୍ତ ପରିବଳ ଏହ
୬ କରିବ ମୁକଳ ବାଣମାଳ ତେଣାରଥିଲ ତେଣାବାଣୀ
୭ ଦେଇ ସେବା ଆଶ ରଖାଇ ବସ୍ତୁଶ୍ଵରେ ଆଶେମାକେ
୮ କାନ୍ଧି । ଏତ୍ତାକାର କାମ ପ୍ରତିବ କରିବା ତେଣାରେ

ନୂତନ ଅତିର ଏକ ସେଥିଯାଇ ଆମ୍ବେଲାମେ ରହୁ କାହିଁରକର
ଦଶେଷ ପ୍ରଣୟା କରୁଥିବୁ । ରହିବା କରୁ ସବୁପାଧାରିବା
ଏହାକୁ ଦଶେଷ ଉତ୍ସାହିତ କରିବେ ଯେ ତଥାର ଏହି
ଶିଳ୍ପିକାର୍ଥୀର ଅଥବା ଉତ୍ସାହ ସାଥର ଢେବ ।

କଥା କୁଠାର ଅଗମୀ ମାସ ତା ୫ ଦିନ ସରକ
ଅସମାନକ କଲେହଙ୍କର ଶ୍ରାଦ୍ଧର ପଣ ସାହେବ ଦଳକବ
ସାହା କହିବେ । ଏହାର କର୍ମରେ ସୁରର ପ୍ରାଣ ସାହେବ
ଆସିବେ ଦୋଖ କହଇବ ଉଠିଗୁଡ଼ ମନ୍ଦ ଛଣ୍ଡଗୁଡ଼େ
କହି ଜଣା ସାଇ ନାହିଁ ।

ନିର୍ମିତିପଲ କରିଲା କାହାରୁକରଣ ଦାସ ପୁଣି ଉଦ୍‌
ଅଭିଯୋଗରେ ଦୂରଦର୍ଶ ଲୋକୀରେ ମୁଦ୍ରାବର୍ଷ କାରିଗାର ଏବଂ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କରିଯାକା କି ଦେଇବେ ଅଛ ମୁଦ୍ରାବର୍ଷ କରିବା
ଦେଇବାର ଦରି ପାଇଥାଏ । ସଂଖ୍ୟାକୀ ଏହାର କି ଧାର ସା
କାରିଗାର ଦରି ହେଲେ । ଆତ୍ମକ ଦୂର ଅଭିଯୋଗ ଏହା
ଜୀବରେ ହେବାର ଅଛ । ମାନ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ପେବେ ଏକ ବ୍ୟକ୍ତିକୁ
ଏକେ କଟିଲା ଦରି ଦେଇ ପାଇନ୍ତି ଦେଇବେ ପୈଲେ ଅଦ୍ଵା-
ଳକର ଅର ପ୍ରେସନ କଥ ?

ମିଳନବିପାରକର ପେର୍ ମୋହରର ଓ ପିପାଦା ପୁରସ୍କାର
ହତ୍ତରେ ଅର୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ ସେମାନେ ପଢ଼ିବୁଛି
ହୋଇଅଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଅକଥ ପୌଜିବାରୀ କରିବାକୁଣ୍ଡରେ
ଆସି ବାଢାନ୍ତି ।

ଏଠାର ଜଣେ କେମୁଣ୍ଡ କିଲେଟ୍ରିକ ଚନ୍ଦ୍ରକୁଷଳ
ବାହେବ ଅପରା ପଦର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶରେ ଛାଇଁ
ଫୋରେଶ୍ଟର ।

ସମ୍ରତ କିଳାରୁ ଅସିଥାବା ଦୂରନ ସିଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ମଧ୍ୟରୁ
ଏକଙ୍ଗ ଏ ଲିଙ୍ଗର ଅଣିଷ୍ଟର ମାଳିକୁ ତ ନିମ୍ନ ହୋଇ
ଅସୁରଙ୍ଗରୁ । ଏହାକ ଜାନ ଏ, ଅର୍ଜ ଫଳ । ଏ ମହାଶୟଦ
ସତର ମହାନରେ ରଖ ଆପଣ ଶିଖା ବିପରୀତ ।

ବାଲିରେ କୁର ଦେଇବ ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାହୁର୍ବକ ହୋଇଥିଲା
ଏ ଦୈତ୍ୟରେ ଯାଏ ଶୁଣିବା ସମ୍ଭାସ ପାଇଅଛି ।

ସବୁର ତେସିଥି କଲେନ୍ଦ୍ରର ଗାଁ ସିଦ୍ଧାବାନ୍ତ ମୁଖ୍ୟମ୍‌
ହିତପରିଚାଳନା ହେଲା ହୋଇଥିଲା ।

ପୁଅର ତେଷ୍ଠୀ କଲେହଟିକ ବାବୁ ବନ୍ଦମାଥ ଘୋଷ
ଠକ ମାସର କୁଣ୍ଡ ପାଦଗତ୍ତର ଏକ ତାହାର କର୍ତ୍ତରେ
ବାବୁ କେବୁର୍ର ଶର୍ପା ମେଦମୟଗଠାରୁ ଅସଂଖ୍ୟାନୀୟ

ଦେବତାଙ୍କ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିଯୁ ପଢ଼ ଲଞ୍ଜ କରି
ଦଶିଯା ଅହିରରେ ନିଷ୍ଠାର ହେବାର କାମକା ବରୁଦ୍ଧରେ
ମାତ୍ର ଲଞ୍ଜ ଦିଶରେ ସେଇରେ ନିଷ୍ଠାର ହେବାର
ସେମାନଙ୍କ ନମ ଛାପ ପଢ଼ାଗତା ପଥକର୍ତ୍ତରଙ୍ଗାଳ ସମ୍ମର୍ଯ୍ୟର
ପ୍ରଥାକ ଦେବେ ଏବଂ ସମ୍ମାନର ପ୍ରାପ୍ତକୋଣ ମାହେକ ଅବା
କଳ ବନ୍ଦିଶବ୍ଦରେ ମାତ୍ର ବାର୍ଷିକତଃ ବୌଧିଷ ପଦିତୟ କ
ନିରବ ପରିମିତ ଅସମାନର ନମ ଥୟ ହେବ ନାହିଁ ।

ହୋଇଥାଏ ମିଳନୀସିଯାଇଛର କଣେ ବରିଶିଖର
ମିଳନୀସିଯାଇବା କାହାର ଦ୍ୱାଳିଯାରେ କେଣାସର ହିଠ-
ମାକିଲୁ ପଢାଇବା କିମାତ୍ ଅପରିଜନକ ବୋଲି ସପରେ
ପ୍ରତ୍ୟାକ୍ଷ କରିଥିଲେ । ଏଣୁ ଏକଳ କାହାକାଳୁ ଏକାବେଳକେ
ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉଠି ଦେବା କାହାର ଥିଲା ହେଉ ମାତ୍ରର ଅକ୍ଷେ
ହୋଇଥାଏ । ଅଠ ରତ୍ନମ । ଏଠା ମିଳନୀସିଯାଇଛର
ଦ୍ୱାଳି କି ସହାଯାର କାହାର ଅଠିର ।

କେବୁ ଜୀବାର ସରକାର ସ୍ଵାଜୀୟ କେତେବାଳ ହେଉ
ଅନେବ ଲାଗୁ ପତ୍ରବାଚୁ ହର୍ଷର କାରଣ ତଦତ୍ତ ହୋଇ-
ଯାଇ । ଅନେବ ବାଠ କାହିଁ ଏକମ କାହିଁ ମୋକେ
ଜିଲ୍ଲା ଫାରାଗ କରି ଯାଇଥିବାର ଏଥରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଏହି
କାହାର ଉତ୍ସ ଏଥର ପ୍ରଧାନ କାରଣ । ଏକା ଗତବର୍ଷ
ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟନ କ ୧୦ ଟ ଲୋକ ମୂର ପଡ଼ିଥିଲେ । ଅଛୁ
ତିଥି ସମ୍ମାନୀୟ ଅନ୍ଧର ଏହା ଏହି ମହାଜନ ଜାରି ।

ସୁରତର ଏକ ହୃଦୟପ୍ରତି ଏହିପରି ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯେ
ଶୂରବାଦୀଙ୍କ ସଙ୍ଗେ ଯାମଧିବା ସେଇଥେଷ୍ଟବାସ୍ୟ ଅଛି-
ମହ କରଇରେ ପଢ଼ିଥିବା ସମୟରେ ସେଠା ରେବନ୍ତି
ବନିଶନର ସେତର ସାହେବ ସେମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟରେ ହୃଦୟ-
କଣ ଉଚନାରେ ଏ ଯେ ଯା ମଧ୍ୟରେ ଜଗନ୍ନାଥ ଅପସାରିବ
ହୋଇ ଯିବାର ଆବେଦନ କଲେ ନନ୍ଦ ଶୂରବାଦୀଙ୍କ ହାତୀ
ତତ୍ତ୍ଵ କରଇ ରହିବାକୁ ଦିବାରୁ ନ ଦେବାର ବଥା ମଧ୍ୟ
ହୋଇଥିଲା ।—ଏହି ଅକାଶର ନରକିନକ ବାର୍ଷିରେ
ଶବ୍ଦିମେଘକର ଦେବ ଉଦେଶ୍ୟ ମର ଦ୍ଵାରା

ବନ୍ଦରେ ଉପସ୍ଥିତ ଥିବା ଘରର ସୈନ୍ୟର ପ୍ରକଳନ
ସେନାକବଳ ଅଗାମ ଅନନ୍ତରେ ଦଳପାତା କରୁଥିଲୁ
ଏହି ସବୁଠାରେ ସେମାନଙ୍କର ଅବର ଶ୍ରୀଶଂଖ ପଢିଥିଲୁ ।
ଯୁଧ ଭାବରେ କେତେଥିର ସେମାନଙ୍କର ପରେକ
ଦେଖି ଅବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରାଣିର କରୁଥିଲୁ ଏହି ଏହି ସେଇଥି
ବଳରେ ମୁସକମାନ ଓ ହଦୁ ଏହି ଝିଶ ଓ ପଠାଶାମେ
ଜୁଦକେବୁଦ୍ଧ ପ୍ରକ କହି ଓ ଶଶ କଳରେ ଏହିତ ଜନନ୍ତ
ଆଇ ବିଶେଷତଃ ନେପାଲର ବୁରାଖାମାନେ ବିଶେଷର
କର୍ତ୍ତାର ସତେ ଅଗ୍ରତ ସତ୍ତଵ ସମ୍ମାନକାରୁ କଳର
ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମାନକୁ ଶାନ୍ତମ୍ଭୁ ଭରଇ ସେଇର ଦୁସ୍ତା
ପ୍ରଶାସନ କରୁଥିଲୁ ।

କଳ୍ପନା ନିରବରେ ଗତ ପା ୧୦ ଦିନ ସନ୍ଧରେ ପୁଣି
ଏକ ଡକୋଡ଼ା ହୋଇଥିଲା । କହିଲେ ଠ ୯୫୦ ଟାର
ପ୍ରତ୍ୟେ ବୁଝ ହୋଇଅଛି । ପୁଲସି ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି କନ୍ତୁ
ପଦ୍ଧତି କରିଥିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଖଣ୍ଡତ୍ତ ଘେରୁ
ଥି ଦେବକିନ୍ତୁ ସେଣ ଯାଇଥିଲେ ସେମାନେ ବନ୍ଦକ ଜ ମାରିବା
ବାରର ସୃଷ୍ଟିକୁ ଅନୁଭେଦ କରି ଲକାଇତମାନେ ପ୍ରାଣ
ଘେର ପକାଇ ପାରିଥିଲେ । ଉପର୍ଦ୍ଧିପରି ଏତେ ଡକୋଡ଼ା
ହେବାର ଆଶ୍ରମ କିମ୍ ?—କିନ୍ତୁ ରୂପୀ କ ଦେଇ କାହିଁ ?

ହିନ୍ଦୁରୁଷ ଅଳ୍ପ କହିଲୁ ସେ ଚାରିବର୍ଷ ଅବସ ଅର୍ଥାତ୍
ଲୁହା କର ଜମା ହେବା ଏହିର ଅବୋବର ମାସ ଶେଷ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉଚ୍ଚବର୍ଷ ସଙ୍ଗେ ଭୁଲନା ବରେ ୫୨୭୦୦୦ ମହିନା
ଅର୍ଥାତ୍ ଶତବିଂଶ ଶହ ମଧ୍ୟ କରିଥିବାର ଗ୍ରାମ ମାତ୍ର
ସେହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଅବୁଲ ହୋଇଥିବା ମାସଙ୍କରେ
ଟ ୩୮୫୫୦୦ ଲା ଅର୍ଥାତ୍ ଶତବିଂଶ ୩ ୫୦ ଲା କମି
ସିକାର ଦେଖାଯାଏ ।—ବ୍ୟାପାରକା ଦେବେତ ମନ୍ତ୍ର
ଓହେ—ବ୍ୟାର୍ଥମେଳନ ବିଗାର ।

ଲେଖଟିବେଳେ ବନ୍ଦର୍ମିର କୃତକର ସାଥୀତା ଉପରେ
ନଷ୍ଟ ହୁବାଣ ରଖାଯାଇବା କାହାର କୁରେବୁନାମ ଯାଇ
ତୌଥିଲୁ ଅଗାମୀ କି ଏ ପଞ୍ଚାଶାରେ କୃତ କମର କଲେଜର
ପ୍ରତିମାକରଣ ମଧ୍ୟରୁ ସେ ପ୍ରଥମ ହେବ ତାହାକୁ ୫ ଶହୀଦ
ମୂଳର ଏକ ରୌଧି କବିନା ସୁରଧାର ଦେବା କାହାର
ପ୍ରାଣୀ ହେଲୁ ପ୍ରେଇରଟ ସାହେବ ତାହା ଗ୍ରହଣ କରି

ତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ବଦାନ୍ଧତା ଓ ସାଧାରଣ କୃତିଷିଳା ଗୁଣ
ହେଉ ଥିଲାକି ପ୍ରତିକିଳାଇଲା ।

ବ୍ୟାକତାରେ ଆଖାନ୍ତାରୁ ପ୍ରଦଳ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ମିଳଇ । ହବୁଥେଣୁ ଏହି କହିଛି ସେ ଏହି ସେବରେ
ଚକିତ ମାସ ତା ଏ ବିଜରେ ଶୈଶ ହୋଇଥିବା ସ୍ଵରୂପ
ମୁଖରେ କି ୩୬ ଏ କାହିଁକିବେଳରେ ଯତନ୍ତରେ ।

କରୁଥିବାର 'ବେଳେ' ନାମକ ସ୍ଵାଧୟାପତ୍ର ପଦକାରୀ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ସଂହାର ଘଟିଥିବାର ଲେଖିଥିଲୁଛି । କ୍ରେ କାମକ
କିମ୍ବେ ସୁ ସୁଷ୍ଠିକାରୀ ଧରେବ ସେଠାର ଏବଂ ପ୍ରାଣ
କରିଦାର ଅଛିଲୁଛି ତେହିସୁର ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ ଅଧିକାରରେ
ଥିବା ଏବଂ ଏବ ଅଧାଳତ ନାମରେ ବିଶିଷ୍ଟରେ । ଅଦା-
ରିତର ସାହର ସେ ସାହର ବରଳ ଦେବାରୁ ବଳବେଳେ
ଜିକ୍ଷା ବଢ଼ି ସୁରବିଶେଷଗ୍ରେ ଆହ କେବେଳିକି ଜୀବ ବନ୍ଦିକିଲାଲ
ସାହାପାଦ କାରିଗର ଜାତ ସହିତ ଯାଇ । ବରମାଳ ଶୁଣାଯାଏ
ସେ ଦୂରସ ଏହ ବରଳ ଦେବାରୁ ଯାଇ କିମ୍ବେ ଲୋକଙ୍କ
ସୁଦାର ମାତ୍ର ପଦାଳିଲୁବେ ଏହ ଅଛ ଜାଏକ ବୁଦ୍ଧିର
ବୃଦ୍ଧ ଅପାର କରିଥିଲେ । ମଧ୍ୟ ମୋରିଲୁବେ ରକତ
ସମସ୍ତରେ ପେରେଂର ବୌଧିଳମାନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିଲେ
ପେହିପର ଏକ କୌଣସିରେ ଅଭିମନ୍ତ୍ର ବିଭାଗର
ବିଦ୍ୟାରେ । ଅର୍ଥାତ୍ ମାନିଷେଷ୍ଟ ସାହେବ ତାହାଙ୍କ ଶାନ୍ତିମାନ
ଅନ୍ତରର କର ପଠାଇ ସେ ମନଦୟର ବଳ ବାହରେ ପୁଣି
ବନ୍ଦିକି ଧୂତ ହେଲେ । ମାନିଷେଷ୍ଟ ପରିମେଷରେ
୫୦୦୦୦ ଲା ଲାଟିନରେ ତାକୁ ଗଢ଼ ଦେବାର ପ୍ରବା-
ଦମନୁ ବୃଦ୍ଧିକର କିମ୍ବେ ପ୍ରଥାର ବିନିଦାର ଅଳବ
ଗୋବିନ୍ଦ ଚାର୍ମିଲୁ ତାନିକି ହେବ କାରିଗର ଶାକର ହେଲେ
ମାତ୍ର ଏବେଳା ମଧ୍ୟରେ ଦୂରତ ଟହା ପାଇଲ କିମ୍ବେ
କାହିଁ ମାନିଷେଷ୍ଟ ଅଦେଶ ହେଲେ ଓ ତାହା କି ହେବା
ହାତକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଏ ଜିମିତାରିତର ଅ
କାର୍ତ୍ତିକ ପ୍ରାୟ ୧୫୦୦୦ ଲା ।—ଏହି ସଂକଳନ କେବେ
ହୁଏ ସଂତ ଅଦେଶାକେ କହ ନ ଯାହୁଁ ମାତ୍ର ବନ୍ଦିମେଷିଷକ
ଅଥବ ବିଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟ ବିଦ୍ୟବା ଉପର ।—ଏହି ତିର୍ଯ୍ୟ
ସୁରବିଶେଷକ ମାନିଷେଷ୍ଟ ଶୁଣିରେ ବୁଦ୍ଧିଲୁବେ

ବୀମବଳାରେ ବଡ଼ଲଙ୍କ ସାହେବ ଥେବୁ ଦୟପାକାଳ
ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ବନ୍ଦିଶ୍ଵର ଗହୁକ ଯୋଧପୁରର ମହାଶୂନ୍ୟ
ଟ ୨୦୦ ଲା ଟ ଚାକର ଛଇ ଟ ୫୦ ଲା ରେବ
ଦେବପାତ୍ର ପରମ ।

ପ୍ରଦୟ କଲେଜକ ସାଧାରଣ ବାହିତ୍ୟ ଯାହିଁ ପକାଏ
ବଢ଼ ଘଟ ସାହେବ ଟୁପ୍ପା ଟ ୨୫୦୦ ମା କେବ
ମେଲେହାନୀ ।

କିନ୍ତୁ ମାନାକେ ସାଆ ପ୍ରବେଶରେ ଅବରୂପ ହୋଇଥିବା ଏହାକଣ୍ଠର ସମ୍ମାନକାରୀ ପରିବାର ଦେଇଲାଗଲା ।

ପିଲାହାରୀ ଏହାର ସାଥେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଓ ଫୋନ୍‌ରେ

ବିଭିନ୍ନ ପାଇଁ ମାତ୍ରାରେ କାହାରୁ ଅଧିକତଃ ବସନ୍ତରେ
ବିଭିନ୍ନ ପାଇଁ ମାତ୍ରାରେ କାହାରୁ ଅଧିକତଃ ବସନ୍ତରେ

ମୁଣ୍ଡ ମୀର୍ତ୍ତି ଏ କହିଲୁଛାଇ କଥା ଅନ୍ଧା
ମନ୍ଦିର ସିଂହ ପାଶରେ ମନ୍ଦିର ଦିଲ୍ଲିରେ ।

କୁଳାଳର ପଦ କାନ୍ତିରେଣେ ପ୍ରକାଶ ଘୂର୍ଣ୍ଣର ଏହା
ହୋଇଥିବ । ଏହି, ଉହିର ପଢ଼େମୁକ୍ତ ଦସିର ସଙ୍ଗ ଏ
ହିତ ଯାଏ ଚେତ ଦିଲା । ଏହି ପ୍ରାଣରେ ବୋଲି
ଅନ୍ଧାଳୟ ଦୂର ସାହୀନ ମିଶାଯିଥିବ ଦୋର ଶାରିଷ୍ଠାନ
ଅମେର ହରବରେ ଜବର ଖାଇବ ହେ ପଦିଥିବ
କବିଦାତାରେ ମଧ୍ୟ ଏହଜଳ କୁମିଳକ ସାଇଦିର ମ
ବୌଦ୍ଧି ଶତ ଦୋର ଜାହି ।

ପିଲାଦେଶରେ ଜ୍ଞାନପତ୍ର ଏ ମୁଦ୍ରଣମାଳା ଓ ହେବ
କ ୧୯୦୦ ଏ ହିନ୍ଦୁ ଅଧିକ ମାତ୍ର ଛାଇବାକେ ଗୁରୁତ୍ବପାଦ
ହିଁ ସରବାର ବାର୍ଷିକ ପାରିବା ପରେ ଉଚ୍ଚାରଣେ ଏ

କଳ କଳ ଏ ମୁଖମାନ ସେଉଚି ବୃକ୍ଷର ପାଦ ଅଛୁଟୁ
ଶିଖା କହୁଗରେ ମଧ୍ୟ ବହିପର ତାରତମ୍ୟ ଦେଖା ଯାଏ ।

କୁ ୨୫୬୦୪ ଜାନ୍ମିତାନାହା ପ୍ରଥମ ମଧ୍ୟରୁ ଜା ୨୫୭୫୦ ଶତ
ବ୍ରାହ୍ମମେସ୍ତ ସୁଲଭେ ପଢ଼ୁ ଅଛି ମାତ୍ର ସେଠି
କଲେକ୍ଟରେ ଜ ୨୫୭୫୨ ଶତ ମଧ୍ୟରେ କଣେ ହିନ୍ଦ
ପ୍ରଥମବା ସମୟରେ ଜ ୨୫୭୫୨ ଶତ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ
ଚନ୍ଦ୍ରମାନ ପଦ ଦେଖା ସିକା । ତଥାତ ସେଠା ଦୂଷଳମାନ
ମନେ ଦୁଇସ୍ତ ଶାପିତ ଅବ୍ୟା ଦେଖାଯେବା ଅବେଳା ଦୂଷଳ
ବାହା ।

ପିମଳା ରିସନ ହସ୍ତାକ୍ଷର ନିମନ୍ତେ ଖେଳବାଡ଼ିର
ଦଳ ଟ ୧୦୦୦ ଲା ଗନ୍ଧା ଦେଇଅଛି ।

ମହେଶୁର ଗବର୍ନ୍ମେନ୍ ଅପଣାର ମହିରମାଳାକାଳ

ଶର୍ତ୍ତ ଉଦ୍‌ବାଦ ସ୍ଵର୍ଗକ କରୁଥିବାରୁ ଅହେବନ୍ଦେବ
ପେନସର୍ ଓ ଏବଧାଳିନୀ ଦାନ ପାଇ ଅକର୍ମାଣ ହୋଇ
ଯରେ ବଦିକୁ ସେମାନଙ୍କ ପଞ୍ଚ ଜଗାକୁ କଷକଳ ହେବ
ବହେବନାରେ ଦୂରିକାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜଗାକୁ
କରୁଥାରେ ଜଗାକୁ ଲାଗୁ ଅଛିବୁ ସେହିହେବୁ ସହଜେ
ସେମାନଙ୍କୁ ଜମି ଯୋଗାଇବା କାରଣ ସମସ୍ତ ଦିପା
କରିଶୁଭ୍ରତ ଜମରେ ଅଛେବେ ହୋଇଅଛୁ ଯାକୁ ଏ
କରୁଥାରୁ ଯାଇ ପୃଷ୍ଠାର ଶୃଙ୍ଖଳ ସୁତ୍ରା ଅର ସବୁ ପା
ମେପର ଅନ୍ତର୍ବୟ ହତ୍ସପନ ନ ହୁଏ କହିଁବ କପେ
ବରିଜନିମାନେ ଦୃଷ୍ଟି ରଖିବେ । ଏହ ଅନେକ ଯୋ
ଗେକେ ଅଧ୍ୟା କେବଳକେ କେତେବ ବାଳ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରେସ୍
ରେ ଉତ୍ସବର ଦେଖି କିମ୍ ଉତ୍ସବରମାନେ ଦୃଷ୍ଟି
ରଖିନ୍ତିପୁରୀ କଲେଜରିଧରେ ପଣ୍ଡିତାର ଭାବୀ କିମ୍
ସେମାନଙ୍କ ବରମାବ କେବଳର ଦୂର ଦୂରୀ ପୁରୀ ଶିଳ୍ପି
ଶିଳ୍ପା ଓ ସମ୍ମାନ ସମସ୍ତ ବଳରେ ଧ୍ୟା ଯୀତାର ଅନ୍ତର୍ବୟ
କିମ୍ବାକୁ—ଏହ ବନ୍ଦେଶ୍ୱର ମନେମା

କରୁଥିଲାଇ ମିଳିଗୁରିବ ସଠିରେ ପାଇଁଏ ବା
ଅଞ୍ଚଳୀ ମାହିର ଅନ୍ୟତାରେ ସଠ କରିଯାଇ
ଦା ୧୧ ରଖ ସନ୍ଧାନମୟରେ ଶୁଣୁଟ ଯୋଜନା
ଦିଅନ୍ତିରେ ଲାଗାଇବାରେ ଦିଇ ହୋଇଥିବା ମୁମ୍ଭ
କିଥ ଭରିବାରେ । କିମେ ପଢିବାପିଲା ଏ ଦୂର୍ବଳନା କି
ହୋଇଥିବ ଲାଗିବ ସାହାଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗାଜ କରିଥିଲା
ବାଜନ୍ତ ନିହାତ କରିବି ହୋଇ ଗୋଟି ସାହାଯ୍ୟ
ଶେଷକୁ କଲିବନାଥ ଦା ୧୫ ଦିନରେ ମେତିବଳ କର
ହୁଏଯାତାକରେ ପ୍ରାଣକାଳ କରି ଶାରୀରକରୁ ମା
ହର ସାଧିକ ହେବା ପରିବା ।

ଗନ୍ଧିତାରୁ ପଠ କା ୨୫ ଦଶରେ ମାର ୧
ଅନ୍ତରୁ ସେ ଯେତୁ ନବକରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ତରକଟ ଦୁ
ଇବା ହଜନ ସାହେବ ଜାଣି କଥିଷ୍ଯବା କାଳରେ ଏବଂ
ତଥାର ପାଇଁ ସହ ସମସ୍ତରେ ଅତିମର କଥିଷ୍ଯ
ପୃଷ୍ଠର ଦେବେ ପାଖହୋଇ ଜୀବନ ସେଇ ଜାଣ
ପଲାୟକ କରେ ।—୧୦୭ ସତ୍ତବ ।

ଶାମୁକିମାନେ ଅଛେବଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜିହ୍ଵାବହିତ
ପିଲାର କଣ୍ଠ ଘାସ । ଏହି ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାତଥି ଏହି
ବୃକ୍ଷର ନିରମ୍ଭୟମରେ ସହ ୫୫% ମସିହାରେ ମୋଟ
ସାର ଶାମୁକା ମିଳିବ ଦେଖ ସନ୍ଧରୁମିଳି ଅନ୍ତର ହୋଇଥାଏ
ଅନ୍ୟ ଶାମୁକା ମଧ୍ୟରେ ଉଚା ଶାମୁକର
ଏହି ୫୫% ମସିହାରେ ସେ ଜାହରାତର ଦେଖାଯାଇଥାଏ
ଅବେ ଏହି ଧରଣ ଓ କୋମଳ ବୋଦ୍ଧମାତ୍ର ସମ୍ଭାବ ଉପରେ
ବୁଝାଯାଇଥାଏ । ସହ ୫୫% ମସିହାରେ ଏହି
ମୋଟ ଦେଖି ।

ବ୍ରାହ୍ମ ମନୋକଳ ସମ୍ମାନରେ ଦତ୍ତ ଲଙ୍ଘନାଚେଷ୍ଟନ ପତ୍ର-
ତରେ ଅବେଳାକ ଦତ୍ତ କାର୍ତ୍ତିକ ମାଘୋତ୍ତବ ଦିନମୁଁ ପ୍ରତିବର୍ଷ
ତା ୧୯ ଜାନ୍ମ ମାସ ଶତାବ୍ଦୀର ପୂଜା ଏବନ୍ଦିତ ଏ ପରେ
ଏବନ୍ଦିତ ଏବନ୍ଦି ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟାବେଳୀ କବିତାରେ ଦତ୍ତ ଶୁଣୁଣେ
ଓର୍କି ହେବାର ପ୍ରାର୍ଥନା ବନ୍ଦରୁଣ୍ଡିଲା ।

ବଳିବାକ ସ୍ଥାନରେ ଦିଲେଇ ଏ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ
ହେବା ଅରୁ ଗୋଟିଏ ଯୋଡ଼ା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହେବ । ଏଥିର
ମେଇ କଷ୍ଟଧାରେକ ପୂର୍ବମାନ ଶାସ୍ତ୍ର ତିମନ୍ତେ ଏ ୫୦୦୦ ଜାରୀ
ମନ୍ତ୍ରର ବର୍ଣ୍ଣନାରେ । ସେହି ପ୍ରତିଶ୍ରୁତ ହେବ ଦେଇଲା
ଦେଇବ ଉଦ୍‌ଦେଶ ।

ଭାରତୀୟ ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ ଏହାକିମଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ
ଏହାକିମଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ ଏହାକିମଙ୍କ ମନ୍ଦିରର
ଏହାକିମଙ୍କ ମନ୍ଦିରର ପାଇଁ ଏହାକିମଙ୍କ ମନ୍ଦିରର

ଅଦ୍ୟାଲଭର ସମାପ୍ତିର

କଟ୍ଟକ ମୁକାମ ପ୍ରଥମ ମୁକୁତପାଞ୍ଜ ଅଦାଲେଇ ।

ବାରା—ଶ୍ରୀ ଗୌରାଶ୍ଵର ଗାୟ

ପ୍ରତିବାଦୀ—କଟକ ମିଛନ୍ତିଷିଳ୍ପ ବିମ୍ବିଶୁର-
ମାନଙ୍କ ପଣ୍ଡର ସେମାନଙ୍କ ଠେଯାଇମାନ ।

ବାନ୍ଧର ଉଜ୍ଜ୍ଵଳ—ବାହୁ ଯୋଗେସ୍ଥର ଚନ୍ଦ,
ବାହୁ ଦିପିନବିହାରୀ ମିଛି, ବାହୁ ପ୍ରେସ୍‌ବାଥ ଗାନ୍ଧୀ
ମ୍ରଦ୍ଦ ଏବଂ ବାହୁ ପାଦପାଦିତରଙ୍ଗ କନ୍ଦର୍ମା ।

ପ୍ରତିବାଦାର ଦ୍ୱାଳୀ—ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ବିଲ୍କଳ୍ପନା
ସାହେବ ବାରଷୁର ଏବ ବାବୁ ବ୍ୟବସାୟ
ମୋର ।

ବାର୍ଷାର କାଳିଶ ଏହି କି ସନ୍ଦ ଧାର୍ଯ୍ୟରେ
ପୂର୍ବରେ ସେ ବାର୍ଷିକ ଟ ୫୮୯ ମିଲିନ୍‌ବିଧଳ

ଟାକୁ ଦେଇଥିଲ । ଛଳୁ ସନ୍ତର ବିନୋବସ୍ତୁରେ
କଣ୍ଠୀରମାନେ ତାହାର ଅବସ୍ଥା ବିବେଚନା
କରି ତାହା ଉପରେ ଟ ୧୫ଟା ଟାକୁ ଧର୍ଯ୍ୟ
କଲେ । ସନ୍ତ ୧୦୦ ସାଲ ମାର୍ତ୍ତି ମାତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସେ ତକୁ ଟ ୧୫ଟାକ ର ଟାକୁ ଦେଇଅବି-
ଧିଲ । ତିଲୁ ସନ ଅପ୍ରେଲ ମାସଠାରୁ ମିଶନ-
ସିପାଇଟା ତାହା ଉପରେ ବାର୍ତ୍ତିକ ଟ ୧୫୫ ଟା
ଧାର୍ଯ୍ୟ କରି ସନ ୧୦୦୦୦୦ ସାଲର ପଥର
ସେମାହ ବାବତ୍ତ ଭାବଠାରୁ ଟ ୨୫ ଟା ଟାକୁ
ଜଳବ କଲେ । ମୁଦେଇ ଅକ୍ଷୟାତ୍ମ ଏପ୍ରକାର
ଟାକୁ ଦୂରିରେ ଆଖରାକୁ ଷଟ୍ଟଗ୍ରେସ ମନେ କର
ମିଶ୍ୟବ ମଧ୍ୟରେ ସନ ୮୦୭୭ ସାଲର * ଅନ-
ନର ୧୦୩ ଧାର ଅନୁଯାରେ ଅଧିଲ ଦରଖାସ୍ତ
ମିଶନ-ସିପାଇଟାର ଭାଇସ ଚେଷ୍ଟାରମାନଙ୍କ
ଧାର ତିଲୁ ବିଶ୍ଵାସ କଣ୍ଠୀରମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନ-
ରେ ତୁପ୍ରିକ ଦରକାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା । ମାତ୍ର
ଭାଇସ ଶାହେବ ସମ୍ମ ସେ ଦରଖାସ୍ତକୁ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କଲେ । ତମ୍ଭେ ମୁଦେଇ ଭାଇସ ଚେଷ୍ଟାର
ମାକବ ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦିଗଭିତେ ମେଗାରମାନ

ନିକଟରେ ଆଦେଦଳ କର ତାହାର ଅଧିଲ
କରଖାସୁ କମ୍ପିଶୁରମାନଙ୍କ ସମ୍ମାନରେ ଉପସ୍ଥିତ
କରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ମାତ୍ର ତେସୁ ରମାନ
ଅପଣା ଜାଇସଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ବୈଷ୍ୟ ହୋଇ
ସେ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରେ । ଏହି ମୁଦେଇ
ନିରୂପାୟ ହୋଇ ପାଦା ଉପରେ ହୋଇଥିବା
ବେଅଇମା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଏକ ମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ
କୁହର କରିବା ନୋହିଲେ ଉପସ୍ଥିତ ଅବାଳ-
ତରେ ପୁରୁଷ କାଗଣ କାଲିଗ ଉପସ୍ଥିତ
କରିବା ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ଭକ୍ତ ପାଇ ଅଇନର ଧା-
ର୍ଗତ ର ମରେ କମିଶୁରମାନଙ୍କ ନାମରେ
ନୋହିସ ଦେଇ ତେୟାରମାନ କହିର ବିର
ସବୁର ଲ କର ଡ୍ୟୋରାଶ ଜାଣ ପୂର୍ବକ ମୁ-
ଦେଇର ପାଲକ କୋରକ କରି କେଇଗଲେ
ଓ ଘାଲିକ ନିଲମ ଦେଲେ ଅଧିକ ଯତ ହୋଇ
ପାରେ ଏହି ବିବେଚନାରେ ମୁଦେଇ ଉପସ୍ଥିତ
ଆସୁନ୍ତି ସହି ଟ ୩୫/୩ ନିଲମ ପୂର୍ବରୁ ବାଖ-
ଲ କର ପାଲକ ଫେରି ଥାଣି । ଯେହେତୁ
ଆଇନାଲୁହାରେ ମୁଦେଇ ଭକ୍ତ ସେମାନ
ସକାଶେ କେବଳ ଟ ୩ ୮ କ୍ଷା ଦେବାଳୁ
ବାଧ ଏକ ତେଆରମାନ ଟ ଭାବସରେଆ-
ରମାନେ ତାହା ଉପରେ ବେଅଇଲକ ଓ ଅନ୍ୟ-
ମୁକୁପେ ବେଶୀ ଜମା ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ କର
ତାହାଠାରୁ ଟ ୩୫/୩ ଅଧିକା ଶାଦୀଯ ଲର
କେଇଅଇନ୍ତି ଏକ ତାହାକୁ ଅଧିଲର ଅଧିକା-
ରରୁ ବେଅଇନଗୁପେ ବହୁ କରିଅଛନ୍ତି
ଅର୍ଥବ ସେ ଭକ୍ତ ବେଶୀ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ରହିଲ
ସବୁକ ତାହାଠାରୁ ବେଶୀ ଶାଦୀଯ ହୋଇଥିବା
ଟ ୩୫/୩ ମନ୍ଦମାର ଝରାସହି ଫେରି ପା-
ନିବାର ବାଧ କରିଅଛୁ । —

ମୁଦ୍ରାଳାର ଜକାବ ଥିଲ ବସେପରେ ଏତିବ
ଯେ (୧) ସନ ୧୯୭୭ ଶାହ * ଅଜନର
୧୦୭ ଧାର୍ଯ୍ୟଅନୁଷ୍ଠାରେ ମୁଦେଇର ବର୍ତ୍ତମାନ
ମୋକଳମା ଚଳବାସୁର ବାଧା ଆଟିବ । (୨)
ମୁଦେଇର ମୋକଳମା ଦୂର ଅଇନର ଧାୟୀ
ମୁ ଅଧୀନ ହେବ ଲଞ୍ଛବାଲୁ ଧା ୧୦୫ ଟି ୧୦୫
ଗର ବିଧାନ ମତେ ତାହାର ଅଧିଲ କରିବାର
ଅଧିକାର ଲଞ୍ଛଲ । (୩) ମୁଦେଇ ଦୃଷ୍ଟରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେଉଁ ବନୋବସ୍ତ ହୋଇଥିଲା ତାହା
ସମ୍ପାଦ୍ର ଅଛି ଏକ ଦିନ ଥାରନର ଧା ୮ * ବ
ଅନୁଷ୍ଠାର ସମ୍ପାଦିତରେ ହୋଇଥିଲି ।

ଏଥିରେ ହାତେ ଉଚିତ ସେମାନ ଗଣ

ସେପୁମ୍ବର ମାସ ତା ୨୦ ଉଷ୍ଣରେ ଥାଏଇ
କହିଅଛନ୍ତି ଯଥା ।—
୧ । ଏ ମୋକଦମ୍ବା ଦଶବ ବିଷୟ ଭିପରେ ଏ
ଆକାଶର ଅଧିକାର ଅଛି କି ନାହିଁ ।
୨ । ଯଦିପି ଥାଏ କେବେ କେରୁଁ ଥାରୁମରେ
କନ୍ଦୋବିଷ୍ଟ ପରାବଳୀର ହୋଇଅଛି ଅର୍ଥାତ୍
ଥା ୮୫ ମ ଲା ଥା ୧୦୩ ମ ଅନୁସାରେ ?
୩ । ଯେବେ ଥା ୮୫ ମ ଅନୁସାରେ ହୋଇ
ଆଏ ରେବେ ଆଜନାନୁସାରେ ପୂନର୍ବିନ୍ଦୁ
ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାର ଅଧିକାର ମୁଦେଇବ
ଥିଲୁ କି ନା ?
୪ । ଆଜନାନୁସାରେ ଯେହିଁ କ୍ଷମତା ପ୍ରଦତ୍ତ
ହୋଇଅଛି କହିଁ କି ଅବରତ୍ତ ଏବଂ କିମ୍ବୁ
କରେ ଏହି କନ୍ଦୋବିଷ୍ଟ ଚହାଇଅଛି କିନା ?
ମହାଲୁଙ୍କ ପରମା କେବଳ ଏକଜ୍ଞଗ ଗୁହା
ଅର୍ଥାତ୍ ଝାଡ଼ ଦାରେଗା ବାବୁ ଦୂର୍ଗପ୍ରସାଦ
ଗୃହର ଯୋଗାନବନୀ ହୋଇଅଛି ।
ଆଗାମି ସପ୍ତାହରେ ଭାବା ପ୍ରକାଶିତ ହେବ ।

ଦୁଇମୋହମୁହୂର ମହାରାଣୀଙ୍କର କଷ୍ଟଗାନର
ପ୍ରମୁଖ ଅନବାଦ ନିମ୍ନଲିଖିତ ଛନ୍ଦରେ କରି-
ଅଛନ୍ତି ।

ଶକ୍ତି । ପ୍ରସାଦିନା ।
ଲେଖକପ୍ରଶାସନା ।
ପାମ୍ବାର୍ଥ,
ଜେହିପ୍ରଶାସନା ।
ଶତପ୍ରହାରିନା ।
ତା । ପାର୍ଦ୍ଧଶାସନା ।
ପାମ୍ବାର୍ଥ ।

ଏହ୍ୟମ୍ପାଶର
ଶତ୍ରୁନ୍ ପରିଦୀର
ହିସେବ ତାଳୁ
ରହିଦୁ ଲାଶୀୟ
ମାୟାକୁ ପାପୀୟ
ପାହ୍ୟମ୍ବଦୀଶ୍ଵର
ସବାଙ୍ଗାର ।

ପଦ୍ମହରୁତିଗା
ଶକେନତସେଷିତା
ଧାର୍ଯ୍ୟବ,
ଶଜ୍ଞାପ୍ରଥଳା

ସଦ୍ବିନ୍ଦୁଶାଳମାଂ
ତାଠ ସ୍ତୋତ୍ରମାଲମାଂ
ପାହୁଣ୍ଡର !

ମଞ୍ଜୁଷା ଘରକୁମାରମାନଙ୍କର
ତୁମଣ ଦୂରାନ୍ତ ।

ମଞ୍ଜୁଷା ରଜାକର ତିଳ ସଜ୍ଜିଲୁମାର ଗଣ
ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସ ଶା ୮ ରିଖରେ ଭାରତମଣ
ସଂକୁରେ ସରଜନ୍ମୁ ଯାହା କର ମାତ୍ରାକ
ପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରାୟ ଦେଡ଼ମାସ ବାଳ ଅଛିବା
ହିତ କଲେ । ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନେ ରାମେ-
ଶର ପର୍ଵିତ୍ର ସାନୁଥିଲେ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ପ୍ରଦେଶର
ପ୍ରଥାକ ନଗରମାନ ସଥା;—କତାଙ୍ଗେର, କୁମୁ-
ଦୁନମ, ତିତନାପଞ୍ଚା, ମାହୁଗ, ତାଙ୍ଗୋର ଏବଂ
ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଦାସିଣିରେ ନଗରମାନ ସନ୍ଦର୍ଭ
କର ନବମୁର ମାସ ଶା ୧୪ ରିଖରେ ମାତ୍ରାକ
ନଗରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେଲେ । ସେଠାରେ
ମହାମାନ୍ୟ ଗବର୍ନ୍ମ୍ର ସାହେବଙ୍କ ସାମାଜିକ ଲାଭ
ଜଳି ଉତ୍ତରାବୁ କମେର ନଗରରେ ସେହି ମଧ୍ୟ
ଶା ୧୫ ରିଖରେ ପ୍ରବେଶ ହେଲେ । ବାଟରେ
ବାଇଦ୍ୱାବାଦ ସୁନା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ନଗରମାନ
ଦେଖି ଗଲେ । ବମେଲରେ ଏମାନେ ଏକ
ସପ୍ତାବ୍ଦ ଥିଲେ ମାତ୍ର ସେଠାର ଜଳବାୟୁ ଏ
ମାନଙ୍କ ଶଶରପ୍ରତି ଉପସେଗୀ ନ ହେବାରୁ
ଜେଣ୍ଟ୍ର ସଜ୍ଜିଲୁମାରମାନ ଦେଖି ବିହିତ ପୀତିର
ବେଳ । ତତ୍ତ୍ଵ ସଜ୍ଜିଲୁମାରମାନେ ତଳିର ମାସ
ଶା ୨ ରିଖରେ ବମେଲରୁ ପ୍ରସ୍ତାନ କର ଏକ
ଦାବାକ ବନ୍ଦାରସ ଗୃହ ବର୍ଷମାନ ଏବଂ ଆ-
ନ୍ୟାନ୍ୟ ବତ୍ତା ନଗରମାନ ଦେଖି ଶା ୧୭ ରି-
ଖରେ କଲିବାରେ ପଢ଼ିଥିଲେ । ଏଠାରେ
ସଜ୍ଜିଲୁମାରମାନେ ମହାମାନ୍ୟ କ୍ଷୟକୁ ଶା ଗବ-
ର୍ତ୍ତିର କେନରିଲ ବାହାଦୁରଙ୍କ ସାଧାରଣ ଲାଭ
କିମିତ ପ୍ରାର୍ଥନାୟ ହେବାରୁ ଶା ୧୮ ରିଖ
ଦର୍ଶନଲୁହ କରିବାର ଦିନ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ଏବଂ
ସେହି ଦିନ ଉଚ୍ଚ ଗୌରବାନ୍ତିର କାର୍ଯ୍ୟ ଶୋଷ
କରି ଚନ୍ଦବାଲ ବାଟେ କଟକ ଆସି ଥିଲା
ସଜ୍ଜିଲୁମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗରେ ପ୍ରାୟ ଛ ୫୦ ଶତ
ମନ୍ଦିର ଅଛିଲା । ସଜ୍ଜିଲୁମାରମାନେ ଗୃହରେ
ଉପସ୍ଥିତ ହେବା କାଳରେ ପ୍ରାୟ ମୁକାଶିଜଣ
ଅବଦନ୍ତ ହଲି ପୁରୁଷ ପିଣ୍ଡଦାନ ଇତ୍ୟାଦି କିମ୍ବା
କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏଥୁ ସନ୍ଧାନେ ସେଠାରେ
ବିଶ ନ ମଠ ହୋଇଥିଲା । ଏଥର ଅମ୍ବମାନ-
କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଜଗନ୍ନାଥର ଏମାନଙ୍କ

